Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE

av den 31 augusti 2000

om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden

(ECB/2000/7)

►**C1** (2000/776/EG) ◄

(EGT L 310, 11.12.2000, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europeiska centralbankens riktlinje 2002/553/EG av den 7 mars 2002	L 185	1	15.7.2002
►**M2**	Europeiska centralbankens riktlinje 2004/202/EG av den 1 december 2003	L 69	1	8.3.2004
►**M3**	Europeiska centralbankens riktlinje 2005/331/EG av den 3 februari 2005	L 111	1	2.5.2005
►**M4**	Europeiska centralbankens riktlinje 2006/44/EG av den 30 december 2005	L 30	26	2.2.2006
►**M5**	Europeiska centralbankens riktlinje 2006/905/EG av den 31 augusti 2006	L 352	1	13.12.2006
►**M6**	Europeiska centralbankens riktlinje 2007/700/EG av den 20 september 2007	L 284	34	30.10.2007
►**M7**	Europeiska centralbankens riktlinje 2009/99/EG av den 23 oktober 2008	L 36	31	5.2.2009
►**M8**	Europeiska centralbankens riktlinje 2009/101/EG av den 20 januari 2009	L 36	59	5.2.2009
►**M9**	Europeiska centralbankens riktlinje 2009/391/EG av den 7 maj 2009	L 123	99	19.5.2009
►**M10**	Europeiska centralbankens riktlinje 2010/154/EU av den 4 mars 2010	L 63	22	12.3.2010

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 123, 4.5.2001, s. 35 (2000/776/EC)

▼B

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE

av den 31 augusti 2000

om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden

(ECB/2000/7)

►C1 (2000/776/EG) ◄

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget), särskilt artikel 105.2 första strecksatsen i detta, och med beaktande av artiklarna 12.1 och 14.3 i Stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (ECB) (nedan kallad stadgan) i förening med artikel 3.1 första strecksatsen, artikel 18.2 och artikel 20 första stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) För att förverkliga den gemensamma penningpolitiken måste de instrument som skall användas härför av de nationella centralbankerna i de medlemsstater som infört euron i enlighet med fördraget (nationella centralbankerna respektive deltagande medlemsstater) och ECB (Eurosystemet) fastställas på ett enhetligt sätt inom samtliga deltagande medlemsstater.

(2) ECB har givits befogenhet att fastställa de riktlinjer som behövs för genomförandet av den gemensamma penningpolitiken och de nationella centralbankerna är skyldiga att följa dessa riktlinjer.

(3) Enligt artiklarna 12.1 och 14.3 i stadgan utgör ECB:s riktlinjer en integrerad del av gemenskapsrätten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Principer, instrument, förfaranden och kriterier för genomförandet av Eurosystemets gemensamma penningpolitik

Den gemensamma penningpolitiken skall genomföras i enlighet med de principer, instrument, förfaranden och kriterier som anges i bilagorna I och II till denna riktlinje. De nationella centralbankerna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra sina penningpolitiska transaktioner i enlighet med de principer, instrument, förfaranden och kriterier som anges i bilagorna I och II till denna riktlinje.

Artikel 2

Uppföljning

De nationella centralbankerna skall senast den 15 oktober 2000 närmare informera ECB om de texter och åtgärder varigenom de avser att följa denna riktlinje.

Artikel 3

Slutbestämmelser

1. Denna riktlinje riktar sig till de nationella centralbankerna i de deltagande medlemsstaterna.

▼B

2. Denna riktlinje träder i kraft den 1 januari 2001.

3. Denna riktlinje skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

▼**M5**

BILAGA I

Genomförandet av penningpolitiken i euroområdet – Allmän dokumentation av Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden

▼M5

INNEHÅLL

Inledning

KAPITEL 1

Översikt över det penningpolitiska styrsystemet

1.1. Europeiska centralbankssystemet

1.2. Eurosystemets mål

1.3. Eurosystemets penningpolitiska instrument

1.3.1. Öppna marknadsoperationer

1.3.2. Stående faciliteter

1.3.3. Kassakrav

1.4. Motparter

1.5. Underliggande tillgångar

1.6. Ändringar av styrsystemet

KAPITEL 2

Godkända motparter

2.1. Generella urvalskriterier

2.2. Urval av motparter för snabba anbud och bilaterala transaktioner

2.3. Sanktioner mot motparter som inte fullgör sina skyldigheter

2.4. Avstängning eller uteslutning av försiktighetsskäl

KAPITEL 3

Öppna marknadsoperationer

3.1. Reverserade transaktioner

3.1.1. Allmänt

3.1.2. Huvudsakliga refinansieringstransaktioner

3.1.3. Långfristiga refinansieringstransaktioner

3.1.4. Finjusterande reverserade transaktioner

3.1.5. Strukturella reverserade transaktioner

3.2. Direkta köp/försäljningar av värdepapper

3.3. Emission av ECB:s skuldcertifikat

3.4. Valutaswappar

3.5. Inlåning med fast löptid

KAPITEL 4

Stående faciliteter

4.1. Utlåningsfaciliteten

4.2. Inlåningsfaciliteten

KAPITEL 5

Förfaranden

5.1. Anbudsförfaranden

5.1.1. Allmänt

5.1.2. Kalender för anbudsförfaranden

5.1.3. Tillkännagivande av anbudsvillkoren

5.1.4. Motparternas föreberedelser och avgivande av anbud

5.1.5. Förfarande vid tilldelningar

▼M5

5.1.6. Tillkännagivande av tilldelningar

5.2. Förfarande vid bilaterala transaktioner

5.3. Avvecklingsförfaranden

5.3.1. Allmänt

5.3.2. Avveckling av öppna marknadsoperationer

5.3.3. Förfaranden vid dagens slut

KAPITEL 6

Godkända tillgångar

6.1. Allmänt

6.2. Urvalsspecifikationer för underliggande tillgångar

6.2.1. Urvalskriterier för omsättbara tillgångar

6.2.2. Urvalskriterier för icke omsättbara tillgångar

6.2.3. Ytterligare krav för att använda godtagbara tillgångar

6.3. Eurosystemets ramverk för kreditbedömning

6.3.1. Omfattning och beståndsdelar

6.3.2. Upprättande av standarder för hög kreditvärdighet för omsättbara tillgångar

6.3.3. Upprättande av standarder för hög kreditvärdighet för icke omsättbara tillgångar

6.3.4. Godtagbarhetskriterier för kreditbedömningssystem

6.3.5. Övervakning av kreditbedömningssystems prestanda

6.4. Riskkontrollåtgärder

6.4.1. Allmänna principer

6.4.2. Riskkontrollåtgärder för omsättbara tillgångar

6.4.3. Riskkontrollåtgärder för icke omsättbara tillgångar

6.5. Värderingsprinciper för underliggande tillgångar

6.6. Gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar

6.6.1. Korrespondentcentralbanksmodell

6.6.2. Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem

▼M7

6.7. Godkännande av säkerhet i form av värdepapper i andra valutor än euro i fall av oförutsedda händelser

▼M5

KAPITEL 7

Kassakrav

7.1. Allmänt

7.2. Institut som omfattas av kassakravssystemet

7.3. Fastställande av kassakrav

7.4. Uppfyllande av kassakrav

7.5. Rapportering, godkännande och kontroll av kassakravsbasen

7.6. Åsidosättande av kassakravet

BILAGOR

1. Exempel på penningpolitiska transaktioner och förfaranden

2. Ordlista

3. Urval av motparter vid valutainterventioner och valutaswappar för penningpolitiska ändamål

4. System för inrapportering av Europeiska centralbankens finansmarknadsstatistik

▼M5

5. Eurosystemets webbplatser

6. Förfaranden och sanktioner som skall tillämpas om en motpart inte fullgör sina skyldigheter

7. Giltiga säkerheter upplåts i kreditfordringar

FÖRTECKNING ÖVER RUTOR, DIAGRAM OCH TABELLER

Rutor

Ruta 1 Emission av ECB:s skuldcertifikat

Ruta 2 Valutaswappar

Ruta 3 Operativa steg i anbudsförfaranden

Ruta 4 Tilldelningar vid anbud till fast ränta

Ruta 5 Tilldelningar vid anbud i euro till rörlig ränta

Ruta 6 Tilldelning av anbud på valutaswappar till rörlig kurs

Ruta 7 Riskkontrollåtgärder

Ruta 8 Beräkning av tilläggssäkerheter

Ruta 9 Kassakravsbas och kassakravsprocent

Ruta 10 Beräkning av räntan på kassakravsmedel

Diagram

Diagram 1 Normal tidsram för operativa steg vid standardiserade anbud (ECB-tid [centraleuropeisk tid])

Diagram 2 Normal tidsram för operativa steg vid snabba anbud

Diagram 3 Korrespondentcentralbanksmodellen

Diagram 4 Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem

Tabeller

Tabell 1 Eurosystemets penningpolitiska operationer

Tabell 2 Normala kontraktsdagar för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner

Tabell 3 Normala avvecklingsdagar för Eurosystemets öppna marknadsoperationer

Tabell 4 Godtagbara värdepapper för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Tabell 5 Implicita kreditbedömningar för emittenter, gäldenärer och borgensmän, utan ECAI-kreditbedömning, som är i euroområdet belägna regionala eller lokala myndigheter eller enheter i den offentliga sektorn

Tabell 6 Likviditetskategorier för omsättbara tillgångar

Tabell 7 Värderingsavdrag för godtagbara omsättbara tillgångar i förhållande till instrument med fasta kuponger och med nollkupongare (i procent)

Tabell 8 Värderingsavdrag tillämpade på omsättbara skuldförbindelser med omvänd rörlig ränta (i procent)

Tabell 9 Värderingsavdrag (i procent) på kreditfordringar med fasta räntebetalningar

▼M5

FÖRKORTNINGAR

CCBM	korrespondentcentralbanksmodell (correspondent central banking model)
CET	centraleuropeisk tid
CRD	kapitaltäckningsdirektiv (Capital Requirements Directive)
ECAF	Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (Eurosystem credit assessment framework)
ECAI	externt institut för kreditbedömning (external credit assessment institution)
ECB	Europeiska centralbanken
ECBS	Europeiska centralbankssystemet
EEG	Europeiska ekonomiska gemenskapen
EES	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
EG	Europeiska gemenskapen
ENS 95	Europeiska nationalräkenskapssystemet 1995
EU	Europeiska unionen
ICAS	internt kreditbedömningssystem (in-house credit assessment system)
IRB	internt ratingsystem
ISIN	ISIN-kod (International Securities Identification Number)
MFI	monetärt finansinstitut (monetary financial institution)
MMF	penningmarknadsfond (money market fund)
NCB	nationell centralbank
PD	sannolikhet för betalningsinställelse (probability of default)
RMBD	skuldinstrument med säkerhet i inteckning (retail mortgage-backed debt instrument)
RT	ratingverktyg (rating tool)
RTGS	bruttoavveckling i realtid (real-time gross settlement)
SSS	värdepappersavvecklingssystem (securities settlement system)

▼M6

TARGET	det transeuropeiska automatiserade systemet för bruttoavveckling av betalningar i realtid enligt definitionen i riktlinje ECB/2005/16
TARGET2	det transeuropeiska automatiserade systemet för bruttoavveckling av betalningar i realtid enligt definitionen i riktlinje ECB/2007/2

▼M5

Inledning

I detta dokument beskrivs det operativa styrsystem som Eurosystemet ([1]) har valt för den gemensamma penningpolitiken i euroområdet. Dokumentet, som utgör en del av Eurosystemets rättsliga ram för penningpolitiska instrument och förfaranden, är avsett att vara en ”allmän dokumentation” av Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden och syftar framför allt till att ge motparterna den information de behöver om Eurosystemets penningpolitiska styrsystem.

Den allmänna dokumentationen medför inte i sig några rättigheter eller skyldigheter för motparterna. Rättsförhållandet mellan Eurosystemet och dess motparter fastställs genom behöriga avtal och föreskrifter.

Texten är indelad i sju kapitel. Kapitel 1 innehåller en översikt över den operativa ramen för Eurosystemet penningpolitik. I kapitel 2 specificeras urvalskriterierna för motparter som deltar i Eurosystemets penningpolitiska operationer. I kapitel 3 beskrivs öppna marknadsoperationer, medan det i kapitel 4 redogörs för de stående faciliteter som är tillgängliga för motparterna. I kapitel 5 specificeras de förfaranden som tillämpas vid genomförandet av penningpolitiska operationer. I kapitel 6 definieras urvalskriterierna för de underliggande värdepapper som godtas vid penningpolitiska operationer. I kapitel 7 presenteras Eurosystemets kassakravssystem.

Bilagorna innehåller exempel på penningpolitiska operationer, en ordlista, kriterier för urvalet av motparter för Eurosystemets valutainterventioner, en presentation av systemet för inrapportering av Europeiska centralbankens monetära och finansiella statistik, en förteckning över Eurosystemets webbplatser och en beskrivning av de förfaranden och sanktioner som skall tillämpas om motparterna inte fullgör sina skyldigheter och ytterligare rättsliga krav för skapande av giltiga säkerheter för kreditfordringar när dessa används som säkerhet inom Eurosystemet.

([1]) ECB-rådet har enats om att använda termen ”Eurosystemet” för den sammansättning av centralbanker genom vilken Europeiska centralbankssystemet utför sina grundläggande uppgifter, dvs. Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har infört den gemensamma valutan i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

▼M5

KAPITEL 1

ÖVERSIKT ÖVER DET PENNINGPOLITISKA STYRSYSTEMET

1.1 Europeiska centralbankssystemet

Europeiska centralbankssystemet (ECBS) består av Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i Europeiska unionens (EU) medlemsstater ([1]). ECBS uppgifter utförs i enlighet med bestämmelserna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget) och stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (stadgan för ECBS). ECBS styrs av ECB:s beslutande organ. ECB-rådet utformar penningpolitiken, som verkställs av direktionen, i enlighet med rådets riktlinjer och beslut. I den utsträckning det anses möjligt och ändamålsenligt, och i syfte att säkerställa effektiv verksamhet, kan ECB anlita de nationella centralbankerna ([2]) för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska operationer. ►M6 De nationella centralbankerna (NCB) får, om detta är nödvändigt för genomförandet av penningpolitiken, mellan Eurosystems medlemmar utbyta individuell information, som t.ex. operativa uppgifter, som rör motparter som deltar i Eurosystemets operationer ([3]). ◄ Eurosystemets penningpolitiska operationer genomförs på lika villkor i alla medlemsstater ([4]).

1.2 Eurosystemets mål

Huvudmålet för Eurosystemet är att upprätthålla prisstabilitet, i enlighet med artikel 105 i fördraget. Utan att åsidosätta detta mål skall Eurosystemet stödja den allmänna ekonomiska politiken i Europeiska gemenskapen. Eurosystemet skall handla i överensstämmelse med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning.

1.3 Eurosystemets penningpolitiska instrument

För att uppnå sina mål har Eurosystemet en uppsättning penningpolitiska instrument till sitt förfogande. Eurosystemet utför öppna marknadsoperationer, erbjuder stående faciliteter och ålägger kreditinstituten att hålla kassakravsmedel på konton i Eurosystemet.

1.3.1 *Öppna marknadsoperationer*

Öppna marknadsoperationer spelar en viktig roll i Eurosystemets penningpolitik. De används för att styra räntor, hantera likviditetsläget på marknaden och sända signaler om penningpolitikens inriktning. Fem olika instrument är tillgängliga för Eurosystemet för att utföra öppna marknadsoperationer. Det viktigaste instrumentet är reverserade transaktioner (som baserar sig på repoavtal eller lån mot säkerhet). Eurosystemet kan också genomföra direkta köp/försäljningar av värdepapper (”out-right transactions”), emittera skuldcertifikat, göra valutaswappar samt ta emot inlåning med fast löptid. ECB tar initiativet till öppna marknadsoperationer, beslutar vilka instrument som skall användas och på vilka villkor transaktionerna kan verkställas. De kan genomföras antingen genom standardiserade anbud, snabba anbud eller bilaterala förfaranden ([5]). Med hänsyn till syfte, regelbundenhet och förfaranden kan öppna marknadsoperationer indelas i följande fyra kategorier (se även tabell 1):

([1]) Noteras bör att de nationella centralbankerna i de EU-medlemsstater som inte har antagit den gemensamma valutan i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget) bibehåller sin penningpolitiska självständighet enligt sina nationella lagar och därför inte deltar i den gemensamma penningpolitiken.

([2]) I detta dokument avses med ”nationella centralbanker” centralbankerna i de medlemsstater som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med fördraget.

([3]) Sådan information omfattas av de regler för tystnadsplikt som framgår av artikel 38 i ECBS-stadgan.

([4]) I detta dokument avses med ”medlemsstater” de medlemsstater som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med fördraget.

([5]) Olika förfaranden för att genomföra Eurosystemets öppna marknadsoperationer, dvs. standardiserade anbudsförfaranden, snabba anbudsförfaranden och bilaterala förfaranden, beskrivs i kapitel 5. *Standardiserade anbud* utförs inom en tidsram på högst 24 timmar räknat från annonseringen av anbudsvillkoren till bekräftelsen av tilldelningar. Alla motparter som uppfyller de generella kriterierna enligt avsnitt 2.1 har rätt att delta i standardiserade anbudsförfaranden. ►M7 *Snabba anbud* verkställs normalt inom 90 minuter. ◄ Eurosystemet kan begränsa deltagandet i snabba anbudsförfaranden till en mindre krets av motparter. Med ”bilaterala förfaranden” avses alla förfaranden där Eurosystemet agerar direkt i förhållande till en eller flera motparter utan att använda anbudsförfaranden. Bilaterala förfaranden inkluderar transaktioner som görs över börser eller genom ombud.

▼M5

Tabell 1

Eurosystemets penningpolitiska operationer

Penningpolitiska transaktioner	Typer av transaktioner		Löptid	Frekvens	Förfarande
	Tillförsel av likviditet	Indragning av likviditet			
Öppna marknadsoperationer					
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	Reverserade transaktioner	-	En vecka	Varje vecka	Standardiserade anbud
Långfristiga refinansieringstransaktioner	Reverserade transaktioner	-	Tre månader	Varje månad	Standardiserade anbud
Finjusterande transaktioner	Reverserade transaktioner Valutaswappar	Reverserade transaktioner Inlåning med fast löptid Valutaswappar	Icke standardiserat	Oregelbundet	Snabba anbud Bilaterala förfarande
	Direkta köp av värdepapper	Direkta försäljningar av värdepapper	-	Oregelbundet	Bilaterala förfarande
Strukturella transaktioner	Reverserade transaktioner	Emission av skuldcertifikat	Standardiserat/icke standardiserat	Regelbundet/oregelbundet	Standardiserade anbud
▼M6 ————					
▼M5					
Stående faciliteter					
Utlåningsfacilitet	Reverserade transaktioner	-	Över natten	Tillträde efter motparternas begäran	
Inlåningsfacilitet	-	Inlåning	Över natten	Tillträde efter motparternas begäran	

— De *huvudsakliga refinansieringstransaktionerna* är regelbundna, likviditetsförande reverserade transaktioner som läggs ut en gång i veckan och normalt har en veckas löptid. Dessa transaktioner genomförs av de nationella centralbankerna genom standardiserade anbud. ►M7 De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna har en central roll när det gäller att fullfölja målen för Eurosystemets öppna marknadstransaktioner. ◄

— De *långfristiga refinansieringstransaktionerna* är likviditetsförande reverserade transaktioner som läggs ut en gång i månaden med normalt tre månaders löptid. Syftet med dessa transaktioner är att ge motparterna ytterligare likviditet med längre löptid och de utförs av de nationella centralbankerna via standardiserade anbudsförfaranden. Vid dessa transaktioner har Eurosystemet i regel inte för avsikt att sända några signaler till marknaden, utan räntan bestäms av marknadens aktörer.

— *Finjusterande transaktioner* utförs vid behov i syfte att hantera likviditetsläget på marknaden och för att styra räntorna, i synnerhet för att utjämna ränteeffekterna av oväntade likviditetssvängningar på marknaden. ►M6 Finjusterande transaktioner får genomföras den sista dagen under kassakravsperioden för att motverka likviditetsobalanser som kan ha uppstått sedan tilldelningen i den senaste huvudsakliga refinan-

▼M5

sieringstransaktionen. ◄ ►M6 Finjusterande transaktioner utförs huvudsakligen genom reverserade transaktioner, men de kan också utgöras av antingen valutaswappar eller inlåning med fast löptid. ◄ Valet av instrument och förfaranden för finjustering anpassas till rådande förhållanden och till de specifika mål som skall nås med transaktionerna. Finjusterande transaktioner utförs i regel av de nationella centralbankerna via snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden. ECB-rådet kan besluta om finjusterande bilaterala transaktioner i undantagsfall, skall utföras av ECB.

— Eurosystemet kan också genomföra *strukturella transaktioner* genom att emittera skuldcertifikat, använda reverserade transaktioner och genomföra direkta köp/försäljningar av värdepapper. Med dessa transaktioner försöker ECB (regelbundet eller oregelbundet) påverka Eurosystemets strukturella position gentemot den finansiella sektorn. De strukturella transaktionerna i form av reverserade transaktioner och emissioner av skuldcertifikat utförs av de nationella centralbankerna via standardiserade anbud. Strukturella transaktioner i form av direkta köp/försäljningar av värdepapper utförs i form av bilaterala förfaranden.

1.3.2 *Stående faciliteter*

Syftet med stående faciliteter är att tillföra respektive dra in likviditet över natten, sända signaler om den allmänna inriktningen på penningpolitiken och sätta gränser för dagslåneräntans rörelser. Två stående faciliteter är tillgängliga för Eurosystemets motparter på deras eget initiativ, förutsatt att de uppfyller vissa villkor (se även tabell 1):

— Med *utlåningsfaciliteten* kan motparterna erhålla kredit över natten från de nationella centralbankerna till en förutbestämd ränta mot godtagbara säkerheter. Under normala omständigheter finns det inga kreditbegränsningar eller andra restriktioner för motparternas tillträde till faciliteten utom att de skall förfoga över tillräckligt med säkerheter. Räntan på utlåningsfaciliteten sätter normalt ett tak för marknadens dagslåneränta.

— Med *inlåningsfaciliteten* kan motparterna deponera medel över natten hos de nationella centralbankerna. Normalt finns det inga begränsningar eller andra restriktioner för motparternas tillträde till faciliteten. Räntan på inlåningsfaciliteten sätter normalt ett golv för marknadens dagslåneränta.

De stående faciliteterna administreras decentraliserat av de nationella centralbankerna.

1.3.3 *Kassakrav*

Eurosystemets kassakravssystem är tillämpligt på kreditinstitut inom euroområdet och används primärt för att stabilisera penningmarknadsräntorna och skapa (eller förstärka) ett strukturellt likviditetsunderskott. Hur mycket medel varje institut måste ha innestående bestäms utifrån skuldsidan i institutets balansräkning. För att bidra till att stabilisera penningmarknadsräntorna är Eurosystemets kassakravssystem utformat som ett krav på en genomsnittlig behållning på ett konto i den nationella centralbanken. Uppfyllandet av kassakravet beräknas på grundval av institutets genomsnittliga dagliga behållning på kassakravskontot under uppfyllandeperioden. På institutens kassakravsmedel betalas ränta enligt räntesatsen för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

1.4 **Motparter**

Utformningen Eurosystemets penningpolitiska styrsystem syftar till att säkerställa att en stor krets av motparter skall kunna delta. ►M6 Institut som enligt artikel 19.1 i stadgan för ECBS är skyldiga att uppfylla kassakrav får utnyttja de stående faciliteterna och delta i öppna marknadsoperationer på grundval av standardiserade anbud samt köp/försäljningar av värdepapper. ◄ Eurosystemet kan begränsa det antal institut som får delta i finjusterande transaktioner. ►M6 ——————— ◄ Vid valutaswappar för penningpolitiska ändamål används aktiva aktörer på valutamarknaden. Motpartskretsen vid dessa transaktioner begränsas till de institut som har valts ut för Eurosystemets valutainterventioner och som är etablerade inom euroområdet.

▼M5

1.5 **Underliggande tillgångar**

Enligt artikel 18.1 i stadgan för ECBS skall alla Eurosystemets kredittransaktioner (dvs. likvidiserande transaktioner och intradagskredit) baseras på godtagbara säkerheter. Eurosystemet godkänner ett stort urval av värdepapper som säkerheter för sina transaktioner. Eurosystemet har utvecklat ett gemensamt ramverk för godtagbara säkerheter som skall gälla för alla Eurosystemets kredittransaktioner (kallas även den gemensamma listan). ►M6 Den 1 januari 2007 skall den gemensamma listan ersätta systemet med två grupper godtagbara säkerheter vilket gällt sedan starten av den tredje etappen av den Ekonomiska och monetära unionen. ◄ Det gemensamma ramverket täcker omsättbara och icke omsättbara tillgångar som uppfyller Eurosystemets godtagbarhetskriterier för hela euroområdet. Ingen skillnad görs mellan omsättbara och icke omsättbara värdepapper i fråga om kvalitet eller godtagbarhet vid olika slag av Eurosystemets penningpolitiska operationer förutom att icke omsättbara värdepapper i regel inte används av Eurosystemet vid direkta köp/försäljningar av värdepapper. Alla godtagbara värdepapper kan användas gränsöverskridande genom korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM) och, när det gäller omsättbara värdepapper, genom godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem i EU.

1.6 **Ändringar av styrsystemet**

ECB-rådet har rätt att när som helst ändra de instrument, villkor, kriterier och förfaranden som används för genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska operationer.

▼M5

KAPITEL 2

GODKÄNDA MOTPARTER

2.1 Generella urvalskriterier

Motparterna vid Eurosystemets penningpolitiska operationer måste uppfylla vissa urvalskriterier ([1]). Dessa kriterier har utformats i avsikt att ge en bred krets av institut tillträde till Eurosystemets penningpolitiska operationer, stärka likabehandlingen av institut över hela euroområdet och säkerställa att motparterna uppfyller vissa tillsynskrav och operativa krav:

— Endast de institut som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem enligt artikel 19.1 i stadgan för ECBS kan godtas som motparter. Institut som är befriade från skyldigheterna enligt Eurosystemets kassakravssystem (se avsnitt 7.2) godkänns inte som motparter vid Eurosystemets stående faciliteter och öppna marknadsoperationer.

— Motparterna måste vara finansiellt solida. De måste stå under EU/EES-harmoniserad tillsyn av nationella tillsynsmyndigheter ([2]). ►M9 Mot bakgrund av sin specifika institutionella karaktär enligt gemenskapsrätten kan finansiellt solida institut som avses i artikel 101.2 i fördraget, och som står under likvärdig tillsyn som den tillsyn som behöriga nationella myndigheter utövar, godkännas som motparter. Finansiellt solida institut som står under en icke-harmoniserad tillsyn av nationella myndigheter som håller en likvärdig standard som den harmoniserade EU/EES-tillsynen kan också godkännas som motparter, t.ex. filialer i euroområdet till institut som har sitt huvudkontor utanför EES. ◄

— För att Eurosystemets penningpolitiska operationer skall kunna genomföras på ett effektivt sätt måste motparterna uppfylla de operativa kriterier som fastställs i respektive nationell centralbanks (eller ECB:s) avtal och föreskrifter.

Dessa allmänna urvalskriterier är enhetliga över hela euroområdet. Institut som uppfyller dessa urvalskriterier har rätt att:

— använda Eurosystemets stående faciliteter,

— delta i Eurosystemets öppna marknadsoperationer som baseras på standardiserade anbud.

Ett institut har endast tillgång till Eurosystemets stående faciliteter och öppna marknadsoperationer i form av standardiserade anbud via den nationella centralbanken i den medlemsstat där det är etablerat. Om ett institut har etablerat sig (huvudkontor eller filialer) i flera medlemsstater har varje enhet tillgång till dessa transaktioner via den nationella centralbanken i den medlemsstat där enheten är etablerad, men endast en enhet i varje medlemsstat (antingen huvudkontoret eller en namngiven filial) får lämna anbud.

2.2 Urval av motparter för snabba anbud och bilaterala transaktioner

För direkta köp och försäljningar begränsas kretsen av motparter inte på förhand.

Vid penningpolitiska valutaswappar måste motparterna kunna utföra stora valutatransaktioner effektivt under alla marknadsförhållanden. Kretsen av motparter för valutaswappar motsvarar den krets av motparter etablerade i euroområdet som Eurosystemet väljer ut för valutainterventioner. Kriterierna och förfarandena vid urvalet av motparter för valutainterventioner beskrivs i bilaga 3.

Vid andra transaktioner som grundar sig på snabba anbud och bilaterala förfaranden (finjusterande reverserade transaktioner och inlåning med fast löptid) väljer varje nationell centralbank ut ett antal motparter bland de institut som är etablerade i medlemsstaten och uppfyller de generella urvalskriterierna för att bli motpart. Aktivitet på penningmarknaden är det viktigaste urvalskriteriet. Andra kriterier som kan komma att beaktas är t.ex. effektiviteten vid handlarbordet och potentialen att lämna anbud.

([1]) För direkta köp och försäljningar begränsas kretsen av motparter inte på förhand.

([2]) Den harmoniserade tillsynen av kreditinstitut grundas på Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, Europeiska unionens officiella tidning (EUT) L 177, 30.06.2006, s. 1.

▼M7

I snabba anbud och bilaterala transaktioner förhandlar de nationella centralbankerna med de motparter som är inkluderade i deras uppsättning av finjusterande motparter. Snabba anbud och bilaterala transaktioner kan också utföras med en större krets av motparter.

▼M5

ECB-rådet kan besluta om ECB i undantagsfall själv skall kunna utföra finjusterande, bilaterala transaktioner. Om ECB skulle utföra bilaterala transaktioner, skall ECB i sådana fall välja ut motparterna enligt ett rotationsschema bland de motparter inom euroområdet som uppfyller urvalskriterierna för snabba anbud och bilaterala transaktioner. Detta för att säkerställa att alla motparter har samma möjligheter att delta.

2.3 **Sanktioner mot motparter som inte fullgör sina skyldigheter**

I enlighet med rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner ([1]), Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2157/1999 av den 23 september 1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4) ([2]), rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver ([3]), i dess ändrade lydelse, samt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) ([4]), skall ECB besluta om sanktioner mot institut som inte fullgör sina skyldigheter enligt ECB:s förordningar och beslut om tillämpning av kassakraven. Relevanta sanktioner och förfaranderegler rörande deras tillämpning fastställs i ovannämnda förordningar. Vid grava åsidosättandet av skyldigheten att hålla kassakravsmedel kan Eurosystemet dessutom avstänga motparter från deltagande i öppna marknadsoperationer.

I enlighet med bestämmelserna i respektive nationell centralbanks (eller ECB:s) avtal och föreskrifter kan Eurosystemet utdöma straffavgifter för motparter eller avstänga dem från deltagande i öppna marknadsoperationer om de inte fullgör sina skyldigheter enligt de avtal och föreskrifter som tillämpas av de nationella centralbankerna (eller av ECB) på det sätt som beskrivs nedan.

Detta gäller vid överträdelser av anbudsreglerna (om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd underliggande värdepapper för att avveckla det likviditetsbelopp som har tilldelats den i en likvidiserande transaktion, eller om den inte kan leverera tillräckliga kontanta medel för att avveckla det belopp som har tilldelats den i en likviditetsindragande transaktion), och av reglerna rörande bilaterala transaktioner (om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd underliggande värdepapper eller inte kan leverera tillräckliga kontanta medel för att avveckla det belopp som överenskommits i bilaterala transaktioner).

Detta gäller även om en motpart överträder reglerna rörande användningen av underliggande värdepapper (om en motpart använder värdepapper som är, eller har blivit, ej godtagbara eller inte får användas av motparten, t.ex. på grund av nära förbindelser mellan emittenten/borgensmannen och motparten) eller reglerna om förfaranden i slutet av dagen och villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten (om en motpart som har ett negativt saldo på avvecklingskontot i slutet av dagen inte uppfyller villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten).

Ett beslut om avstängning av en motpart som inte fullgör sina skyldigheter kan dessutom tillämpas på filialer till samma institut som ligger i andra medlemsstater. Om en sådan exceptionell åtgärd krävs med hänsyn till överträdelsens allvarliga karaktär, t.ex. dess frekvens eller varaktighet, kan en motpart avstängas från alla kommande penningpolitiska operationer under en viss tidsperiod.

Straffavgifter som utdöms av nationella centralbanker vid överträdelser av reglerna rörande anbud, bilaterala transaktioner, användning av underliggande värdepapper, förfaranden vid dagens slut eller villkor för tillträde till utlåningsfaciliteten beräknas enligt en på förhand angiven straffavgiftsskala (som fastställs i bilaga 6).

([1]) EGT L 318, 27.11.1998, s. 4.
([2]) EGT L 264, 12.10.1999, s. 21.
([3]) EGT L 318, 27.11.1998, s. 1.
([4]) EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

▼M7

2.4 **Avstängning eller uteslutning av försiktighetsskäl**

▼M5

I enlighet med bestämmelserna i respektive nationell centralbanks (eller ECB:s) avtal och föreskrifter kan Eurosystemet avstänga eller utesluta motparter från tillträde till penningpolitiska instrument av försiktighetsskäl.

Dessutom kan avstängning eller uteslutning av motparter vara befogat i vissa fall som rör en motparts ”uraktlåtenhet” enligt definitionen i de nationella centralbankernas avtal och föreskrifter.

▼M5

KAPITEL 3

ÖPPNA MARKNADSOPERATIONER

Öppna marknadsoperationer spelar en viktig roll i Eurosystemets penningpolitik. De används för att styra räntor, hantera likviditetsläget på marknaden och för att sända signaler om penningpolitikens inriktning. Beroende på deras syfte, regelbundenhet och förfaranden kan Eurosystemets öppna marknadsoperationer indelas i fyra olika kategorier: huvudsakliga refinansieringstransaktioner, långfristiga refinansieringstransaktioner, finjusterande transaktioner och strukturella transaktioner. När det gäller vilka instrument som används är reverserade transaktioner Eurosystemets viktigaste instrument för öppna marknadsoperationer och kan användas vid samtliga fyra kategorier av transaktioner, medan emission av skuldcertifikat används vid likviditetsdränerande strukturella transaktioner.

►M6 Strukturella transaktioner får också genomföras med hjälp av direkta köp och försäljningar av värdepapper. ◄ ►M6 Därutöver förfogar Eurosystemet över ytterligare två instrument för finjusterande transaktioner: valutaswappar och inlåning med fast löptid. ◄ I följande avsnitt beskrivs de specifika egenskaperna hos de olika typerna av öppna marknadsoperationer som Eurosystemet använder.

3.1 Reverserade transaktioner

3.1.1 *Allmänt*

Typ av instrument

Reverserade transaktioner avser transaktioner i vilka Eurosystemet köper eller säljer godtagbara värdepapper genom repoavtal eller lämnar kredit mot godtagbara värdepapper som säkerhet. Reverserade transaktioner används för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner. Dessutom kan Eurosystemet använda reverserade transaktioner för strukturella och finjusterande transaktioner.

Rättslig karaktär

De nationella centralbankerna kan utföra reverserade transaktioner antingen i form av repoavtal (dvs. äganderätten till värdepapperet överförs till långivaren samtidigt som parterna kommer överens om att låta transaktionen återgå genom att värdepapperet förs tillbaka till gäldenären vid en framtida tidpunkt) eller som lån mot säkerhet (dvs. långivaren får en panträtt i värdepapperen, men gäldenären förblir ägare till dem under antagande om att skulden betalas tillbaka). Ytterligare bestämmelser om reverserade transaktioner på grundval av repoavtal specificeras i de avtal som tillämpas av respektive nationell centralbank (eller av ECB). Arrangemangen för reverserade transaktioner som baseras på lån mot säkerhet beaktar de olika förfaranden och formaliteter som krävs enligt olika nationella rättsordningar för att en giltig panträtt skall uppkomma och för att en pant senare skall kunna realiseras (t.ex. en pant, formell överlåtelse eller fordran).

Räntevillkor

Skillnaden mellan anskaffningspriset och återköpspriset i ett repoavtal motsvarar den upplupna räntan på det belopp som lånats upp eller lånats ut under transaktionens löptid, dvs. återköpspriset inkluderar den ränta som skall betalas. Räntan vid en repotransaktion som utförs i form av ett lån mot säkerhet bestäms genom användning av den specificerade räntan på kreditbeloppet under transaktionens löptid. Räntan på Eurosystemets reverserade transaktioner är enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen ”faktiskt antal dagar/360”.

3.1.2 *Huvudsakliga refinansieringstransaktioner*

De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna är Eurosystemets viktigaste öppna marknadsoperationer. De spelar en nyckelroll när det gäller att styra räntor, hantera likviditetsläget på marknaden och sända signaler om penningpolitikens inriktning. ►M7 ——————— ◄

De operativa egenskaperna hos de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna kan sammanfattas på följande sätt:

— De är likvidiserande reverserade transaktioner.

▼M5

— De genomförs regelbundet varje vecka ([1]).

— De har i regel en löptid på en vecka ([2]).

— De genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna.

— De genomförs genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).

— Alla motparter som uppfyller de generella urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna anbud på huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

— Både omsättbara och icke omsättbara värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

3.1.3 *Långfristiga refinansieringstransaktioner*

Eurosystemet genomför dessutom regelbundet refinansieringstransaktioner, normalt med en löptid på tre månader, i syfte att tillfredsställa den finansiella sektorns finansieringsbehov på längre sikt. ►M7 ——————— ◄ Vid dessa transaktioner har Eurosystemet i regel inte för avsikt att sända några signaler till marknaden, utan räntan bestäms av marknadens aktörer. Följaktligen genomförs långfristiga refinansieringstransaktioner i regel i form av anbud till rörlig ränta och tidvis meddelar ECB volymen av tilldelningen vid kommande anbudsförfaranden. I undantagsfall kan Eurosystemet också genomföra långfristiga refinansieringstransaktioner genom anbud till fast ränta.

De operativa egenskaperna hos de långfristiga refinansieringstransaktionerna kan sammanfattas på följande sätt:

— De är likvidiserande reverserade transaktioner.

— De genomförs regelbundet varje månad ([1]).

— De har i regel en löptid på tre månader ([2]).

— De genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna.

— De genomförs genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).

— Alla motparter som uppfyller de generella urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna anbud vid de långfristiga refinansieringstransaktionerna.

— Både omsättbara och icke omsättbara värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid långfristiga refinansieringstransaktioner.

3.1.4 *Finjusterande reverserade transaktioner*

Eurosystemet kan genomföra finjusterande öppna marknadsoperationer genom reverserade transaktioner. Finjusterande reverserade transaktioner används för att hantera likviditetsläget på marknaden och för att styra räntorna, särskilt för att utjämna ränteeffekterna av oväntade likviditetssvängningar. ►M6 Finjusterande transaktioner får genomföras den sista dagen under kassakravsperioden för att motverka likviditetsobalanser som kan ha uppstått sedan tilldelningen i den senaste huvudsakliga refinansieringstransaktionen. ◄ Eftersom snabba åtgärder kan komma att behövas på grund av oväntade förändringar på marknaden är det önskvärt att bibehålla en hög grad av flexibilitet i valet av förfaranden och operativa egenskaper vid genomförandet av dessa transaktioner.

De operativa egenskaperna hos finjusterande reverserade transaktioner kan sammanfattas på följande sätt:

— De kan vara likvidiserande eller likviditetsdränerande transaktioner.

— Deras frekvens är icke standardiserad.

— Deras löptid är icke standardiserad.

([1]) De huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktionerna genomförs enligt Eurosystemets på förhand offentliggjorda anbudskalender (se även avsnitt 5.1.2) som finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int) samt Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

([2]) Löptiden för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner kan variera tillfälligt, bl.a. på grund av nationella helgdagar i medlemsstaterna.

▼M5

— Likvidiserande finjusterande reverserade transaktioner utförs i regel genom snabba anbudsförfaranden, men kan också utföras genom bilaterala förfaranden (se kapitel 5).

— Likviditetsdränerande finjusterande reverserade transaktioner genomförs i regel genom bilaterala förfaranden (se avsnitt 5.1).

— Dessa transaktioner utförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att finjusterande transaktioner i undantagsfall skall kunna utföras av ECB).

— Eurosystemet kan på basis av kriterierna i avsnitt 2.2 välja ut ett begränsat antal motparter som får delta i finjusterande reverserade transaktioner.

— Både omsättbara och icke omsättbara värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid finjusterande reverserade transaktioner.

3.1.5 *Strukturella reverserade transaktioner*

Eurosystemet kan genomföra öppna marknadsoperationer genom reverserade transaktioner i syfte att påverka Eurosystemets strukturella position gentemot den finansiella sektorn.

De operativa egenskaperna hos dessa transaktioner kan sammanfattas på följande sätt:

— De är likvidiserande transaktioner.

— Deras frekvens kan vara regelbunden eller oregelbunden.

— Deras löptid är icke standardiserad på förhand.

— De genomförs genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).

— De genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna.

— Alla motparter som uppfyller de allmänna urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna anbud vid strukturella reverserade transaktioner.

— Både omsättbara och icke omsättbara värdepapper (se kapitel 6) godkänns som underliggande värdepapper vid strukturella reverserade transaktioner.

3.2 **Direkta köp/försäljningar av värdepapper**

Typ av instrument

Med direkta köp/försäljningar av värdepapper avses transaktioner där Eurosystemet köper eller säljer godtagbara värdepapper direkt på marknaden. ►M6 Denna typ av transaktioner genomförs endast för strukturella ändamål. ◄

Rättslig karaktär

Vid direkta köp/försäljningar av värdepapper övergår äganderätten fullständigt från säljaren till köparen utan samtidig överenskommelse om återföring av äganderätten. Direkta köp/försäljningar av värdepapper genomförs enligt marknadspraxis för det skuldinstrument som används vid transaktionen.

Prisvillkor

Vid beräkningen av priset tillämpar Eurosystemet den marknadspraxis som är mest utbredd för det skuldinstrument som används vid transaktionen.

Andra operativa egenskaper

De operativa egenskaperna hos Eurosystemets direkta köp/försäljningar av värdepapper kan sammanfattas på följande sätt:

— De kan vara likvidiserande (direkta köp) eller likviditetsdränerande (direkta försäljningar).

— Deras frekvens är icke standardiserad.

— De genomförs genom bilaterala förfaranden (se avsnitt 5.2).

▼M6

— De genomförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna.

▼M5

— Den motpartskrets som får delta i direkta köp/försäljningar av värdepapper är inte begränsad på förhand.

— I regel används endast omsättbara tillgångar (se kapitel 6) som underliggande tillgångar vid direkta köp/försäljningar.

3.3 **Emission av ECB:s skuldcertifikat**

Typ av instrument

ECB kan emittera skuldcertifikat i syfte att påverka Eurosystemets strukturella position gentemot den finansiella sektorn så att ett likviditetsunderskott skapas (eller förstärks) på marknaden.

Rättslig karaktär

Certifikaten utgör en skuldförbindelse från ECB gentemot innehavaren av certifikatet. Certifikaten emitteras och hålls i kontobaserad form och förvaras i värdepapperscentraler inom euroområdet. ECB har inte infört några begränsningar för handeln med certifikaten. Villkoren för ECB:s skuldcertifikat kommer att innehålla närmare bestämmelser om sådana certifikat.

Räntevillkor

Certifikaten emitteras diskonterade, vilket innebär att emissionspriset är lägre än det nominella värdet och på förfallodagen löses certifikatet in till nominellt värde. Skillnaden mellan emissionspriset och det nominella värdet är lika med räntan på det emitterade beloppet, enligt överenskommen räntesats, för certifikatets löptid. Den ränta som används är en enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen ”faktiskt antal dagar/360”. Beräkningen av emissionspriset beskrivs i ruta 1.

Andra operativa egenskaper

De operativa egenskaperna hos en emission av ECB:s skuldcertifikat kan sammanfattas på följande sätt:

— Skuldcertifikat emitteras i syfte att dra in likviditet från marknaden.

— Skuldcertifikat kan emitteras regelbundet eller oregelbundet.

— Skuldcertifikatens löptid är kortare än tolv månader.

— Skuldcertifikaten emitteras genom standardiserade anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1).

— Skuldcertifikaten bjuds ut och avvecklas decentraliserat av de nationella centralbankerna.

— Alla motparter som uppfyller de allmänna urvalskriterierna (se avsnitt 2.1) har rätt att lämna anbud vid strukturella reverserade transaktioner.

RUTA 1

Emission av ECB:s skuldcertifikat

Emissionsbeloppet är: $$P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_I \times D}{36000}}$$

där:

N = certifikatets nominella värde

r_I = ränta (%)

D = certifikatets löptid (i dagar)

P_T = certifikatets emissionsbelopp

3.4 **Valutaswappar**

Typ av instrument

Vid penningpolitiska valutaswappar köps (säljs) utländsk valuta mot euro avista med samtidig försäljning (köp) på termin. Valutaswappar används för finjusterande ändamål, i regel för att hantera likviditeten på marknaden och styra räntorna.

▼M5

Rättslig karaktär

Penningpolitiska valutaswappar betecknar transaktioner i vilka Eurosystemet köper (eller säljer) euro avista mot utländsk valuta och samtidigt säljer (eller köper) den tillbaka i en terminstransaktion på en fastställd återköpsdag. Närmare bestämmelser om valutaswappar ingår i de avtal som används av respektive nationell centralbank (eller av ECB).

Villkor för valuta och växelkurs

I regel utför Eurosystemet transaktioner endast i valutor med hög omsättning och i överensstämmelse med praxis på marknaden. Vid varje valutaswapp kommer Eurosystemet och motparterna överens om transaktionens swappunkter. Swappunkterna utgör skillnaden mellan terminskursen och avistakursen. Swappunkterna för euron gentemot den utländska valutan noteras enligt gängse marknadspraxis. Villkoren för växelkurserna vid valutaswappar anges i ruta 2.

Andra operativa egenskaper

De operativa egenskaperna hos valutaswappar kan sammanfattas på följande sätt:

— De kan vara likvidiserande eller likviditetsdränerande transaktioner.

— Deras frekvens är icke standardiserad.

— Deras löptid är icke standardiserad.

— De genomförs genom snabba anbud eller bilaterala förfaranden (se kapitel 5).

— De genomförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att bilaterala valutaswappar i undantagsfall får genomföras av ECB).

— Eurosystemet kan enligt kriterierna i avsnitt 2.2 och bilaga 3 välja ut ett begränsat antal motparter för valutaswappar.

RUTA 2

Valutaswappar

S = avistaväxelkursen mellan euron (EUR) och valutan ABC (på kontraktsdagen för valutaswappen)

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

F_M = terminsväxelkursen mellan euron och valutan ABC på återköpsdagen för swappen (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

Δ_M = terminspunkter mellan euron och valutan ABC på återköpsdagen för swappen (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

N(.) = avistabeloppet för valutan $N(.)_M$ är terminsbeloppet för valutan:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \quad \text{eller} \quad N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \quad \text{eller} \quad N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

3.5 **Inlåning med fast löptid**

Typ av instrument

Eurosystemet kan erbjuda motparter möjlighet att göra insättningar med fast löptid och mot en viss ränta hos den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad. Inlåningen skall enligt planerna ske bara för finjusterande ändamål för att dra in likviditet från marknaden.

▼M5

Rättslig karaktär

Inlåningen från motparterna gäller för en bestämd period och till en bestämd ränta. De nationella centralbankerna ställer inga säkerheter för inlåningen.

Räntevillkor

Räntan på inlåningen är en enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen ”faktiskt antal dagar/360”. Räntan erläggs när inlåningen förfaller till betalning.

Andra operativa egenskaper

Andra operativa egenskaper hos inlåning med fast löptid kan sammanfattas på följande sätt:

— Inlåningen syftar till att dra in likviditet.

— Frekvensen för inlåningen är icke standardiserad.

— Löptiden för inlåningen är icke standardiserad.

— Inlåningen genomförs i regel genom snabba anbud, men också bilaterala förfaranden är möjliga (se kapitel 5).

— Inlåningen genomförs i regel decentraliserat av de nationella centralbankerna (ECB-rådet kan besluta om att bilateral inlåning med fast löptid ([1]) i undantagsfall får genomföras av ECB).

— Eurosystemet kan enligt kriterierna i avsnitt 2.2 välja ut ett begränsat antal motparter för inlåningen med fast löptid.

([1]) Inlåning med fast löptid mottas på konton i de nationella centralbankerna även när ECB genomför sådana transaktioner centraliserat.

▼M5

KAPITEL 4

STÅENDE FACILITETER

4.1 Utlåningsfaciliteten

Typ av instrument

Motparter kan använda utlåningsfaciliteten för att erhålla likviditet över natten från nationella centralbanker till en förutbestämd ränta mot godtagbara tillgångar (se kapitel 6). Faciliteten syftar till att tillfredsställa motparternas tillfälliga likviditetsbehov. Under normala omständigheter sätter räntan på faciliteten ett tak för dagslåneräntan. Villkoren för faciliteten är lika över hela euroområdet.

Rättslig karaktär

De nationella centralbankerna kan tillföra likviditet via utlåningsfaciliteten antingen i form av repoavtal (dvs. äganderätten till tillgångar överförs till långivaren samtidigt som parterna kommer överens om att låta transaktionen återgå genom att tillgången förs tillbaka till gäldenären nästa bankdag) eller som lån mot säkerhet (dvs. långivaren får en panträtt i tillgången, men gäldenären förblir ägare till dem under antagande om att skulden betalas tillbaka). Ytterligare bestämmelser om repoavtal ingår i de avtal som tillämpas av respektive nationell centralbank. Arrangemangen för att tillföra likviditet i form av lån mot säkerhet beaktar de olika förfaranden och formaliteter som krävs enligt olika nationell jurisdiktion för att en giltig panträtt skall uppkomma och för att en pant senare skall kunna realiseras (t.ex. en pant, formell överlåtelse eller fordran).

Tillträdesvillkor

▼M7

Institut som uppfyller de allmänna urvalskriterierna som specificeras i avsnitt 2.1 har tillträde till faciliteten. Tillträde till utlåningsfaciliteten beviljas av den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat. Tillträde till utlåningsfaciliteten beviljas endast de dagar då TARGET2 ([1]) är öppet ([2]). De dagar avvecklingssystemen för värdepapper är stängda beviljas tillträde till utlåningsfaciliteten om underliggande tillgångar redan har deponerats i förväg hos de nationella centralbankerna.

▼M5

►M6 Vid slutet av varje bankdag betraktas motparternas ej avvecklade skuldpositioner gentemot de nationella centralbankerna automatiskt som en begäran att få tillträde till utlåningsfacili teten. ◄ De förfaranden som tillämpas på användningen av utlåningsfaciliteten vid dagens slut beskrivs i avsnitt 5.3.3.

▼M6

En motpart kan också få tillträde till utlåningsfaciliteten genom att sända in en begäran till den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad. För att den nationella centralbanken skall hinna behandla en begäran samma dag i TARGET2, måste begäran ha inkommit

([1]) Från och med den 19 november 2007 har den decentraliserade tekniska infrastrukturen i TARGET ersatts av TARGET2, som kännetecknas av en enda teknisk plattform genom vilken betalningsanvisningar lämnas och verkställs samt betalningar tas emot på samma tekniska sätt. För övergången till TARGET2 delas länderna in i tre grupper så att TARGET-användarna kan gå över till TARGET2 i olika omgångar på förutbestämda datum. Så här delades grupperna in: Grupp 1 (den 19 november 2007): Österrike, Cypern, Tyskland, Luxemburg, Malta och Slovenien; grupp 2 (den 18 februari 2008): Belgien, Finland, Frankrike, Irland, Nederländerna, Portugal och Spanien; och grupp 3 (den 19 maj 2008): Grekland, Italien och Europeiska centralbanken. Ett fjärde datum för övergång (den 15 september 2008) reserverades om något oförutsett skulle inträffa. Vissa nationella centralbanker i icke-deltagande medlemsstater är också kopplade till TARGET2 enligt ett separat avtal: Lettland och Litauen (i grupp 1), samt Danmark, Estland och Polen (i grupp 3).

([2]) Därutöver beviljas tillträde till utlåningsfaciliteten endast om kraven avseende betalningssystemens infrastruktur i RTGS uppfylls.

▼M6

till den nationella centralbanken senast 15 minuter efter TARGET2-systemets stängningstid (1) ►M7 (2). Normalt stänger TARGET2 kl. 18.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid). Tidsfristen för en begäran om tillträde till utlåningsfaciliteten förlängs med ytterligare 15 minuter på Eurosystemets sista bankdag i en uppfyllandeperiod för kassakravet ►M7 ———————— ◄. I begäran skall kreditens belopp anges och de underliggande säkerheterna som skall levereras för transaktionen specificeras om sådana inte deponerats i förväg hos den nationella centralbanken.

▼M5

Utöver kravet på tillräckliga godtagbara säkerheter finns ingen övre gräns på det belopp som kan erhållas från utlåningsfaciliteten.

Löptid och räntevillkor

Med den stående faciliteten erhåller motparten en kredit som löper över natten. ►M6 För motparter som är direkt knutna till TARGET2 betalas krediten tillbaka nästa dag då i) TARGET2 och ii) det berörda avvecklingssystemet för värdepapper öppnar sina system. ◄

Räntan på inlåningen tillkännages i förväg av Eurosystemet och beräknas som en enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen ”faktiskt antal dagar/360”. ►M6 ECB kan när som helst ändra räntan med effekt tidigast på Eurosystemets påföljande bankdag (3) (4). ◄ Räntan på krediten skall betalas samtidigt som krediten återbetalas.

Avstängning från tillträdet till faciliteten

Tillträde till faciliteten beviljas endast i överensstämmelse med ECB:s mål och penningpolitiska överväganden. ECB kan när som helst ändra villkoren för faciliteten eller suspendera den.

4.2 **Inlåningsfaciliteten**

Typ av instrument

Motparterna kan göra insättningar över natten i nationella centralbanker. På insättningarna betalas en förutbestämd ränta. Under normala förhållanden utgör räntan på faciliteten ett golv för dagslåneräntan. Villkoren för inlåningsfaciliteten är lika över hela euroområdet (5).

Rättslig karaktär

På insättningarna betalas en fast ränta. För inlåningen ges ingen säkerhet till motparterna.

Tillträdesvillkor (6)

Institut som uppfyller de allmänna urvalskriterierna som specificeras i avsnitt 2.1 har tillträde till faciliteten. Tillträde till inlåningsfaciliteten beviljas av den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat. ►M6 Tillträde till inlåningsfaciliteten beviljas endast de dagar då TARGET2 är öppet. ◄

▼M6

För att få tillträde till inlåningsfaciliteten skall motparten sända in en begäran till den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad. För att den nationella centralbanken skall hinna behandla en begäran samma dag i TARGET2 måste begäran ha inkommit till den nationella centralbanken senast 15 minuter efter TARGET2-systemets

(1) I vissa medlemsstater håller kanske den nationella centralbanken eller något av dess kontor inte öppet för penningpolitiska operationer på vissa av Eurosystemets bankdagar på grund av nationella eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken är då skyldig att underrätta motparterna på förhand om vilka förfaranden som skall tillämpas för tillträde till inlåningsfaciliteten på en sådan helgdag.

(2) Dagar då TARGET2 är stängt meddelas på ECB:s webbplats (www.ecb.europa.eu) samt på Eurosystemets webbplatser (se tillägg 5). ◄

(3) Med ”Eurosystemets bankdagar” avses i detta dokument alla dagar då ECB och minst en nationell centralbank håller öppet för Eurosystemets penningpolitiska operationer.

(4) ECB-rådet beslutar normalt om ränteändringar i samband med den penningpolitiska bedömningen som görs i samband med månadens första möte. Normalt träder sådana beslut inte i kraft förrän början av den nya kassakravsperioden.

(5) Operativa skillnader kan förekomma på grund av skillnader i kontostruktur i de nationella centralbankerna i euroområdet.

(6) På grund av skillnader i kontostruktur mellan de nationella centralbankerna kan ECB tillåta att de nationella centralbankerna tillämpar tillträdesvillkor som skiljer sig något från dem som avses här. De nationella centralbankerna skall tillhandahålla information om sådana avvikelser från de tillträdesvillkor som beskrivs i detta dokument.

▼M6

stängningstid som i regel är kl. 18.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid) ([1]) ([2]). Tidsfristen för en begäran om tillträde till inlåningsfaciliteten förlängs med ytterligare 15 minuter på Eurosystemets sista bankdag i en uppfyllandeperiod för kassakravet ►M7 ——————— ◄. I begäran skall det belopp som motparten önskar deponera anges.

▼M5

Det finns ingen övre gräns för det belopp som en motpart önskar deponera under faciliteten.

Löptid och räntevillkor

Insättningarna har en löptid som sträcker sig över natten. ►M6 För motparter som är direkt knutna till TARGET2 förfaller insättningar till betalning nästa öppethållandedag när TARGET2 öppnar sina system. ◄

Räntan på inlåningen tillkännages i förväg av Eurosystemet och beräknas som en enkel ränta enligt ränteberäkningskonventionen ”faktiskt antal dagar/360”. ECB kan när som helst ändra räntan med effekt tidigast på Eurosystemets påföljande bankdag ([3]). Räntan på inlåningen betalas när insättningen förfaller till återbetalning.

Avstängning från tillträdet till faciliteten

Tillträde till faciliteten beviljas endast i överensstämmelse med ECB:s mål och penningpolitiska överväganden. ECB kan när som helst ändra villkoren för faciliteten eller suspendera den.

([1]) Se fotnot 2 i detta kapitel.
([2]) Se fotnot 3 i detta kapitel.
([3]) Se fotnot 4 i det här kapitlet..

▼M5

KAPITEL 5

FÖRFARANDEN

5.1 Anbudsförfaranden

5.1.1 *Allmänt*

Eurosystemets öppna marknadsoperationer utförs vanligen i form av anbudsförfaranden. Eurosystemets anbudsförfaranden sker i sex steg enligt förteckningen i ruta 3.

Eurosystemet använder två typer av anbudsförfaranden: standardiserade anbud och snabba anbud. Förfarandena vid standardiserade anbud och snabba anbud är identiska utom i fråga om tidsramen och motpartskretsen.

Standardiserade anbud

Standardiserade anbud utförs inom en tidsram på högst 24 timmar räknat från annonseringen av anbudsvillkoren till bekräftelsen av tilldelningar (tiden mellan sista möjligheten att avge anbud och tillkännagivandet av tilldelningar är ca två timmar). Diagram 1 ger en översikt över den normala tidsramen för de operativa stegen vid standardiserade anbud. ECB kan vid behov besluta om justering av tidsramen vid enskilda transaktioner.

De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna, de långfristiga refinansieringstransaktionerna och de strukturella transaktionerna (förutom direkta köp/försäljningar av värdepapper) genomförs alltid genom standardiserade anbud. Motparter som uppfyller de allmänna urvalskriterierna enligt avsnitt 2.1 får delta i standardiserade anbudsförfaranden.

Snabba anbud

Snabba anbud genomförs vanligen inom 90 minuter räknat från annonseringen av anbudet. Bekräftelsen av enskilda tilldelningar sker omedelbart efter tillkännagivandet av resultatet. Den normala tidsramen för de operativa stegen vid snabba anbud har specificerats i diagram 2. ECB kan vid behov besluta om justering av tidsramen vid enskilda transaktioner. Snabba anbud används enbart för genomförande av finjusterande transaktioner. Eurosystemet får, enligt de kriterier och förfaranden som fastställs i avsnitt 2.2, välja ut ett begränsat antal motparter för deltagande i snabba anbud.

Anbud till fast ränta och anbud till rörlig ränta

Eurosystemet kan välja mellan anbud till fast ränta (volymanbud) och anbud till rörlig ränta (ränteanbud). Vid anbud till fast ränta anger ECB räntan på förhand och de deltagande motparterna ger anbud på vilket belopp till den fasta räntan som de är villiga att köpa respektive sälja ([1]). Vid anbud till rörlig ränta ger motparterna anbud på både belopp och räntor till vilka de är villiga att handla med de nationella centralbankerna ([2]).

RUTA 3

Operativa steg i anbudsförfaranden

Steg 1 Tillkännagivande av anbudsvillkoren

a. Meddelande av ECB via offentliga nyhetsbyråer

b. Meddelande av nationella centralbanker via nationella nyhetsbyråer och (vid behov) direkt till enskilda motparter

Steg 2 Motparternas förberedelser och inlämnande av anbud

Steg 3 Eurosystemet sammanställer anbuden

Steg 4 Tilldelningar och tillkännagivande av resultatet

([1]) Vid anbud på valutaswappar till fast kurs fastställer ECB transaktionens swappunkter och motparterna anger till vilket belopp i den valuta som hålls fast de är villiga att sälja (och återköpa) eller köpa (och sälja tillbaka) till vid ifrågavarande kurs.

([2]) Vid anbud på valutaswappar till rörlig kurs lämnar motparterna anbud på ett belopp i den valuta som hålls fast och anger till vilken swappunktsnotering de är villiga att genomföra transaktionen.

▼M5

a. ECB:s beslut om tilldelningar
b. Tillkännagivande av resultatet
Steg 5 Bekräftelse av enskilda tilldelningar
Steg 6 Avveckling av transaktionerna (se avsnitt 5.3)

5.1.2 *Kalender för anbudsförfaranden*

Huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner

De huvudsakliga och de långfristiga refinansieringstransaktionerna genomförs enligt en preliminär kalender utgiven av Eurosystemet ([1]). Kalendern publiceras minst tre månader före ingången av det år den gäller. De normala kontraktsdagarna för de huvudsakliga och de långfristiga refinansieringstransaktionerna framgår av tabell 2. ECB:s mål är att se till att motparter i samtliga medlemsstater kan delta i de huvudsakliga och de långfristiga refinansieringstransaktionerna. Vid sammanställningen av kalendern för dessa transaktioner företar ECB därför nödvändiga justeringar av det normala schemat för att beakta nationella helgdagar i de enskilda medlemsstaterna.

Strukturella transaktioner

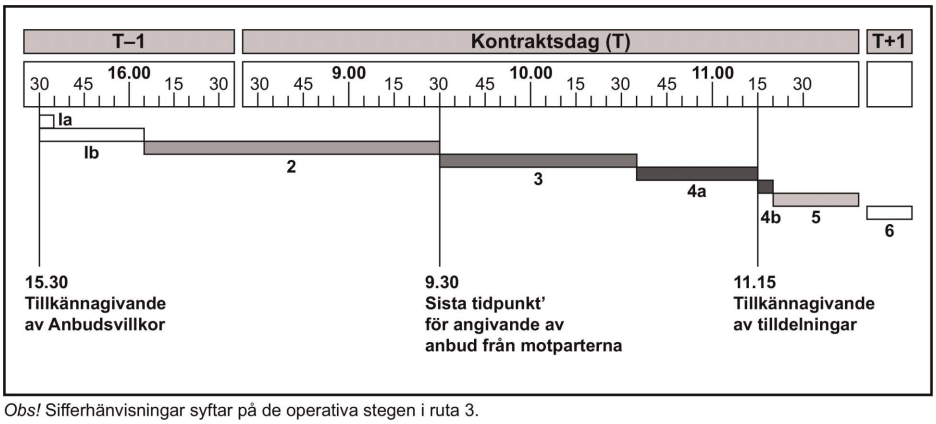
Strukturella transaktioner genom standardiserade anbud genomförs inte enligt en på förhand bestämd kalender. Normalt genomförs och avvecklas strukturella transaktioner emellertid endast under dagar som är NCB-bankdagar ([2]) i alla medlemsstater.

Finjusterande transaktioner

Finjusterande transaktioner genomförs inte enligt en på förhand bestämd kalender. ECB kan besluta att genomföra och avveckla finjusterande transaktioner på vilken som helst av Eurosystemets bankdagar. Endast nationella centralbanker i medlemsstater där kontraktsdagen, avvecklingsdagen och återbetalningsdagen infaller på NCB-bankdagar deltar i sådana transaktioner.

DIAGRAM 1

Normal tidsram för operativa steg vid standardiserade anbud

Obs! Sifferhänvisningar syftar på de operativa stegen i ruta 3.

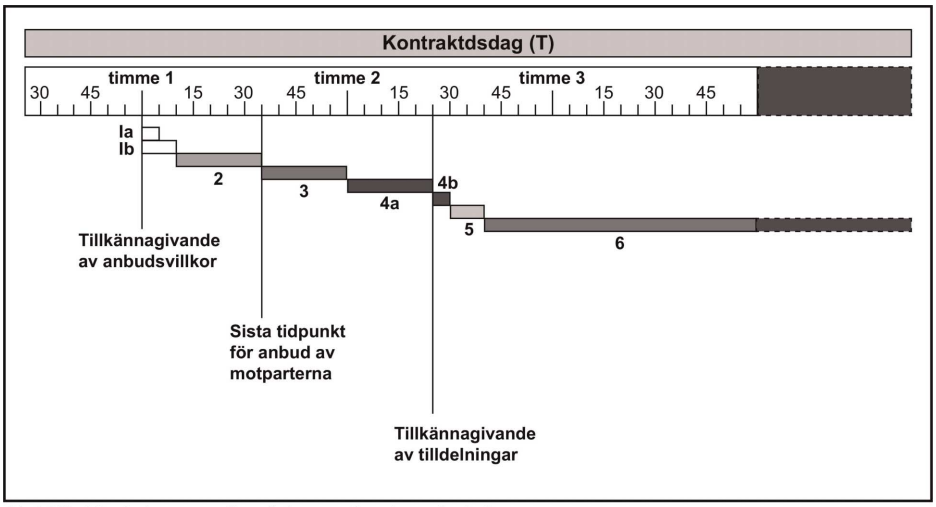
([1]) Kalendern för Eurosystemets anbudsförfaranden finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int) samt på Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

([2]) Med NCB-bankdag avses i detta dokument alla dagar då den nationella centralbanken i en given medlemsstat håller öppet för Eurosystemets penningpolitiska operationer. I vissa medlemsstater kan filialer till den nationella centralbanken hålla stängt på NCB-bankdagar på grund av lokala eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken skall då underrätta motparterna i förväg om hur de transaktioner som gäller de stängda kontoren skall skötas.

▼M5

DIAGRAM 2

Normal tidsram för operativa steg vid snabba anbud

Obs! Sifferhänvisningarna syftar på de operativa stegen i ruta 3.

Tabell 2

Normala kontraktsdagar för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner

Transaktionstyp	Normal kontraktsdag (T)
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	Varje tisdag
Långfristiga refinansieringstransaktioner	Sista onsdagen i varje kalendermånad ([1])

([1]) På grund av julen genomförs december månads transaktion normalt en vecka tidigare, dvs. onsdagen före.

5.1.3 *Tillkännagivande av anbudsvillkoren*

Eurosystemets standardiserade anbud tillkännages via nyhetsbyråer. Därutöver kan de nationella centralbankerna tillkännage anbudet direkt till motparter som saknar uppkoppling mot nyhetsbyråer. Det offentliga meddelandet om anbudsvillkoren innehåller i regel följande information:

— Anbudsbegärans referensnummer.

— Datum för anbudsbegäran.

— Typ av transaktion (tillförsel eller indragning av likviditet och typ av penningpolitiskt instrument).

— Transaktionens löptid.

— Typ av förfarande (anbud till fast eller rörlig ränta).

— Metod vid tilldelningar (”holländsk” eller ”amerikansk” auktion enligt definitionerna i avsnitt 5.1.5).

— Avsedd transaktionsvolym (normalt endast vid långfristiga refinansieringstransaktioner).

— Fast ränta/pris/swappunkt (vid anbud till fast ränta).

— Lägsta/högsta accepterade ränta/pris/swappunkt (i förekommande fall).

— Transaktionens startdatum och förfallodag (när tillämpligt) eller instrumentets avvecklingsdag och förfallodag (vid emission av skuldcertifikat).

— Berörda valutor och den valuta vars belopp hålls fast (vid valutaswappar).

— Referensavistakurs för uträkning av anbud (vid valutaswappar).

▼M5

— Högsta anbudsgräns (i förekommande fall).

— Lägsta enskilda tilldelningsbelopp (i förekommande fall).

— Lägsta tilldelningskvot (i förekommande fall).

— Tidsschema för inlämnande av anbud.

— Certifikatens nominella belopp (vid emission av skuldcertifikat).

— ISIN-koden för emissionen (vid emission av skuldcertifikat).

För att öka öppenheten i sina finjusterande operationer lämnar Eurosystemet normalt offentlig information om snabba anbud på förhand. I undantagsfall kan ECB emellertid besluta att inte offentligt tillkännage snabba anbud i förväg. Vid tillkännagivande av snabba anbud följs samma förfarande som vid standardiserade anbud. ►M7 Vid snabba anbud som inte tidigare tillkännagetts offentligt kontaktar de nationella centralbankerna de utvalda motparterna direkt. Vid snabba anbud, som tillkännages offentligt, kontaktar de nationella centralbankerna de utvalda motparterna direkt. ◄

5.1.4 *Motparternas föreberedelser och avgivande av anbud*

Motparternas anbud måste följa de anvisningar som de nationella centralbankerna tillhandahåller för den berörda transaktionen. Anbuden skall ges till den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat (huvudkontor eller filial). Anbuden från ett institut kan ges in endast av en enhet (antingen huvudkontoret eller en viss filial) i varje medlemsstat.

Vid anbud till fast ränta skall motparterna i sina anbud ange till vilket belopp de vill göra transaktioner med de nationella centralbankerna ([1]).

Vid anbud till rörlig ränta skall motparterna lämna anbud på upp till tio olika räntor/priser/swappunkter. I varje anbud skall de ange till vilket belopp och till vilken ränta de är villiga att göra transaktioner med de nationella centralbankerna ([2]), ([3]). Ränteanbuden skall uttryckas som multipler av 0,01 procentenheter. Vid anbud på valutaswappar till rörlig kurs noteras swappunkterna enligt normal marknadspraxis och anbuden måste uttryckas som multipler av 0,01 swappunkter.

För huvudsakliga refinansieringstransaktioner är det lägsta anbudsbeloppet 1 000 000 euro. Anbud som överstiger detta belopp skall uttryckas som multipler av 100 000 euro. Samma lägsta anbudsbelopp och multipelbelopp gäller för finjusterande och strukturella transaktioner. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje ränta/pris/swappunkt för sig.

För långfristiga refinansieringstransaktioner fastställer varje nationell centralbank ett lägsta anbudsbelopp på 10 000–1 000 000 euro. Anbud som överstiger det fastställda lägsta anbudsbeloppet skall uttryckas som multipler av 10 000 euro. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje räntesats för sig.

ECB har rätt att sätta en högsta anbudsgräns för att undvika oproportionerligt stora anbud. Denna högsta anbudsgräns anges alltid i det offentliga meddelandet om anbudsvillkoren.

Motparterna förväntas alltid vara i stånd att täcka de belopp som tilldelas dem med en tillräcklig volym godtagbara underliggande tillgångar ([4]). De avtal eller föreskrifter som tillämpas av ifrågavarande nationella centralbank medger straffavgifter i händelse av att en motpart inte kan leverera tillräckligt med underliggande tillgångar eller kontanta medel för avveckling av det belopp som den tilldelats i en anbudstransaktion.

Anbud kan återtas ända tills den utsatta tidsfristen har gått ut. Anbud som lämnas efter den tidsfrist som uppgetts i den offentliga annonseringen beaktas inte. De nationella centralbankerna avgör om anbuden lämnats in på utsatt tid. De beaktar inte anbud från en motpart om summan av anbuden överstiger den högsta anbudsgräns som fastställts av ECB. De beaktar inte heller anbud som underskrider det lägsta anbudsbeloppet eller

([1]) Vid anbud på valutaswappar till fast kurs skall motparten ange till vilket belopp den är beredd att handla med Eurosystemet i den valuta som hålls fast.

([2]) Vid emission av sina skuldcertifikat kan ECB bestämma att anbuden skall uttryckas i form av pris, och inte i form av en ränta. Priserna skall då noteras som en procentsats av det nominella värdet.

([3]) Vid valutaswappar till rörlig kurs skall motparten ange till vilket belopp den är beredd att handla med Eurosystemet i den valuta som hålls fast, samt motsvarande swappunkt.

([4]) Eller att avveckla i kontanta medel vid likviditetsdränerande transaktioner.

▼M5

som underskrider eller överskrider eventuella lägsta respektive högsta accepterade ränta/pris/swappunkt. De nationella centralbankerna kan också underkänna anbud som är ofullständiga eller som inte följer den givna modellen. Förkastas ett anbud informerar ifrågavarande nationella centralbank motparten om beslutet innan tilldelningarna utförs.

5.1.5 *Förfarande vid tilldelningar*

Anbud till fast ränta

Tilldelningar vid anbud till fast ränta sker så att motparternas anbud först summeras. Om summan överstiger beloppet på den likviditet som totalt skall fördelas tillgodoses de ingivna anbuden proportionerligt enligt kvoten mellan beloppet att fördela och anbudens totalsumma (se ruta 4). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro. ECB kan också besluta att tilldela varje budgivare ett minimibelopp/minimikvot vid anbud till fast ränta.

RUTA 4

Tilldelningar vid anbud till fast ränta

Tilldelningarnas andel är: $$all\% = \frac{A}{\sum_{i=1}^{n} a_i}$$

Motpart *i*:s totala tilldelning är: $$all_i = all\% \times (a_i)$$

där:

A = totalt belopp att fördela

n = totalt antal motparter

a_i = belopp som bjudits av motpart *i*

all% = tilldelningarnas andel (%)

all_i = motpart *i*:s totala tilldelning

Anbud i euro till rörlig ränta

Vid tilldelningar i samband med likvidiserande anbud i euro till rörlig ränta förtecknas anbuden i fallande ordningsföljd utifrån erbjudna räntesatser. Anbuden med de högsta räntesatserna får tilldelning först och därefter accepteras anbud med successivt lägre räntesatser tills den totala likviditeten fördelats. Skulle anbuden vid den lägsta accepterade räntenivån (marginalräntan) sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen av detta belopp proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt bjudits till marginalräntan (se ruta 5). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro.

Vid fördelningen i samband med likviditetsdränerande anbud till rörlig ränta (som kan användas vid emission av skuldcertifikat och mottagande av inlåning med fast löptid) förtecknas anbuden i stigande ordningsföljd utifrån erbjudna räntesatser (eller fallande ordningsföljd utifrån erbjudna priser). Anbuden med de lägsta räntorna (högsta priserna) får tilldelning först och därefter accepteras anbud med successivt högre räntesatser (lägre prisanbud) tills den totala likviditeten har dragits in. Skulle anbuden vid den högsta accepterade räntenivån/det lägsta priset (dvs. marginalräntan/-marginalpriset) sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen av detta belopp proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt bjudits till marginalräntan/marginalpriset (se ruta 5). För emission av skuldcertifikat avrundas tilldelningarna till närmaste multipel av skuldcertifikatens nominella belopp. För likviditetsdränerande transaktioner avrundas tilldelningarna till närmaste euro.

ECB kan besluta att tilldela varje accepterad budgivare ett minimibelopp vid anbud till rörlig ränta.

▼M5

RUTA 5

Tilldelningar vid anbud i euro till rörlig ränta

(exemplet avser anbud i form av räntor)

Tilldelningarnas andel (%) vid marginalräntan är:

$$all\%(r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Motpart *i*:s tilldelning vid marginalräntan är:

$$all(r_m)_i = all\%(r_m) \times a(r_m)_i$$

Motpart *i*:s totala tilldelning är:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

där:

A = totalt belopp att fördela

r_s = motparternas ränteanbud *s*

n = totalt antal motparter

$a(r_s)_i$ = belopp som bjudits till ränta *s* (r_s) av motpart *i*

$a(r_s)$ = totalt belopp som bjudits till ränta *s* (r_s)

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^{n} a(r_s)_i$$

r_m = Marginalränta:

$r_1 \geq r_i \geq r_m$ vid en likvidiserande anbudstransaktion

$r_m \geq r_i \geq r_1$ vid en likviditetsdränerande anbudstransaktion

r_{m-1} = räntan före marginalräntan (sista räntan vid vilken anbuden tillgodoses *i* sin helhet):

$r_{m-1} > r_m$ vid en likvidiserande anbudstransaktion

$r_m > r_{m-1}$ vid en likviditetsdränerande anbudstransaktion

$all\%(r_m)$ = tilldelningarnas andel (%) vid marginalräntan

$all(r_s)_i$ = motpart *i*:s tilldelning vid ränta *s*

all_i = motpart *i*:s totala tilldelning

Anbud på valutaswappar till rörlig kurs

Vid tilldelningar i samband med likvidiserande anbud på valutaswappar till rörlig kurs förtecknas anbuden i stigande ordningsföljd utifrån erbjudna swappunktsnoteringar ([1]). Anbud med de lägsta swappunktsnoteringarna prioriteras och successivt högre swappunktsnoteringar accepteras tills hela det fastställda valutabeloppet har fördelats. Skulle vid den högsta accepterade swappunktsnoteringen (marginalswappunktsnoteringen) anbuden sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och vad som totalt erbjudits vid marginalswappunktsnoteringen (se ruta 6). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro.

Vid tilldelningar i samband med likviditetsdränerande anbud på valutaswappar till rörlig kurs förtecknas anbuden i fallande ordningsföljd utifrån erbjudna swappunktsnoteringar. Anbuden med de högsta swappunktsnoteringarna får tilldelning först och därefter successivt lägre swappunktsno-

([1]) Swappunktsnoteringar förtecknas i stigande ordningsföljd med beaktande av noteringens tecken, vilket beror på vilket tecken räntedifferensen mellan den utländska valutan och euron har. Skulle räntan på den utländska valutan under swappens löptid överstiga motsvarande ränta på euron är swappunktsnoteringen positiv (handlas till premium, vilket innebär att eurons terminskurs är starkare än avistakursen). Skulle däremot räntan på den utländska valutan vara lägre än motsvarande euroränta är swappunktsnoteringen negativ (handlas till discount, vilket innebär att eurons terminskurs är svagare än avistakursen).

▼M5

teringar tills hela det fastställda beloppet har fördelats. Skulle vid den lägsta accepterade swappunktsnoteringen (marginalswappunktsnoteringen) anbuden sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt erbjudits vid marginalswappunktsnoteringen (se ruta 6). Tilldelningarna avrundas till närmaste euro.

Typ av förfarande

Vid anbud till rörlig ränta kan Eurosystemet tillämpa anbudsförfaranden med antingen en enhetlig ränta eller flera räntesatser (multipla räntor). Vid ett anbudsförfarande med en enhetlig ränta (holländsk auktion) är tilldelningsräntan/priset/swappunkten på alla accepterade anbud lika med marginalräntan/priset/swappunkten (dvs. vid vilken det totala beloppet att fördela uttöms). Vid ett anbudsförfarande med multipel ränta (amerikansk auktion) är tilldelningsräntan/priset/swappunkten densamma som den ränta/pris/swappunkt som erbjudits i de enskilda anbuden.

RUTA 6

Tilldelning av anbud på valutaswappar till rörlig kurs

Tilldelningarnas andel (%) vid marginalswappunktsnoteringen är:

$$all\%(\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Motpart *i*:s tilldelning vid marginalswappunktsnoteringen är:

$$all(\Delta_m)_i = all\%(\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Motpart *i*:s totala tilldelning är:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + all(\Delta_m)_i$$

där:

A = totalt belopp att fördela

Δ_s = motparternas swappunktsnotering *s*

n = totalt antal motparter

$a(\Delta_s)_i$ = totalt belopp som bjudits vid swappunktsnotering *s* (Δ_s) av motpart *i*

$a(\Delta_s)$ = totalt belopp som bjudits vid swappunktsnotering *s* (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^{n} a(\Delta_s)_i$$

Δ_m = marginalswappunktsnotering:

$\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ vid en likvidiserande valutaswapp

$\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ vid en likviditetsdränerande valutaswapp

Δ_{m-1} = swappunktsnoteringen före marginalswappunktsnotering (sista swappunktsnotering vid vilken anbuden tillgodoses i sin helhet):

$\Delta_m > \Delta_{m-1}$ vid en likvidiserande valutaswapp

$\Delta_{m-1} > \Delta_m$ vid en likviditetsdränerande valutaswapp

$all\%(\Delta_m)$ = tilldelningarnas andel (%) vid marginalswappunktsnoteringen

$all(\Delta_s)_i$ = motpart *i*:s tilldelning vid swappunktsnotering *s*

all_i = motpart *i*:s totala tilldelning

5.1.6 *Tillkännagivande av tilldelningar*

Resultatet av standardiserade anbud och snabba anbud tillkännages via nyhetsbyråer. Dessutom kan de nationella centralbankerna tillkännage resultatet direkt till motparter som saknar uppkoppling mot nyhetsbyråer.

▼M5

Det offentliga meddelandet om resultatet av anbudstilldelningen innehåller vanligen följande information:

— Anbudsbegärans referensnummer.

— Datum för anbudsbegäran.

— Typ av transaktion.

— Transaktionens löptid.

— Det totala belopp som Eurosystemets motparter bjudit.

— Antal anbudsgivare.

— Berörda valutor (vid valutaswappar).

— Totalt tilldelat belopp.

— Tilldelningarnas procentuella andel (vid anbud till fast ränta).

— Avistakurs (vid valutaswappar).

— Accepterad marginalränta/pris/swappunkt och tilldelningarnas procentuella andel vid marginalräntan/priset/swappunkten (vid anbud till rörlig ränta).

— Lägsta erbjudna ränta, högsta erbjudna ränta och vägd medelränta på accepterade anbud (vid auktioner med flera räntesatser).

— Transaktionens startdatum och förfallodag (när tillämpligt) eller instrumentets avvecklingsdag och förfallodag (vid emission av skuldcertifikat).

— Lägsta enskilda tilldelningsbelopp (i förekommande fall).

— Lägsta tilldelningskvot (i förekommande fall).

— Certifikatens nominella belopp (vid emission av skuldcertifikat).

— ISIN-koden för emissionen (vid emission av skuldcertifikat).

De nationella centralbankerna kommer att bekräfta de enskilda tilldelningarna direkt till de motparter som fått tilldelningar.

5.2 **Förfarande vid bilaterala transaktioner**

Allmänt

De nationella centralbankerna kan utföra transaktioner enligt bilaterala förfaranden ([1]). Dessa förfaranden kan användas för finjusterande öppna marknadsoperationer och strukturella direkta köp/försäljningar av värdepapper. Bilaterala förfaranden definieras i vid bemärkelse som förfaranden där Eurosystemet utför en transaktion med en eller flera motparter utan något anbudsförfarande. Det finns två typer av bilaterala förfaranden: transaktioner där motparterna kontaktas direkt av Eurosystemet och transaktioner som görs via börser och ombud.

Direkt kontakt med motparter

Vid detta förfarande kontaktar de nationella centralbankerna direkt en eller flera inhemska motparter, som utvalts enligt kriterierna i avsnitt 2.2. De nationella centralbankerna beslutar på basis av noggranna anvisningar från ECB om de skall ingå kontrakt med motparterna. Transaktionerna avvecklas via de nationella centralbankerna.

Om ECB-rådet beslutar att ECB själv (eller en eller flera nationella centralbanker i egenskap av ECB:s operativa organ), i undantagsfall, kan utföra bilaterala transaktioner skall förfarandena vid sådana transaktioner anpassas för detta. ECB (eller den eller de nationella centralbankerna i egenskap av ECB:s operativa organ) skall då direkt kontakta en eller flera motparter inom euroområdet, vilka utvalts enligt kriterierna i avsnitt 2.2. ECB (eller den eller de nationella centralbankerna i egenskap av ECB:s operativa organ) skall sedan fatta beslut om kontrakt med motparterna. Transaktionerna skall trots detta avvecklas decentraliserat via de nationella centralbankerna.

([1]) ECB-rådet kan besluta om finjusterande bilaterala transaktioner, i undantagsfall, också kan utföras av ECB.

▼M5

Bilaterala transaktioner genom direkta kontakter med motparter kan förekomma vid reverserade transaktioner, direkta köp/försäljningar av värdepapper, valutaswappar och inlåning med fast löptid.

Transaktioner som görs via börser och ombud

De nationella centralbankerna kan utföra direkta köp/försäljningar av värdepapper via börser och ombud. För dessa transaktioner är kretsen av motparter inte på förhand begränsad och förfarandena är anpassade till marknadspraxisen för de aktuella skuldförbindelserna. ►M6 ——————— ◄

Tillkännagivande av bilaterala transaktioner

Bilaterala transaktioner tillkännages i regel inte offentligt i förväg. ECB kan dessutom besluta att inte alls tillkännage resultaten av bilaterala transaktioner offentligt.

Transaktionsdagar

ECB kan besluta att utföra och avveckla finjusterande bilaterala transaktioner under Eurosystemets bankdagar. Endast nationella centralbanker i medlemsstater där kontraktsdagen, avvecklingsdagen och återbetalningsdagen infaller på NCB-bankdagar deltar i sådana transaktioner.

Bilaterala direkta köp/försäljningar av värdepapper för strukturella ändamål utförs och avvecklas vanligen endast sådana dagar som är NCB-bankdagar i samtliga medlemsstater.

5.3 **Avvecklingsförfaranden**

5.3.1 *Allmänt*

►M6 Vid användning av Eurosystemets stående faciliteter eller deltagande i öppna marknadsoperationer avvecklas penningtransaktionerna via motparternas konton hos de nationella centralbankerna eller via deras konton hos banker som deltar i TARGET2. ◄ Penningtransaktionerna avvecklas först efter (eller samtidigt som) den slutliga överföringen av de underliggande tillgångarna. Det betyder att de underliggande tillgångarna antingen måste ha satts in i förväg på ett pantkonto hos de nationella centralbankerna eller att de avvecklas under dagen enligt principen leverans mot betalning. Överföringen av tillgångarna sker via motparternas värdepappersavvecklingskonton i värdepappersavvecklingssystem som uppfyller ECB:s minimikrav [1]. Motparter som varken har pantkonto hos en nationell centralbank eller värdepappersavvecklingskonto i ett värdepappersavvecklingssystem som uppfyller ECB:s minimikrav kan överföra de underliggande tillgångarna över ett korrespondentkreditinstituts värdepappersavvecklingskonto eller pantkonto.

Närmare bestämmelser om avvecklingsförfarandena fastställs i de avtal som tillämpas av de nationella centralbankerna (eller ECB) för de enskilda penningpolitiska instrumenten. Avvecklingsförfarandena i de nationella centralbankerna kan i någon mån variera till följd av skillnader i nationell lag och operativ praxis.

Tabell 3

Normala avvecklingsdagar för Eurosystemets öppna marknadsoperationer [1]

Penningpolitiskt instrument	Avvecklingsdag för transaktioner baserade på standardiserade anbud	Avvecklingsdag för transaktioner baserade på snabba anbud eller bilaterala förfaranden
Reverserade transaktioner	T + 1 [2]	T
Direkta köp/försäljningar av värdepapper	-	Enligt marknadspraxis för underliggande tillgångar
Emission av skuldcertifikat	T + 1	-
Valutaswappar	-	T, T + 1 eller T + 2
Inlåning med fast löptid	-	T

[1] T är kontraktsdagen. Avvecklingsdagen skall vara en av Eurosystemets bankdagar.

[2] Om den normala avvecklingsdagen för huvudsakliga eller långfristiga refinansieringstransaktioner inte är en bankdag kan ECB besluta om en annan avvecklingsdag, med möjlighet även till avveckling under samma dag. Avvecklingsdagarna för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner anges på förhand i Eurosystemets kalender för anbudsförfaranden (se avsnitt 5.1.2).

[1] En beskrivning av standarderna för användning av godkända värdepappersavvecklingssystem i euroområdet och en uppdaterad förteckning över godkända förbindelser mellan dessa system finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

▼M5

5.3.2 *Avveckling av öppna marknadsoperationer*

►M6 Öppna marknadsoperationer baserade på standardiserade anbud, dvs. huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner och strukturella transaktioner, avvecklas vanligen under den första dagen efter kontraktsdagen när i) TARGET2 och ii) alla berörda värdepappersavvecklingssystem är öppna. ◄ Principiellt ämnar Eurosystemet avveckla transaktionerna till följd av sina öppna marknadsoperationer samtidigt i alla medlemsstater med de motparter som har tillhandahållit tillräckliga säkerheter. På grund av operativa restriktioner och de tekniska egenskaperna hos värdepappersavvecklingssystemen kan tidsschemat under dagen för avvecklingen av öppna marknadsoperationer variera inom euroområdet. Avvecklingstidpunkten för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner sammanfaller vanligen med tidpunkten för återbetalning av en tidigare transaktion med motsvarande löptid.

Eurosystemet har för avsikt att avveckla öppna marknadsoperationer baserade på snabba anbud och bilaterala förfaranden på kontraktsdagen. ►M6 Eurosystemet kan emellertid då och då av operativa skäl tillämpa andra avvecklingsdagar för dessa operationer, särskilt för direkta köp/försäljningar av värdepapper och valutaswappar (se tabell 3). ◄

▼M6

5.3.3 *Förfaranden vid dagens slut*

Förfarandena vid dagens slut fastställs i dokumentationen för TARGET2. Normalt stänger TARGET2 kl. 18.00 ECB-tid (centraleuropeisk tid). Därefter accepteras inga betalningsuppdrag för avveckling i TARGET2, dock fortsätter behandlingen av betalningsuppdrag som accepterats före stängningstiden. Motparternas anhållanden om att få utnyttja utlåningsfaciliteten eller inlåningsfaciliteten måste lämnas in till respektive nationell centralbank senast 15 minuter efter TARGET2-systemets stängningstid. Tidsfristen för en begäran om tillträde till Eurosystemets stående faciliteter förlängs med ytterligare 15 minuter på Eurosystemets sista bankdag i en uppfyllandeperiod för kassakravet ►M7 ——————— ◄.

Negativa saldon på godkända motparters avvecklingskonton i TARGET2 efter kontrollförfarandena vid dagens slut uppfattas automatiskt som en anhållan om att få utnyttja utlåningsfaciliteten (se avsnitt 4.1).

▼M5

KAPITEL 6

GODKÄNDA TILLGÅNGAR

6.1 Allmänt

Enligt artikel 18.1 i stadgan för ECBS får ECB och de nationella centralbankerna handla på finansmarknaderna, dvs. köpa och sälja underliggande tillgångar direkt eller genom repoavtal. Alla Eurosystemets kredittransaktioner skall vara baserade på tillfredsställande säkerheter. Följaktligen baseras alla Eurosystemets likviditetsdränerande transaktioner på underliggande tillgångar som motparterna tillhandahåller antingen genom att äganderätten till värdepapperen överförs (vid direkta köp/försäljningar av värdepapper eller repoavtal) eller genom att de berörda tillgångarna ställs som pant (vid lån mot säkerhet) ([1]).

För att skydda Eurosystemet mot förluster i de penningpolitiska transaktionerna, garantera likabehandling av motparterna och öka den operativa effektiviteten och transparensen måste de underliggande tillgångarna uppfylla vissa kriterier om de skall vara godtagbara för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner. Eurosystemet har utvecklat ett gemensamt ramverk för godtagbara säkerheter som skall gälla för alla Eurosystemets kredittransaktioner. ►M6 Det gemensamma ramverket som även kallas den gemensamma listan, började gälla den 1 januari 2007 och ersatte systemet med två grupper (two-tier system) vilket varit i kraft sedan starten av tredje etappen av den Ekonomiska och monetära unionen ◄ ►M6 ([2]) ◄.

Det gemensamma ramverket omfattar två olika tillgångskategorier. Dessa är omsättbara och icke omsättbara tillgångar. Ingen skillnad görs mellan de två tillgångskategorierna i fråga om kvalitet eller godtagbarhet vid Eurosystemets olika penningpolitiska transaktioner förutom att icke omsättbara tillgångar inte används av Eurosystemet vid direkta köp/försäljningar av värdepapper. Tillgångar som godtas för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner kan också användas som underliggande tillgångar vid intradagskredit.

►M6 Urvalskriterierna för de två tillgångskategorierna är enhetliga i hela euroområdet och beskrivs i avsnitt 6.2 ([3]). ◄ För att säkerställa att de två tillgångskategorierna uppfyller samma kreditstandarder har Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF) upprättats. ECAF baseras på olika typer av kreditbedömningsystem. Procedurerna och reglerna för fastställande av Eurosystemets krav på ”hög kreditvärdighet” för alla godtagbara säkerheter beskrivs i avsnitt 6.3. Åtgärder för riskkontroll och värderingsprinciper för underliggande tillgångar beskrivs i avsnitt 6.4 och 6.5. Eurosystemets motparter får använda godtagbara tillgångar gränsöverskridande (se avsnitt 6.6).

6.2 Urvalsspecifikationer för underliggande tillgångar

ECB upprättar, underhåller och offentliggör en lista över godtagbara omsättbara tillgångar ([4]). ►M7 Eurosystemet ger endast motparter råd avseende värdepappers godtagbarhet som säkerhet för Eurosystemet om redan emitterade omsättbara tillgångar eller utestående icke omsättbara till-

([1]) Likviditetsdränerande öppna marknadsoperationer som är gjorda genom direkta köp/försäljningar eller genom reverserade transaktioner baseras också på underliggande värdepapper. För underliggande värdepapper som används vid likviditetsdränerande reverserade transaktioner är godtagbarhetskriterierna desamma som de som tillämpas för underliggande värdepapper vid likvidiserande öppna marknadsoperationer i form av reverserade transaktioner. Värderingsavdrag tillämpas inte på likviditetsdränerande transaktioner.

([2]) Franska s.k. fonds communs de créances (FCC) som togs med i grupp ett-listan och som emitterats före den 1 maj 2006, kommer även fortsättningsvis att godtas under en övergångsperiod fram t.o.m. den 31 december 2008. FCC som emitterats från och med den 1 maj 2006 godtas inte.

([3]) För en viss kategori icke marknadsnoterade tillgångar, s.k. kreditfordringar, gäller en interimsperiod fram till den 31 december 2011 och under denna period kan ett begränsat antal godtagbarhetskriterier och operationella kriterier skilja sig åt inom euroområdet (se avsnitt 6.2.2).

([4]) Denna förteckning offentliggörs och uppdateras dagligen på ECBs webbplats (www.ecb.int). Marknadsnoterade tillgångar utgivna av ett icke-finansiellt företag utan rating av ett externt kreditbedömningsinstitut (ECAI) för emissionen, emittenten eller borgensmannen tas inte upp på den offentliga listan över godkända tillgångar. För dessa skuldförbindelser avgörs godtagbarhetsstatus av vilken typ av kreditbedömning som väljs av respektive motpart i enlighet med de ECAF-regler som är tillämpliga på kreditfordringarna (se avsnitt 6.3.3).

▼M5

gångar har lämnats in till Eurosystemet som säkerhet. Det ska alltså inte göras något förhandsutlåtande. ◄

6.2.1 *Urvalskriterier för omsättbara tillgångar*

Godkända är skuldcertifikat som emitterats av ECB och alla skuldcertifikat som emitterats av de nationella centralbankerna i Eurosystemet före antagandet av euron i dessa medlemsstater.

För att bedöma godtagbarheten av andra omsättbara tillgångar gäller följande urvalskriterier (se även tabell 4).

Typ av tillgångar

De måste vara *skuldförbindelser* som har

a) ett fast och villkorslöst kapitalbelopp ►M7 ([1]) ◄,

och

b) en kupong som ej kan resultera i ett negativt kassaflöde. Dessutom måste kupongen ha ett av följande karaktäristika: i) en nollkupong, ii) en fast kupong, eller iii) en rörlig kupong baserad på en räntereferens. Kupongen kan vara kopplad till en förändring i emittentens egen rating. Vidare är även inflationsindexerade obligationer godtagbara.

Dessa karaktäristika måste förbli oförändrade under skuldförbindelsens hela löptid. Skuldförbindelserna får ej ge en rätt till kapital och/eller ränta som är efterställd andra skuldförbindelser som emittenten har utgivit.

Krav a) är inte tillämpligt på *värdepapper med bakomliggande tillgångar* med undantag för skuldförbindelser som har emitterats av kreditinstitut i enlighet med de villkor som anges i artikel 22.4 i fondföretagsdirektivet ([2]) (s.k. täckta bankobligationer). Eurosystemet utvärderar om värdepapper med bakomliggande tillgångar, exklusive de täckta bankobligationerna, är godtagbara enligt följande villkor.

▼M7

De kassaflödesgenererande tillgångarna som täcker värdepapper med bakomliggande tillgångar ska uppfylla följande kriterier:

a) Förvärv av sådana tillgångar måste ske i enlighet med lagstiftningen i en EU-medlemsstat.

b) De ska ha förvärvats av ett SPV-företag för värdepapperisering i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat från upphovsmannen eller ett ombud på ett sätt som Eurosystemet anser vara en ”verklig försäljning” som kan göras gällande mot tredje part, och som måste vara utom räckhåll för upphovsmannen och dennes fordringsägare, även för det fall upphovsmannen blir insolvent.

▼M8

c) De får inte, helt eller delvis, faktiskt eller potentiellt, bestå av kreditlänkade obligationer eller liknande anspråk som härrör från överföringen av kreditrisk genom kreditderivat eller trancher av andra värdepapper med bakomliggande tillgångar ([3]). Värdepapper med bakomliggande tillgångar som emitteras före den 1 mars 2009 undantas från

([1]) Obligationer med optionsbevis eller andra liknande rätter godtas inte.

([2]) Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3), enligt ändring genom direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9).

([3]) Observera dock att detta krav inte exkluderar värdepapper med bakomliggande tillgångar där emissionsstrukturen omfattar två SPV-företag och kravet på ”verklig försäljning” uppfylls avseende dessa två SPV-företag så att de skuldinstrument som emitteras av det andra SPV-företaget täcks direkt eller indirekt av de ursprungliga tillgångarna utan att dessa består av trancher. Konceptet med trancher av andra värdepapper med bakomliggande tillgångar inkluderar dock inte s.k. täckta bankobligationer som överensstämmer med artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3).

▼M8

kravet om att de inte ska bestå av trancher av andra värdepapper med bakomliggande tillgångar fram till den 1 mars 2010.

▼M7

Beträffande strukturerade emissioner får en tranch (eller undertranch), för att vara godtagbar, inte vara efterställd andra trancher av samma värdepappersemission. En tranch (eller undertranch) betraktas som inte efterställd andra trancher (eller undertrancher) av samma värdepappersemission om, i enlighet med betalningsprioritet tillämplig efter leverans av ett verkställighetsmeddelande, enligt vad som anges i anbudscirkuläret, ingen annan tranch (eller undertranch) ges prioritet vad avser att erhålla betalning (kapital och ränta) före den tranchen (eller undertranchen) och således en sådan tranch (eller undertranch) är sist att ta förluster bland olika trancher eller undertrancher i en sådan strukturerad emission.

▼M5

Eurosystemet förbehåller sig rätten att kräva bekräftelse och klargörande av berörda tredje parter (t.ex. utfärdare, ursprunglig borgenär eller arrangör) där Eurosystemet anser det befogat för att bedöma godtagbarheten av tillgångar med bakomliggande tillgångar.

Kreditvärdighetskrav

Skuldförbindelsen måste uppnå de höga krav på kreditvärdighet som specificeras i ECAF:s regler för omsättbara tillgångar. De beskrivs i avsnitt 6.3.2.

Utgivningsplats

Skuldförbindelsen måste deponeras/registreras (emitteras) inom EES hos en centralbank eller en värdepapperscentral som uppfyller de minimikrav som fastställts av ECB ►M6 [1] ◄. Om en marknadsnoterad skuldförbindelse emitteras av ett icke-finansiellt företag [2] som inte bedömts av ett godtagbart externt institut för kreditbedömning (ECAI) måste emissionen ske inom euroområdet.

Avvecklingsförfaranden

Skuldförbindelsen måste vara överförbar i kontobaserad form. Den måste hållas och avvecklas inom euroområdet genom ett avvecklingskonto hos Eurosystemet eller i ett värdepappersavvecklingssystem som uppfyller de standarder som fastställts av ECB så att fullgörelse och realisering följer lagstiftningen i en medlemsstat i euroområdet.

Om den värdepapperscentral där värdepapperet är emitterat inte är identiskt med det värdepappersavvecklingssystem där värdepapperet hålls måste de båda systemen vara förbundna genom en av ECB godkänd förbindelse [3].

Godtagbara marknader

Skuldförbindelsen måste vara registrerad eller noterad på en reglerad marknad enligt definitionen för en sådan marknad i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader

[1] ►M7 Från och med den 1 januari 2007 måste internationella skuldförbindelser emitterade genom värdepapperscentralerna Euroclear Bank (Belgien) och Clearstream Banking Luxembourg för att vara godtagbara utfärdas i s.k. New Global Note-form, och de måste deponeras hos en Common Safekeeper, som är en internationell värdepapperscentral, eller i förekommande fall en värdepapperscentral, som uppfyller minimistandarderna som fastställts av ECB. ◄ Internationella skuldförbindelser som emitterades i Classic Global Note-form före den 1 januari 2007 samt utbytbara skuldförbindelser som emitterats enligt samma ISIN-kod på eller efter detta datum godtas till förfallodagen.

[2] Icke-finansiella företag är definierade enligt Europeiska nationalräkenskapssystemet 1995 (ENS 95).

[3] En beskrivning av standarderna för användning av godkända värdepappersavvecklingssystem i euroområdet och en uppdaterad förteckning över godkända förbindelser mellan dessa system finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

▼M5

för finansiella instrument ([1]), eller registrerade, noterade eller omsatta på vissa icke reglerade marknader som specificerats av ECB ([2]). Eurosystemets bedömning av icke reglerade marknader baseras på tre principer, säkerhet, transparens och tillgänglighet ([3]) ►M6 ([4]) ◄.

Emittent/borgensman

Skuldförbindelsen kan emitteras eller garanteras av centralbanker, enheter i den offentliga eller privata sektorn, och internationella eller överstatliga institutioner. Skuldförbindelser, utom täckta bankobligationer, som emitterats av kreditinstitut är godtagbara endast om de tas upp till handel på en reglerad marknad enligt vad som definierats ovan.

Emittentens/borgensmannens hemvist

Emittenten måste vara etablerad i EES eller i ett G10-land utanför EES ([5]) ►M6 ([6]) ◄. I det senare fallet kan skuldinstrumenten bara godtas om Eurosystemet säkerställer att dess rättigheter på lämpligt vis skyddas i lag i respektive G10-land som inte ingår i EES i enlighet med vad som fastställts av Eurosystemet. För detta ändamål måste en rättslig bedömning i en form som är godtagbar för Eurosystemet lämnas in innan tillgången kan anses godtagbar. För tillgångar med bakomliggande tillgångar gäller att emittenten måste vara etablerad inom EES.

Borgensmannen måste vara etablerad inom EES.

Internationella eller överstatliga institut är godtagbara emittenter/borgensmän oberoende av var de är etablerade. Om en marknadsnoterad skuldförbindelse emitteras av ett icke-finansiellt företag som inte värderats av ett ECAI måste emittenten/borgensmannen vara etablerad i euroområdet.

Valuta

Skuldförbindelsen måste vara denominerad i euro ([7]).

6.2.2 *Urvalskriterier för icke omsättbara tillgångar*

Två typer av icke omsättbara tillgångar är godtagbara som säkerheter i det gemensamma ramverket för godtagbara tillgångar: kreditfordringar och

([1]) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

([2]) En lista på godtagbara icke reglerade marknader offentliggörs på ECB:s webbplats (www.ecb.int) och uppdateras minst en gång om året.

([3]) ”Säkerhet”, ”transparens” och ”tillgänglighet” definieras av Eurosystemet endast i termer av Eurosystemets funktion som förvaltare av säkerheter. Urvalsprocessen syftar inte till att bedöma den inneboende kvaliteten på de olika marknaderna. Principerna skall tolkas som följer. *Säkerhet* avser säkerhet vad gäller transaktioner, speciellt säkerhet om transaktioners giltighet och genomförbarhet. *Transparens* avser fri tillgång till information om marknadens regler för förfarande och verksamhet, tillgångarnas finansiella kännetecken, prisbildningsmekanismen samt relevanta priser och kvantiteter (noteringar, räntor, handelsvolymer, utestående belopp osv.). *Tillgänglighet* avser Eurosystemets möjlighet att delta i och ha tillgång till marknaden. En marknad är tillgänglig för hantering av säkerheter om dess regler för förfarande och verksamhet ger Eurosystemet möjlighet att erhålla information och genomföra transaktioner när så behövs.

([4]) Omsättningsbara tillgångar som godtagits som grupp två-tillgångar och som emitterats före den 31 maj 2007 och som handlas på icke reglerade marknader som för närvarande uppfyller Eurosystemets krav på säkerhet och tillgänglighet men inte transparens, kommer att godtas t.o.m. den 31 december 2009 förutsatt att de uppfyller de andra godtagbarhetskriterierna och blir icke-godtagbara efter detta datum. Detta gäller inte för omsättningsbara tillgångar utan säkerhet som emitterats av kreditinstitut som godtagits som grupp två-tillgångar och som blev icke-godtagbara den 31 maj 2007.

([5]) G10-länder som inte ingår i EES omfattar i dagsläget USA, Kanada, Japan och Schweiz.

([6]) Omsättningsbara tillgångar som emitterats före den 1 januari 2007 av en enhet som inte är etablerad inom EES eller i ett icke-EES-land inom G10, men som garanteras av en enhet som är etablerad inom EES, kommer även fortsättningsvis att godtas fram t.o.m. den 31 december 2011, förutsatt att de uppfyller övriga godtagbarhetskriterier, kraven avseende garantier som framgår av punkt 6.3.2 samt blir icke-godtagbara efter detta datum.

([7]) Denominerad i euro eller nationella underuppdelningar av euron.

▼M5

icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) ([1]).

K r e d i t f o r d r i n g a r

För att vara godtagbar måste en kreditfordring ([2]) uppfylla följande *urvalskriterier* (se även tabell 4):

— *Typ av tillgångar*: Kreditfordringen måste vara en skuldförbindelse från en gäldenär till en av Eurosystemets motparter. Även kreditfordringar som har en ”minskande balans” (dvs. där kapitalet och räntan betalas av enligt en förutbestämd plan) är godtagbara. Ej dragna kreditutfästelser (t.ex. ej nyttjade faciliteter av återkommande kreditfordringar) checkräkningskrediter och remburser (som auktoriserar användning av kredit, men inte i sig är kreditfordringar) är inte godtagbara. En syndikatsmedlems andel av ett syndikerat lån anses vara en godtagbar typ av kreditfordran. ►M7 Kreditfordringar får inte ge rätt till kapital och/eller ränta som är efterställda andra kreditfordringar (eller andra trancher eller undertrancher av samma syndikerade lån) av skuldförbindelser från samma emittent. ◄

Kreditfordringen måste ha a) ett fast och villkorslöst kapitalbelopp och b) en ränta som ej kan resultera i ett negativt kassaflöde. Dessutom måste räntan vara i) av nollkupongstyp, ii) fast eller iii) rörlig baserad på en annan räntereferens. ►M7 Dessutom är kreditfordringar med inflationsindexerad ränta också godtagbara. ◄ Dessa karaktäristika måste förbli oförändrade under skuldförbindelsens hela löptid.

— *Gäldenär/borgensman*: Godtagbara gäldenärer eller borgensmän är icke-finansiella företag ([3]), enheter i den offentliga sektorn samt internationella och överstatliga institutioner. Varje gäldenär är individuellt ansvarig för att kreditfordringen i fråga betalas tillbaka helt och fullt (vilket utesluter att flera gäldenärer tillsammans ansvarar för enskilda kreditfordringar).

— *Gäldenärens/borgensmannens hemvist*: Gäldenären/borgensmannen måste vara etablerad i euroområdet. Detta krav gäller inte internationella eller överstatliga institutioner.

— *Kreditvärdighet*: Kreditfordringars kvalitet bedöms utifrån gäldenärens/borgensmannens underliggande kreditvärdighet. Kreditfordringar måste uppnå de höga krav som specificeras i ECAF:s regler för icke omsättbara tillgångar. De beskrivs i avsnitt 6.3.3.

— *Minsta storlek*: När motparten framställer om att använda kreditfordringen som säkerhet (mobilisering) måste den uppnå en minsta storlek. Under en interimsperiod (1 januari 2007 till 31 december 2011) kan varje nationell centralbank tillämpa en eget vald minsta storlek för inhemska kreditfordringar. För gränsöverskridande användning gäller ett generellt lägsta tröskelvärde på 500 000 euro ►M7 ————— ◄. Från 1 januari 2012 gäller ett generellt lägsta tröskelvärde på 500 000 euro för alla kreditfordringar i euroområdet.

— *Hanteringsförfaranden*: Kreditfordringen måste hanteras enligt Eurosystemets förfaranden såsom de definieras i respektive nationell dokumentation.

— *Reglerande lag*: Både kreditfordringsavtalet och avtalet mellan motparten som långivare och de nationella centralbanker som mobiliserar kreditfordran som säkerhet måste regleras av lagstiftning i en medlemsstat i euroområdet. Dessutom får det totala antalet olika lagar som är tillämpliga på a) motparten, b) fordringsägaren, c) kredittagaren, d) borgensmannen (i förekommande fall), e) avtal om kreditfordringar och f) avtal om mobilisering inte överstiga två.

— *Valuta*: Kreditfordringar måste vara denominerad i euro ([4]).

([1]) Mellan den 1 januari 2007 och den 31 december 2011 gäller ett tillfälligt system för kreditfordringar, enligt vilket varje nationell centralbank kan välja ett lägsta tröskelvärde för storleken på kreditfordringar som är godtagbara som säkerheter (utom för gränsöverskridande användning) och om en administrationsavgift skall tas ut. Från den 1 januari 2012 kommer ett gemensamt system att gälla.

([2]) Kreditfordringar benämns också banklån. *Schuldscheindarlehen* och nederländska registrerade privata fordringar på regeringen eller andra godtagbara gäldenärer som täcks av en statlig garanti (t.ex. bostadsrättsföreningar) anses vara likvärdiga med kreditfordringar.

([3]) Enligt definitionen i ENS 95.

([4]) Se fotnot 13 i detta kapitel.

▼M5

Icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning

Följande urvalskriterier gäller för icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD):

— *Typ av tillgångar*: Det måste vara en skuldförbindelse (skuldebrev eller växel) vars säkerhet består av en pool med bolån som inte är fullt värdepapperiserad. Byte av värdepapper i den underliggande poolen måsta vara möjligt och det måste finnas en mekanism som garanterar att Eurosystemet har prioritet framför fordringsägare, utom de som undantagits på grund av offentlig reglering ([1]).

En RMBD måste ha a) ett fast och villkorslöst kapitalbelopp och b) en ränta som ej kan resultera i ett negativt kassaflöde.

— *Kreditvärdighetskrav*: En RMBD måste uppnå höga krav på kreditvärdighet, vilka utvärderas via den del av ECAF som handlar om skuldförbindelser med säkerhet i inteckning och beskrivs i avsnitt 6.3.3.

— *Emittent*: Godtagbara emittenter är kreditinstitut som är godkända motparter.

— *Emittentens hemvist*: Emittenten skall vara hemmahörande i euroområdet.

— *Hanteringsförfaranden*: En RMBD måste hanteras enligt Eurosystemets förfaranden såsom de definieras i respektive nationell dokumentation.

— *Valuta*: En RMBD måste vara denominerad i euro ([1]).

6.2.3 *Ytterligare krav för att använda godtagbara tillgångar*

Ytterligare rättsliga krav för kreditfordringar

För att säkerställa att en giltig säkerhet skapas för kreditfordringar och att en kreditfordran snabbt kan realiseras om en motpart fallerar, måste ytterligare rättsliga krav uppfyllas. Dessa rättsliga krav handlar om:

— kontroll av att kreditfordran existerar,

— att meddela gäldenären om att kreditfordran används som säkerhet (mobiliseras) eller om att en dylik mobilisering registreras,

— avsaknad av begränsningar gällande banksekretess och konfidentialitet,

— avsaknad av begränsningar gällande mobilisering av kreditfordran,

— avsaknad av begränsningar gällande realiseringen av kreditfordran.

Innehållet i dessa rättsliga krav beskrivs i bilaga 7. Ytterligare detaljer om de nationella rättsordningarnas särdrag ges i respektive nationell dokumentation.

Regler för att använda godtagbara tillgångar

Omsättbara tillgångar kan användas för alla penningpolitiska transaktioner som är baserade på underliggande tillgångar, dvs. reverserade transaktioner, direkta köp/försäljningar av värdepapper och utlåningsfaciliteten. Icke omsättbara tillgångar kan användas för reverserade öppna marknadstransaktioner och utlåningsfaciliteten. De används inte vid Eurosystemets direkta köp/försäljningar av värdepapper. Alla omsättbara och icke omsättbara tillgångar kan också användas som underliggande tillgångar vid intradagskrediter.

Oavsett om ett marknadsnoterat eller icke marknadsnoterat tillgångar uppfyller alla urvalskriterier kan en motpart inte som säkerhet lämna tillgångar som emitterats eller garanteras av motparten själv eller en enhet med vilken den har nära förbindelser ([2]).

([1]) Irländska skuldsedlar med säkerhet i inteckning är för närvarande den enda instrumenttypen i den här klassen.

([2]) I det fall en motpart använder värdepapper vilka inte (längre) är att betrakta som godtagbara säkerheter för en utestående kredit till följd av att de är utgivna/garanterade av motparten eller att en nära förbindelse existerar måste motparten omedelbart meddela detta förhållande till den berörda nationella centralbanken. Värdepapperen värderas till noll vid nästa värderingstillfälle och vid behov kommer krav på tilläggssäkerheter att ställas (se även bilaga 6). Dessutom måste motparten så snart som möjligt ta bort värdepapperen.

▼M5

”Nära förbindelser” är en situation där motparten är förenad med skuldinstrumentens emittent/kredittagare/borgensman genom att

▼M7

i) motparten äger direkt, eller indirekt genom ett eller flera företag, 20 % eller mer av emittentens/kredittagarens/borgensmannens kapital

ii) emittenten/kredittagaren/borgensmannen äger direkt, eller indirekt genom ett eller flera företag, 20 % eller mer av motpartens kapital

iii) en tredje part äger mer än 20 % i både motpartens kapital och emittentens/kredittagarens/borgensmannens kapital, antingen direkt eller indirekt genom ett eller flera företag.

Ovannämnda bestämmelser om nära förbindelser gäller inte: a) nära förbindelser mellan motparten och offentliga myndigheter i EES-länderna eller där en offentlig myndighet med rätt att ta ut skatt är emittentens borgensman, b) täckta bankobligationer som emitterats i enlighet med kriterierna som fastställts i artikel 22.4 i fondföretagsdirektivet, eller c) fall där skuldförbindelser skyddas av särskilda juridiska skyddsmekanismer jämförbara med dem i b som i fallet med icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) som inte är värdepapper.

En motpart får inte heller lämna några säkerheter med bakomliggande tillgångar om motparten (eller tredje part som denne har nära förbindelser med) lämnar en valutahedge för den bakomliggande säkerheten genom att ingå en valutahedgetransaktion med utgivaren som hedgemotpart eller lämnar likviditetsstöd för 20 % eller mer av det utestående beloppet av säkerheten med bakomliggande tillgångar.

▼M5

Alla godtagbara omsättbara och icke omsättbara tillgångar skall kunna användas gränsöverskridande i hela euroområdet. Det betyder att alla motparter i Eurosystemet skall kunna använda sådana tillgångar antingen genom länkar till sina inhemska värdepappersavvecklingssystem, ifall det rör sig om omsättbara tillgångar, eller genom andra godtagbara arrangemang för att kunna erhålla kredit från den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad (se avsnitt 6.6).

Tabell 4

Godtagbara tillgångar för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Urvalskriterier	Omsättbara tillgångar ([1])	Icke omsättbara tillgångar ([2])	
Typ av tillgångar	ECB:s skuldcertifikat Andra omsättbara skuldförbindelser ([3])	Kreditfordringar	Skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)
Kreditvärdighet	Tillgången måste uppfylla höga krav på kreditvärdighet. De höga kraven på kreditvärdighet bedöms med ECAF:s regler för omsättbara tillgångar ([3]).	Gäldenären/borgensmannen måste uppfylla höga krav på kreditvärdighet. Kreditvärdigheten bedöms med ECAF:s regler för kreditfordringar.	Tillgången måste uppfylla höga krav på kreditvärdighet. De höga kraven på kreditvärdighet bedöms med ECAF:s regler för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning.
Utgivningsplats	EES ([3])	Ej relevant	Ej relevant
Förfaranden för avveckling/hantering	Avvecklingsplats: Euroområdet Tillgången måste deponeras centralt i kontobaserad form hos centralbanker eller ett värdepappersavvecklingssystem som uppfyller ECB:s minimistandarder.	Eurosystemets förfaranden	Eurosystemets förfaranden

▼M5

Urvalskriterier	Omsättbara tillgångar (1)	Icke omsättbara tillgångar (2)	
Emittent/kredittagare/borgensmän	Centralbanker Offentlig sektor Privat sektor Internationella och överstatliga institutioner	Offentlig sektor Ickefinansiella företag Internationella och överstatliga institutioner	Kreditinstitut
Emittentens/gäldenärens eller borgensmannens hemvist	Emittent (3): EES eller G10-länder som inte är del av EES Borgensman (3): EES	Euroområdet	Euroområdet
Godtagbara marknader	Reglerade marknader Icke reglerade marknader som godtagits av ECB	Ej relevant	Ej relevant
Valuta	Euro	Euro	Euro
Minsta storlek	Ej relevant	Minsta storlek vid tiden för framställan om användning av kreditfordran. Mellan den 1 januari 2007 och den 31 december 2011: — Inrikes användning: den nationella centralbanken avgör. — Gränsöverskridande användning: generell tröskel på 500 000 euro. Från den 1 januari 2012: generell tröskel på 500 000 euro i hela euroområdet.	Ej relevant
►M7 Lagar som ska tillämpas ◄	►M7 För värdepapper med bakomliggande tillgångar måste förvärv av sådana tillgångar ske i enlighet med lagstiftningen i en EU-medlemsstat. ◄	Lagar som styr kreditfordringar och mobilisering: lag i en medlemsstat i euroområdet Totalt antal lagar tillämpliga på a) motparten b) fordringsägaren c) kredittagaren d) borgensmannen (i förekommande fall) e) avtal om kreditfordran, och f) avtal om mobilisering ska inte överstiga två år.	Ej relevant
Gränsöverskridande användning	Ja	Ja	Ja

(1) Se avsnitt 6.2.1 för en mer detaljerad beskrivning.
(2) Se avsnitt 6.2.2 för en mer detaljerad beskrivning.
(3) Kreditvärdigheten för omsättbara skuldförbindelser utan rating vilka emitterats eller garanteras av ickefinansiella företag avgörs på basis av den typ av kreditbedömningssystem som respektive motpart valt i enlighet med de ECAF-regler som är tillämpliga på kreditfordringarna (se avsnitt 6.3.3). Vad beträffar omsättbara skuldförbindelser har dessa urvalskriterier ändrats enligt vad som följer: emittentens/borgensmannens hemvist: euroområdet, utgivningsplats: euroområdet. ►M7 ——————— ◄

▼M5

6.3 **Eurosystemets ramverk för kreditbedömning**

6.3.1 *Omfattning och beståndsdelar*

Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF) definierar förfaranden, regler och metoder som garanterar att Eurosystemets krav på hög kreditvärdighet för alla godtagbara tillgångar uppfylls.

Eurosystemet skiljer mellan omsättbara och icke omsättbara tillgångar (se avsnitt 6.3.2 och 6.3.3) vid tillämpningen av begreppet hög kreditvärdighet. Eurosystemet gör detta av hänsyn till skillnaderna i rättslig karaktär mellan dessa typer av tillgångar och för den operationella effektivitetens skull.

Vid bedömning av godtagbara tillgångars kreditvärdighet beaktar Eurosystemet kreditvärderingsinformation från fyra olika källor, nämligen externa institut för kreditbedömning (ECAI), nationella centralbankers interna kreditbedömningssystem (ICAS), motparters interna ratingsystem (IRB) samt ratingverktyg (RT) som drivs av utomstående operatörer. Vid bedömning av kreditvärdighet beaktar Eurosystemet dessutom institutionella kriterier och egenskaper som ger liknande skydd för instrumentets innehavare, som t.ex. garantier.

▼M7

Vad gäller ECAI-källan ska bedömningen baseras på en offentlig rating. Eurosystemet förbehåller sig rätten att begära klargörande om så bedöms nödvändigt. För säkerheter med bakomliggande tillgångar ska ratingar förklaras i en offentligt tillgänglig kreditratingrapport som är en detaljerad rapport före försäljningen eller nyemissionen. Den ska bl.a. innehålla en omfattande analys av strukturella och rättsliga aspekter, en detaljerad bedömning av säkerhetspoolen, en analys av deltagarna i transaktionen samt en analys av andra relevanta aspekter av en transaktion. Dessutom ska ECAI regelbundet, minst kvartalsvis, publicera rapporter för säkerheter med bakomliggande tillgångar ([1]). Rapporterna ska åtminstone innehålla en uppdatering av nyckeldata, t.ex. säkerhetspoolens sammansättning, transaktionens deltagare, kapitalstruktur, samt uppgifter om prestanda.

▼M5

Eurosystemets riktmärke för att fastställa minimikravet på standarder för hög kreditvärdighet (kreditkvalitetströskeln) definieras som en kreditrating ”A” ►M7 ([2]) ◄. Eurosystemet anser att en sannolikhet för betalningsinställelse under ett år på 0,10 % motsvarar kreditrating ”A”. ►M8 För värdepapper med bakomliggande tillgångar som ges ut från och med den 1 mars 2009 definieras Eurosystemets krav på hög kreditvärdighet som en ”AAA”-kreditrating vid emission samt att kreditratingen under värdepapperets livstid inte understiger kreditratingen ”A” ([3]). ◄ECAF följer den definition av fallissemang som används i EU:s kapitaltäckningsdirektiv ([4]). Eurosystemet publicerar den lägsta ratingkategori som når upp till den kreditkvalitetströskel som krävs för varje godtagbart ECAI, utan att ta ansvar för bedömningen av institutet. Även detta omvärderas regelbundet.

▼M7

Eurosystemet förbehåller sig rätten att avgöra om en emission, emittent, gäldenär eller borgensman uppfyller kraven på hög kreditvärdighet baserat på information som bedöms vara relevant och kan avslå, begränsa användningen av tillgångar eller använda extra värderingsavdrag om så behövs för att säkerställa tillräckligt riskskydd för Eurosystemet i linje med artikel 18.1 i ECBS-stadgan. Sådana åtgärder kan även användas på specifika motparter, speciellt om motpartens kreditvärdighet verkar uppvisa en hög grad av korrelation med kreditvärdigheten på motpartens tillgångar som används som säkerhet. Om ett sådant avvisande grundas på tillsynsinformation ska användandet av den informationen, oavsett om den härrör från

([1]) För säkerheter med bakomliggande tillgångar vars underliggande tillgångar betalar kapital eller ränta halvårsvis eller en gång om året kan rapporterna göras halvårsvis eller en gång om året.

([2]) ”A” betyder minst rating ”A-” (Fitch och Standard & Poor’s) eller ”A3” (Moody’s) eller ”AL” (DBRS) för långfristiga skulder.

([3]) ”AAA” betyder ett långfristigt kreditbetyg motsvarande ”AAA” hos Fitch, Standard & Poor's och DBRS eller ”Aaa” hos Moody's.

([4]) Kapitaltäckningsdirektivet är Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48//EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201).

▼M7

motparter eller tillsynsmyndigheter, stå i rimlig proportion till och vara nödvändig för Eurosystemets uppgift att bedriva penningpolitik.

Tillgångar som utges eller garanteras av enheter vars tillgångar frysts eller mot vilka Europeiska gemenskapen, eller en medlemsstat, vidtagit andra åtgärder i enlighet med artikel 60.2 i fördraget vilka begränsar användning av deras fonder eller, eller om ECB-rådet till följd därav beslutat att tillfälligt eller tills vidare utesluta instituten från möjlighet att delta i öppna marknadsoperationer eller ha tillgång till Eurosystemets stående faciliteter om syftena med systemet inte uppfylls genom att dessa skyldigheter åläggs just dessa institut.

▼M5

6.3.2 *Upprättande av standarder för hög kreditvärdighet för omsättbara tillgångar*

Standarderna för hög kreditvärdighet för omsättbara tillgångar baseras på följande kriterier:

▼M10

— *ECAI kreditbedömning av värdepapper med bakomliggande tillgångar*: För värdepapper med bakomliggande tillgångar som emitterats den 1 mars 2010 eller senare kräver Eurosystemet minst två kreditbedömningar från ett godkänt ECAI för varje emission. För att bedöma huruvida dessa värdepapper med bakomliggande tillgångar är godtagbara ska regeln om ”näst bästa kreditbedömning” gälla vilket innebär att inte bara den bästa, utan även den näst bästa tillgängliga ECAI kreditbedömningen måste uppfylla kreditkvalitetströskeln som ställs på värdepapper med bakomliggande tillgångar. För att värdepapprena ska vara godtagbara kräver Eurosystemet, baserat på denna regel, att båda kreditbedömningarna ligger på nivå ”AAA”/”Aaa” vid emissionen samt att kreditbedömningen under värdepapprets livstid inte understiger nivå ”A”.

Från och med den 1 mars 2011 ska alla värdepapper med bakomliggande tillgångar, oavsett emissionsdatum, ha minst två kreditbedömningar från ett godkänt ECAI för varje emission, och regeln om näst bästa kreditbedömning ska vara uppfylld för att värdepapprena ska kunna godtas även fortsättningsvis.

Värdepapper med bakomliggande tillgångar som emitterats före den 1 mars 2010 och som endast har en kreditbedömning ska före den 1 mars 2011 inhämta en ytterligare kreditbedömning. För värdepapper med bakomliggande tillgångar som emitterats före den 1 mars 2009 ska båda kreditbedömningarna ligga på nivå ”A” under värdepapprets hela livstid. För värdepapper med bakomliggande tillgångar som emitterats mellan den 1 mars 2009 och den 28 februari 2010 ska den första kreditbedömningen ligga på nivå ”AAA”/”Aaa” vid emission samt nivå ”A” under värdepapprets hela livstid, medan den andra kreditbedömningen ska ligga på nivå ”A” både vid emission ([1]) och under värdepapprets hela livstid.

ECB offentliggör kreditkvalitetströskeln för alla godkända ECAI i enlighet med vad som framgår av punkt 6.3.1 ([2])

▼M5

— *Borgen*: Om en (godtagbar) kreditbedömning av emittenten från ECAI saknas kan hög kreditvärdighet fastslås genom garantier från finansiellt sunda borgensmän. Borgensmannens finansiella soliditet bedöms genom ECAI-kreditbedömningar som når upp till Eurosystemets kreditkvalitetströskel. Borgen måste uppfylla följande kriterier:

— En garanti bedöms godtagbar om borgensmannen villkorslöst och oåterkalleligen garanterat utfärdarens åtaganden att till innehavarna av skuldförbindelser betala kapital, ränta och andra belopp i samband med skuldförbindelser tills de är helt inlösta.

— Garantin skall vara omedelbart realiserbar vid första begäran (oberoende av den underliggande skuldförbindelsen). Garantier som tillhandahålls av offentliga myndigheter med rätt att ta ut skatt skall antingen vara realiserbara vid första begäran eller på annat

([1]) Vad gäller kravet på en andra kreditbedömning från ett ECAI för värdepapper med bakomliggande tillgångar avser ”kreditbedömningen vid emission” den kreditbedömning som först görs eller publiceras av ett ECAI.

([2]) Denna information offentliggörs på ECB:s webbplats (www.ecb.europa.eu).

▼M5

sätt ge möjlighet till omedelbar och punktlig betalning vid betalningsinställelse. Borgensmannens åtaganden inom ramen för garantin skall minst ske på lika villkor och minst ha samma prioriteringsgrad (pari passu) som borgensmannens alla övriga åtaganden utan säkerhet.

— Garantin skall styras av lagen i en EU-medlemsstat och vara rättsligt giltig, bindande och verkställbar gentemot borgensmannen.

— En juridisk bekräftelse av garantins rättsliga giltighet, bindande effekt och realiserbarhet måste lämnas in i en form som är godtagbar för Eurosystemet innan den tillgång som stöder garantin kan anses godtagbar. Om borgensmannen är etablerad inom en annan jurisdiktion än den lag som reglerar garantin skall den juridiska bekräftelsen även styrka att garantin är giltig och realiserbar inom ramen för den lag som styr borgensmannen. Den juridiska bekräftelsen skall lämnas in för granskning till den nationella centralbanken som anmäler en viss tillgång med stöd av en garanti för att det skall tas upp på förteckningen över godtagbara tillgångar ([1]). Kravet på en juridisk bekräftelse gäller inte garantier som lämnats för skuldförbindelser med en enskild tillgångsrating eller garantier som lämnats av offentliga myndigheter med rätt att ta ut skatt. Kravet på verkställbarhet är föremål för eventuella insolvens- eller konkurslagar, allmänna andelsprinciper och andra liknande lagar och principer som borgensmännen omfattas av och som påverkar fordringsägares rättigheter gentemot borgensmannen i allmänhet.

Om en ECAI-kreditbedömning saknas för emissionen, emittenten eller borgensmannen skall kreditvärdigheten fastställas enligt följande:

— *Emittenter eller borgensmän från den offentliga sektorn inom Euroområdet*: Om en omsättbar tillgång emitteras eller garanteras av i euroområdet belägna (enligt definition i kapitaltäckningsdirektivet) regionala eller lokala myndigheter eller enheter i den offentliga sektorn, skall följande förfarande tillämpas:

  — Som förklaras i tabell 5 tilldelas emittenten eller borgensmannen en av tre klasser i enlighet med kapitaltäckningsdirektivet ([2]).

  — En implicit kreditbedömning för emittenter eller borgensmän som tillhör klass 1 och 2 görs utifrån en ECAI-kreditbedömning av staten där emittenten eller borgensmannen är belägen. Den implicita kreditbedömningen måste uppnå Eurosystemets kreditkvalitetströskel. För emittenter/borgensmän tillhörande klass 3 görs ingen implicit kreditbedömning.

— *Icke-finansiella företag inom Euroområdet som emittenter eller borgensmän*: Om de höga kraven på kreditvärdighet för omsättbara tillgångar som emitteras/garanteras av icke-finansiella företag ([3]) inom euroområdet inte kan fastställas på grundval av en kreditbedömning av ett ECAI för emissionen, emittenten eller borgensmannen skall ECAF:s regler för kreditfordringar tillämpas. Motparter får då använda sina egna interna ratingsystem, nationella centralbankers interna kreditbedömningssystem eller ratingverktyg som tillhandahålls av utomstående operatörer. Omsättbara skuldförbindelser utan rating som utgivits av icke-finansiella företag inkluderas inte på den offentliga listan över godtagbara omsättbara tillgångar.

([1]) Den centralbank som anmäler en viss tillgång är vanligtvis centralbanken i det land där tillgången kommer att tas upp till handel/handlas på en godtagbar marknad. Om ett värdepapper tas upp till handel/handlas på flera marknader skall förfrågningar ställas till ECB Eligible Assets Hotline (Eligible-Assets.hotline@ecb.int).

([2]) Listor på enheter som hör till de tre klasserna, liksom kriterierna för att placera emittenter, gäldenärer och borgensmän i de tre klasserna, förväntas bli tillgängliga tillsammans med länkar till de relevanta nationella tillsynsmyndigheterna på Kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheters (CEBS) webbplats: http://www.c-ebs.org/SD/Rules_AdditionalInformation.htm

([3]) Se fotnot 7 i detta kapitel.

▼M5

Tabell 5

Implicita kreditbedömningar för emittenter, gäldenärer och borgensmän, utan ECAI-kreditbedömning, som är i euroområdet belägna regionala eller lokala myndigheter eller enheter i den offentliga sektorn

	Fördelning av emittenter, gäldenärer eller borgensmän enligt kapitaltäckningsdirektivet	ECAF:s härledning av den implicita kreditbedömningen av emittenter, gäldenärer eller borgensmän som hör till motsvarande klass
Klass 1	Regionala myndigheter, lokala myndigheter och organ i offentliga sektorn som enligt behöriga tillsynsmyndigheter kan behandlas på samma sätt som staten i kapitalkravshänseende	Får samma ECAI kreditbedömning som staten i vilken de är belägna
Klass 2	Regionala myndigheter, lokala myndigheter och organ i offentliga sektorn som enligt behöriga tillsynsmyndigheter kan behandlas på samma sätt som kreditinstitut i kapitalkravshänseende	Får en kreditbedömning som är ett kreditkvalitetssteg (1) under ECAI-kreditbedömningen av staten i vilken de är belägna
Klass 3	Andra organ i den offentliga sektorn	Behandlas som emittenter eller gäldenär från den privata sektorn

(1) Information om kreditkvalitetssteg offentliggörs på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

6.3.3 *Upprättande av standarder för hög kreditvärdighet för icke omsättbara tillgångar*

K r e d i t f o r d r i n g a r

För att upprätta krav på hög kreditvärdighet för kreditfordringars gäldenär eller borgensmän måste motparterna välja en huvudsaklig källa för kreditbedömningar bland de källor som finns tillgängliga för och som godtas av Eurosystemet. En motpart skall välja ett kreditbedömningssystem från en tillgänglig källa, utom för ECAI, där alla godtagbara ECAI-system kan användas.

Motparter måste hålla sig till den valda typen av kreditbedömningssystem under minst ett år för att förhindra att man ”hoppar” mellan kreditbedömningar (dvs. att man för varje enskild gäldenär försöker hitta den bästa kreditbedömningen som garanterar godtagbarhet bland alla tillgängliga typer eller system). Motparter som önskar ändra kreditbedömningskälla efter minimiperioden på ett år måste lämna in en begäran till den berörda centralbanken där skälen för bytet anges.

Motparter kan tillåtas använda mer än ett kreditbedömningssystem eller källa om de lämnar in en begäran där skälen anges. Den valda huvudkällan förväntas täcka de flesta av motpartens gäldenärer för vilka motparten har framställt om att nyttja kreditfordringar som säkerhet. Användandet av mer än en källa eller mer än ett system för kreditbedömning skall grundas på affärsmässiga behov. I princip kan ett sådant fall vara att den huvudsakliga källan eller systemet saknar tillräcklig täckning.

Motparten måste omgående informera den nationella centralbanken om alla kredithändelser, även försenade betalningar från gäldenärer som bara är kända av motparten, och om så krävs återta eller byta ut en tillgång. Motparter är också skyldiga att använda de senaste uppdateringarna av kreditbedömningarna från deras valda kreditbedömningssystem eller källor för bedömning av gäldenärer (1) eller borgensmän för nyttjade kreditfordringar.

Kreditbedömningar av gäldenärer/borgensmän: Standarder för hög kreditvärdighet avseende kreditfordringars gäldenärer eller borgensmän upprättas enligt regler som skiljer mellan gäldenärer/borgensmän från offentlig sektor och från icke-finansiella företag:

(1) Om det rör sig om marknadsnoterade värdepapper som emitterats av icke-finansiella företag men inte bedömts av ett godtagbart ECAI gäller detta krav kreditbedömningar av emittenter.

▼M5

— Gäldenär eller borgensmän från den offentliga sektorn: Följande regler gäller i turordning:

i) Det finns en kreditbedömning från systemet eller källan som motparten valt, och den används för att avgöra om gäldenären eller borgensmannen från den offentliga sektorn uppnår kreditkvalitetströskeln.

ii) Om det saknas en kreditbedömning under i) används en ECAI-kreditbedömning av gäldenären eller borgensmannen ([1]).

iii) Om det inte finns någon kreditbedömning enligt varken i) eller ii) tillämpas samma förfarande som för omsättbara tillgångar:

— Som förklaras i ruta 5 tilldelas gäldenären eller borgensmannen en av tre klasser i enlighet med kapitaltäckningsdirektivet ([2]).

— En implicit kreditbedömning för gäldenärer eller borgensmän som tillhör klass 1 och 2 härleds ur ECAI-kreditbedömningen för staten där gäldenären eller borgensmannen är etablerad. Den implicita bedömningen måste uppnå Eurosystemets kreditkvalitetströskel.

Om det finns en kreditbedömning från systemet eller källan som motparten valt (eller från ett ECAI enligt fall ii) för gäldenär eller borgensmän från den offentliga sektorn) men denna kreditbedömning är under kreditkvalitetströskeln är gäldenären eller borgensmannen inte godtagbar.

— *Gäldenär eller borgensmän från icke-finansiella företag*: Om källan som motparten valt ger en kreditbedömning som är lika med eller över kreditkvalitetströskeln är gäldenären eller borgensmannen godtagbar ([3]) ([4]),

Om det finns en bedömning från systemet eller källan som motparten valt men den är under kreditkvalitetströskeln är gäldenären eller borgensmannen inte godtagbar. Om det inte finns någon kreditbedömning för att upprätta kreditstandarden anses gäldenären eller borgensmannen inte godtagbar.

Garantier: En garanti måste uppfylla följande kriterier:

— En garanti bedöms godtagbar om borgensmannen villkorslöst och oåterkalleligen garanterat gäldenärens åtaganden att betala kapital, ränta och andra belopp i samband med kreditfordringar till innehavaren av dessa tills de är helt inlösta. I detta avseende behöver en garanti som anses godtagbar inte gälla specifikt för kreditfordringen utan kan gälla enbart gäldenären, förutsatt att den också täcker kreditfordringen ifråga.

— Garantin skall vara omedelbart verkställbar vid första begäran (oberoende av underliggande kreditfordran). Garantier som tillhandahålls av offentliga myndigheter med rätt att ta ut skatt skall antingen vara realiserbara vid första begäran eller på annat sätt ge möjlighet till omedelbar och punktlig betalning vid betalningsinställelse. Borgensmannens åtaganden inom ramen för garantin skall minst ske på lika villkor och minst ha samma prioriteringsgrad (pari passu) som borgensmannens alla övriga åtaganden utan säkerhet.

— Garantin skall styras av lagen i en EU-medlemsstat och vara rättsligt giltig, bindande och verkställbar gentemot borgensmannen.

— En juridisk bekräftelse av garantins rättsliga giltighet, bindande effekt och verkställbarhet måste lämnas in i en form som är godtagbar för Eurosystemet innan den tillgång som stöder garantin kan anses godtagbar. Den juridiska bekräftelsen skall också visa att garantin inte är personlig och bara kan realiseras av kreditfordringens borgenärer. Om borgensmannen är etablerad inom en annan jurisdiktion än den för den lag som reglerar garantin skall den juridiska bekräftelsen även styrka att garantin är giltig och verkställbar inom ramen för den lag som styr borgensmannen. Den juridiska bekräftelsen skall lämnas in till den

([1]) Se fotnot 25 i detta kapitel.
([2]) Se fotnot 29 i detta kapitel.
([3]) Om motparten har valt ett ECAI som källa för kreditbedömningar kan den använda förstbäst-regeln (se fotnot 25 i detta kapitel).
([4]) För specifika kreditbedömningssystem kan kreditkvalitetströskeln justeras efter processen för övervakning av prestanda (se avsnitt 6.3.5).

▼M5

nationella centralbanken i den jurisdiktion där lagen som reglerar kreditfordran gäller. Kravet på en juridisk bekräftelse gäller inte garantier som lämnats av offentliga myndigheter med rätt att ta ut skatt. Kravet på verkställbarhet är föremål för eventuella insolvens- eller konkurslagar, allmänna andelsprinciper och andra liknande lagar och principer som borgensmännen omfattas av och som påverkar borgenärers rättigheter gentemot borgensmannen i allmänhet.

Icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning

Kraven för hög kreditvärdighet för icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) måste uppnå Eurosystemets kreditkvalitetströskel. En för varje jurisdiktion specifik ram för kreditbedömning av dessa skuldinstrument kommer att beskrivas närmare i tillämplig dokumentation som tillhandahålls av de nationella centralbankerna.

6.3.4 *Godtagbarhetskriterier för kreditbedömningssystem*

ECAF bygger på kreditbedömningsinformation från fyra typer av källor. Varje källa kan vara baserad på ett antal olika kreditbedömningssystem.

Godtagbara externa institut för kreditbedömning (ECAI), de nationella centralbankernas interna kreditbedömingssystem (ICAS) och ratingverktyg som drivs av utomstående operatörer (RT) listas på ECB:s webbplats (www.ecb.int) ([1]).

Externa institut för kreditbedömning

Externa institut för kreditbedömning (ECAI) är en källa som består av de institut vars kreditbedömningar kan användas av kreditinstitut för att fastställa riskvikterna för exponeringar enligt kapitaltäckningsdirektivet ([2]). För ECAF:s syften gäller följande allmänna godtagbarhetskriterier:

— ECAI måste formellt erkännas av EU:s relevanta tillsynsmyndighet för de länder i euroområdet där de kommer att användas i enlighet med kapitaltäckningsdirektivet.

— ►M7 ECAI måste uppfylla operationella kriterier och därigenom säkerställa en effektiv tillämpning av ECAF. ◄ I synnerhet beror användningen av dess kreditbedömningar på hur tillgänglig information om dessa bedömningar är för Eurosystemet, liksom på information för att jämföra dessa bedömningar med ECAF:s kreditkvalitetssteg och kreditkvalitetströskeln, samt för övervakning av prestanda (se avsnitt 6.3.5).

Eurosystemet förbehåller sig rätten att besluta huruvida ett visst externt institut för kreditbedömningar godtas för utlåningstransaktioner. Eurostemtet förlitar sig då bland annat sin process för övervakning av prestanda för de externa kreditbedömningsinstituten.

Nationella centralbankers interna kreditbedömningssystem

Denna typ (ICAS) består för närvarande av fyra kreditbedömningssystem vilka drivs av Deutsche Bundesbank, Banco de España, Banque de France och Oesterreichische Nationalbank. Nationella centralbanker som vill utveckla ett eget ICAS kommer att genomgå en process för godkännande av Eurosystemet. ICAS är underställda Eurosystemets process för övervakning av prestanda (se avsnitt 6.3.5).

Dessutom måste motparten informera centralbanken som driver ICAS om alla kredithändelser, även försenade betalningar från en gäldenär som bara är kända av motparten.

I länder där icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning mobiliseras tillämpar de respektive nationella centralbankerna också en ram för kreditbedömning för denna typ av tillgång i enlighet med ECAF. Sådana ramverk är underställda en årlig process för övervakning av prestanda.

([1]) Eurosystemet offentliggör bara informationen i samband med kredittransaktioner som rör Eurosystemet och tar inget ansvar för bedömningen av godtagbara kreditbedömningssystem.

([2]) ECAI går under beteckningen ratinginstitut på finansiella marknader.

▼M5

Interna ratingsystem

En motpart som tänker använda ett internt ratingsystem (IRB) för att bedöma gäldenärers, emittenters eller borgensmäns kreditkvalitet måste få tillstånd från sin nationella centralbank. I det syftet måste motparten inkomma med en begäran tillsammans med följande dokumentation ([1]):

— En kopia av den berörda banktillsynsmyndighetens beslut som tillåter motparten att använda sitt interna ratingsystem för kapitaltäckningssyften på konsoliderad eller icke konsoliderad basis tillsammans med eventuella specifika villkor för att använda dem. Denna tillsynsmyndighet skall finnas inom EU. Ingen kopia på beslut behövs när informationen överförs direkt från tillsynsmyndigheten till den nationella centralbanken.

— Information om hur man går tillväga för att avgöra sannolikheten för att en gäldenärs ställer in betalningarna, liksom data om ratingkategorierna och därtill hörande sannolikheter för betalningsinställelse på ett års sikt som används för att bestämma godtagbara ratingkategorier.

— En kopia av informationen som motparten regelbundet måste publicera enligt kraven på marknadsdisciplin (s.k. Pillar 3) i Basel 2 och kapitaltäckningsdirektivet.

— Namn och adress på både den behöriga banktillsynsmyndigheten och externrevisorn.

Begäran måste undertecknas av motpartens VD, finanschef eller en chef på motsvarande nivå, eller av en firmatecknare för någon av dem.

Ovanstående bestämmelser gäller för alla motparter oavsett status – moderbolag, dotterbolag och filial – och oavsett om dess IRB godkänts av tillsynsmyndigheten i samma land (för moderbolag och eventuellt för dotterbolag) eller av tillsynsmyndigheten i moderbolagets hemland (för filialer och eventuellt för dotterbolag).

Filialer och dotterbolag till en motpart kan använda sina moderbolags IRB om Eurosystemet har godtagit att det används för ECAF.

Motparter som använder ett IRB som de beskrivits ovan underställs också Eurosystemets process för övervakning av prestanda (se avsnitt 6.3.5). Förutom den information som krävs för denna process måste motparten tillhandahålla följande information varje år (eller när så krävs av den nationella centralbanken) om informationen inte överförs direkt av tillsynsmyndigheten till den nationella centralbanken:

— En kopia av den senaste bedömningen av motpartens IRB som motpartens tillsynsmyndighet gjort, översatt till den nationella centralbankens arbetsspråk.

— Alla förändringar som tillsynsmyndigheten rekommenderat eller krävt i motpartens IRB, tillsammans med tidsfristen inom vilken sådana ändringar måste genomföras.

— Den årliga uppdateringen av information enligt Pillar 3 (marknadsdisciplin) som motparten regelbundet måste publicera enligt kraven i Basel 2 och kapitaltäckningsdirektivet.

— Information om den behöriga banktillsynsmyndigheten och den externa revisorn.

Denna årliga kommunikation skall undertecknas av VD, finanschefen eller en chef på motsvarande nivå, eller av en firmatecknare för någon av dem. Den behöriga tillsynsmyndigheten och, i förekommande fall, externrevisorn mottar en kopia av brevet från Eurosystemet.

Ratingverktyg som drivs av utomstående operatörer

Ratingverktyg (RT) består av system som drivs av utomstående operatörer som bedömer en gäldenärs kreditkvalitet genom att använda bland annat granskade räkenskaper. Den operatör som tillhandahåller RT skall själv driva verktyget. Motparter som önskar använda ett specifikt RT för ECAF:s syften måste lämna in en begäran till sina respektive nationella centralbanker, och då använda den mall som Eurosystemet tillhandahåller. Begäran skall kompletteras med ytterligare dokumentation som specifice-

([1]) Om så är nödvändigt skall handlingarna översättas till den nationella centralbankens arbetsspråk.

▼M5

ras i ansökningsformuläret. Eurosystemet avgör om det föreslagna ratingverktyget skall godtas. Beslutet grundas på en utvärdering av hur väl Eurosystemets godtagbarhetskriterier uppfylls ([1]).

Dessutom måste motparten informera RT-operatören om alla kredithändelser, även försenade betalningar från gäldenärer, som bara är kända av motparten.

RT-operatören som deltar i ECAF måste acceptera i avtal att genomgå Eurosystemets process för prestationsbedömningar ([2]) (se avsnitt 6.3.5). RT-operatören måste inrätta och upprätthålla den nödvändiga infrastrukturen för att övervaka den så kallade statiska poolen. Bildande och utvärdering av den statiska poolen måste vara i linje med de allmänna kraven på prestandaövervakning under ECAF. RT-operatören skall åta sig att informera Eurosystemet om resultatet av utvärderingen av prestanda så snart RT-operatören har utfört den. Operatören utarbetar en rapport om den statiska poolens prestanda. De åtar sig att i fem år hålla arkiv över statiska pooler och detaljer om betalningsinställelser.

6.3.5 *Övervakning av kreditbedömningssystems prestanda*

ECAF:s process för övervakning av prestanda består av en årlig jämförelse i efterhand av den iakttagna frekvensen av betalningsinställelser bland samtliga godtagbara gäldenärer (den statiska poolen) med Eurosystemets kreditkvalitetströskel, som bestäms utifrån riktmärket för sannolikheten för betalningsinställelse (PD). Processen syftar till att säkerställa att resultaten av kreditbedömningar är jämförbara mellan system och typer av system. Övervakningsprocessen äger rum ett år efter att den statiska poolen definierats.

Processens första del är den årliga sammanställningen som kreditbedömningssystemets operatör genomför av godtagbara gäldenärer, dvs. en pool bestående av alla gäldenärer, offentliga såväl som privata bolag (corporate debtors), för att erhålla en kreditbedömning som uppfyller följande villkor:

$PD(i, t) \leq 0{,}10\ \%$ (tröskelvärde PD(t))

Alla gäldenärer som uppfyller det här villkoret i början av period t utgör den statiska poolen för t. Vid slutet av den förutsedda 12-månadersperioden beräknas den vid tidpunkt t realiserade takten på betalningsinställelser för den statiska poolen av gäldenärer. Ratingsystemets operatör måste samtycka till att varje år rapportera antalet godtagbara gäldenärer som finns i den statiska poolen vid tiden t till Eurosystemet, och hur många av dessa gäldenärer i den statiska poolen (t) som ställde in betalningarna under den följande 12-månadersperioden.

Den verkliga takten på betalningsinställelser för ett kreditbedömningssystems statiska pool, inhämtat över ett år, utgör underlag till ECAF:s process för övervakning av prestanda. Den består av en årlig utvärdering och en bedömning som täcker flera perioder. Om det finns en betydande avvikelse mellan den observerade frekvensen av betalningsinställelser i den statiska poolen och kreditkvalitetströskeln över ett år och/eller flera år konsulterar Eurosystemet med ratingsystemets operatör för att analysera anledningarna till avvikelsen. Detta kan leda till en korrigering av den kreditkvalitetströskel som tillämpas på systemet i fråga.

Eurosystemet kan besluta att avstänga eller utesluta kreditbedömningssystemet om inga förbättringar av prestanda observeras över ett antal år. Kreditbedömningssystem som bryter mot reglerna som styr ECAF kommer att uteslutas.

6.4 **Riskkontrollåtgärder**

6.4.1 *Allmänna principer*

Åtgärder för riskkontroll tillämpas på de underliggande tillgångar i Eurosystemets lånetransaktioner för att skydda Eurosystemet mot risken för finansiella förluster i händelse av att tillgångar måste avyttras till följd av en motparts betalningsinställelse. De åtgärder för riskkontroll som står till Eurosystemets förfogande beskrivs i ruta 7.

([1]) Godtagbarhetskriterierna finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

([2]) Motparten måste informera RT-operatören omgående om alla kredithändelser som kan tyda på en försämring av kreditkvaliteten.

▼M5

Eurosystemet tillämpar särskilda riskkontrollåtgärder beroende på vilken typ av tillgångar som motparten ställer som säkerhet. ECB fastställer lämpliga riskkontrollåtgärder för både omsättbara och icke omsättbara godtagbara tillgångar. ►M7 Riskkontrollåtgärderna är i stort sett harmoniserade över hela euroområdet [1] och torde säkerställa konsekventa, transparenta och ickediskriminerande villkor för alla typer av godtagbara tillgångar i euroområdet. ◄

▼M7

Eurosystemet förbehåller sig rätten att tillämpa extra riskkontrollåtgärder för att säkerställa tillräckligt riskskydd för Eurosystemet i linje med artikel 18.1 i ECBS-stadgan. Sådana riskkontrollåtgärder, som ska användas på ett konsekvent, transparent och ickediskriminerande vis, kan även användas när det gäller individuella motparter för att säkerställa sådant skydd.

[1] På grund av olika förfaranden i medlemsstaterna kan vissa skillnader i fråga om riskkontrollåtgärder kvarstå. Till exempel i fråga om motparternas sätt att leverera underliggande tillgångar till de nationella centralbankerna (i form av en pool av säkerheter som pantsatts hos den nationella centralbanken eller som repoavtal baserade på enskilda tillgångar som specificerats för varje transaktion) kan vissa skillnader förekomma beträffande tidpunkten för värderingen och andra operativa åtgärder i systemet. Vad gäller icke omsättbara tillgångar kan dessutom bedömningsteknikernas precision variera, vilket återspeglas i den allmänna nivån på värderingsavdragen (se avsnitt 6.4.3).

▼M8

RUTA 7

Riskkontrollåtgärder

Eurosystemet tillämpar följande riskkontrollåtgärder:

— *Värderingsavdrag (valuation haircut)*

Eurosystemet tillämpar värderingsavdrag vid värdering av underliggande tillgångar. Detta innebär att värdet på de underliggande tillgångarna beräknas som tillgångens marknadsvärde minus en viss procent (värderingsavdrag).

— *Marginalsäkerhet (variation margins) eller marknadsvärdering*

Eurosystemet kräver att marknadsvärdet, justerat för värderingsavdrag på de underliggande tillgångar som används i Eurosystemets likvidiserande reverserade transaktioner, behålls över tiden. Det innebär att motparterna måste ställa tilläggssäkerheter eller tillföra kontanter om värdet på de underliggande tillgångarna enligt regelbundna värderingar sjunker under en viss nivå (dvs. begäran om tilläggssäkerheter). På motsvarande sätt kan motparten få tillbaka överskjutande säkerheter eller kontanter om värdet på de underliggande tillgångarna överstiger en viss nivå efter omvärdering. (De beräkningar som är relevanta för utförande av tilläggssäkerheter anges i ruta 8.)

— *Begränsningar av användningen av bankers skuldförbindelser utan täckning*

Eurosystemet tillämpar de begränsningar av användningen av bankers skuldförbindelser utan täckning som framgår av avsnitt 6.4.2.

Följande riskkontrollåtgärder kan även användas av Eurosystemet när som helst om så krävs för att säkerställa tillräckligt skydd för Eurosystemet i enlighet med artikel 18.1 i ECBS-stadgan.

— *Initial säkerhetsmarginal (initial margin)*

Eurosystemet kan tillämpa initiala säkerhetsmarginaler i sina likvidiserande transaktioner. Detta skulle innebära att motparter ska tillhandahålla underliggande säkerheter med ett värde som minst är lika med den likviditet som tillhandahålls av Eurosystemet plus värdet på den initiala säkerhetsmarginalen.

— *Begränsningar i relation till emittenter/kredittagare eller borgensmän*

Eurosystemet kan tillämpa ytterligare begränsningar, andra än de som tillämpas på bankers skuldförbindelser utan täckning, för exponeringen mot emittenter/kredittagare eller borgensmän. Sådana begränsningar kan även användas på specifika motparter, speciellt om motpartens kreditvärdighet verkar uppvisa en hög grad av korrelation med kreditvärdigheten på de säkerheter motparten ställt.

— *Tilläggsgarantier*

Eurosystemet kan begära tilläggsgarantier från finansiellt sunda enheter för att acceptera vissa tillgångar.

— *Uteslutning*

Eurosystemet kan utesluta vissa tillgångar från användning i de penningpolitiska transaktionerna. Sådana begränsningar kan också tillämpas på specifika motparter, särskilt i fall då motpartens kreditvärdighet verkar uppvisa en hög grad av korrelation med kreditvärdigheten på de säkerheter som motparten ställt.

▼M5

6.4.2 *Riskkontrollåtgärder för omsättbara tillgångar*

I riskkontrollen av omsättbara tillgångar ingår följande centrala element:

— ►M7 Godtagbara omsättbara säkerheter indelas i fem likviditetskategorier, baserat på emittentklassificering och typ av tillgång. ◄ Indelningen beskrivs i tabell 6.

▼M7

TABELL 6

Likviditetskategorier för omsättbara tillgångar (1)

Kategori I	Kategori II	Kategori III	Kategori IV	Kategori V
Statliga skuldförbindelser	Lokala och regionala myndigheters skuldförbindelser	Traditionella täckta bankobligationer	Kreditinstituts skuldinstrument (utan säkerhet)	Värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet
Skuldinstrument som givits ut av centralbanker (2)	Täckta bankobligationer av typ Jumbo (3) Agenturers skuldinstrument (4) Överstatliga skuldinstrument	Skuldinstrument som givits ut av företag och andra emittenter (4)		

(1) I allmänhet bestämmer emittentgruppklassificeringen likviditetskategorin. Alla värdepapper med bakomliggande tillgångar ingår dock i likviditetskategori V, oavsett emittentens klassificering och täckta bankobligationer av typ Jumbo ingår i kategori II, medan traditionella täckta bankobligationer och andra skuldinstrument som givits ut av kreditinstitut ingår i kategori III och IV.

(2) Skuldcertifikat som givits ut av ECB och skuldinstrument som givits av de nationella centralbankerna innan euron antagits i deras respektive medlemsstater ingår i likviditetskategori I.

(3) Endast instrument med en emissionsvolym på över en miljard euro, för vilka minst tre market-markers regelbundet anger sälj- och köpkurser ingår i klassen för täckta bankobligationer av typ Jumbo.

(4) Endast marknadsnoterade värdepapper som givits ut av emittenter som klassificerats som agenturer av ECB ingår i likviditetskategori II. Marknadsnoterade värdepapper som givits ut av andra agenturer ingår i kategori III.

▼M5

— På enskilda skuldförbindelser tillämpas särskilda värderingsavdrag. Vid användning av värderingsavdrag dras en viss procentsats av från marknadsvärdet på de underliggande tillgångarna. ►M7 De värderingsavdrag som tillämpas på skuldförbindelserna i kategori I–IV varierar med den återstående löptiden och kupongräntan för skuldförbindelserna som beskrivs i tabell 7 för godtagbara omsättbara skuldförbindelser med fast kupong eller nollkupong (1) ◄.

▼M8

— Eurosystemet begränsar användningen av bankers skuldförbindelser utan täckning som emitterats av en emittent eller någon annan enhet med nära förbindelser till emittenten i enlighet med de rättsliga krav som framgår av definitionen i avsnitt 6.2.3. Bankers skuldförbindelser utan täckning som har emitterats av en enskild emittent eller en enhet med nära förbindelser till emittenten får av motparten endast användas som säkerhet om det värde som Eurosystemet åsätter sådana säkerheter efter tillämpningen av värderingsavdrag inte överstiger 10 procent av det totala värdet på de säkerheter som ställts av den motparten efter värdeavdragen. Denna begränsning gäller inte för bankers skuldförbindelser utan täckning som garanteras av ett offentligt organ med rätt att uppbära skatt, eller om värdet på sådana skuldförbindelser efter värderingsavdrag inte överstiger 50 miljoner euro. Bankers skuldförbindelser utan täckning som ställs som säkerhet till Eurosystemet fram till den 20 januari 2009 omfattas inte av denna begränsning förrän den 1 mars 2010. Om två eller flera emittenter av bankers skuldförbindelser utan täckning fusionerar eller om det uppstår en nära förbindelse mellan sådana emittenterna ska dessa emittenter, inom ramen för denna

(1) Värderingsavdragen för skuldförbindelser med fasta kuponger kan även användas för skuldförbindelser vars kupong är kopplad till en förändring i emittentens egen rating eller till inflationsindexerade värdepapper.

▼M8

emittentbegränsning, behandlas som en emittentgrupp först ett år efter dagen för fusionen eller dagen då den nära förbindelsen uppstod.

▼M7

— Individuella skuldinstrument som ingår i kategori V är föremål för ett enda värderingsavdrag på 12 %, oberoende av löptid eller kuponggstruktur.

— Enskilda skuldinstrument som ingår i kategori V som värderas teoretiskt enligt avsnitt 6.5 är föremål för ett ytterligare värderingsavdrag. Detta värderingsavdrag görs direkt på den teoretiska värderingsnivån av den enskilda skuldförbindelsen i form av en värderingsnedsättning på 5 %.

— Värderingsavdrag tillämpade på alla omsättbara skuldförbindelser med omvänd rörlig ränta som ingår i kategori I till IV är samma för alla likviditetsklasser och ingår i tabell 8.

— Det värderingsavdrag som används för marknadsnoterade skuldförbindelser i kategori I till IV med kuponger med rörlig ränta ([1]) är samma som används för instrument med fasta kuponger med en löptid på noll till ett år som hör till samma likviditetskategori som det aktuella instrumentet.

— De åtgärder för riskkontroll som används för ett omsättbart skuldinstrument som ingår i kategori I till IV med mer än en typ av räntebetalning beror endast på räntebetalningarna under instrumentets återstående löptid. Värderingsavdraget för sådana instrument fastställs på samma nivå som det högsta värderingsavdrag som gäller för skuldinstrument med samma återstående löptid, och räntebetalning av en av de typer som förekommer under instrumentets återstående löptid övervägs.

▼M5

— Värderingsavdrag tillämpas inte på likviditetsdränerande transaktioner.

— Beroende på såväl lagstiftning som nationella operativa system tillåter de nationella centralbankerna en pool av underliggande tillgångar och/eller kräver öronmärkning av de tillgångar som använts i varje enskild transaktion. I ett poolningssystem tillhandahåller motparterna en pool av tillgångar för att täcka de krediter som erhållits från centralbanken med avsikten att enskilda tillgångar inte kopplas till enskilda kredittransaktioner. Vid öronmärkning är varje kredittransaktion däremot kopplad till särskilda identifierbara tillgångar.

([1]) En räntebetalning betraktas som en utbetalning till rörlig ränta om kupongen är kopplad till en referensräntesats och om räntejusteringsperioden för den kupongen inte är längre än ett år. Räntebetalningar med en räntejusteringsperiod som är längre än ett år behandlas som betalningar till fast ränta, där relevant löptid för värderingsavdraget är skuldinstrumentets återstående löptid.

▼M7

TABELL 7

Värderingsavdrag för godtagbara omsättbara tillgångar

(i procent)

	Likviditetskategorier								
Återstående	Kategori I		Kategori II		Kategori III		Kategori IV		Kategori V
löptid (år)	Fast kupong	Noll-kupong	Fast kupong	Noll-kupong	Fast kupong	Noll-kupong	Fast kupong	Noll-kupong	
0-1	0,5	0,5	1	1	1,5	1,5	6,5	6,5	12 (1)
1-3	1,5	1,5	2,5	2,5	3	3	8	8	
3-5	2,5	3	3,5	4	4,5	5	9,5	10	
5-7	3	3,5	4,5	5	5,5	6	10,5	11	
7-10	4	4,5	5,5	6,5	6,5	8	11,5	13	
> 10	5,5	8,5	7,5	12	9	15	14	20	

(1) På enskilda skuldförbindelser i kategori V som teoretiskt sett värderas i enlighet med avsnitt 6.5 görs ett ytterligare värderingsavdrag. Detta värderingsavdrag görs direkt på den teoretiska värderingsnivån av den enskilda skuldförbindelsen i form av en värderingsnedsättning på 5 %.

▼M5

— Tillgångarna värderas dagligen. Varje dag beräknar de nationella centralbankerna värdet på kravet av underliggande tillgångar med beaktande av ändringar i utestående kreditvolymer, värderingsprinciperna i avsnitt 6.5 och nödvändiga värderingsavdrag.

— Om en tillgång efter värderingen inte överensstämmer med de krav som beräknats på värderingsdagen orsakar detta en begäran om säkerhetsutjämning. För att minska antalet säkerhetsutjämningar kan centralbankerna införa tröskelvärden. Tröskelvärdet är då 0,5 % av den tillförda likviditeten. Beroende på lagstiftningen kan de nationella centralbankerna kräva att säkerhetsutjämningarna utförs antingen genom tillförsel av extra tillgångar eller genom kontantbetalningar. Faller marknadsvärdet på de underliggande tillgångarna under det lägre tröskelvärdet, blir motparterna tvungna att tillhandahålla ytterligare tillgångar (eller kontanter). Om marknadsvärdet på de underliggande tillgångarna till följd av omvärdering däremot överskrider det övre tröskelvärdet lämnar den nationella centralbanken tillbaka de överskjutande tillgångarna (eller kontanterna) till motparten (se ruta 8).

Tabell 8

►M7 Värderingsavdrag tillämpade på omsättbara skuldförbindelser med omvänd rörlig ränta som ingår i kategori I till IV ◄

(procent)

Återstående löptid (år)	Omvända kupongräntor
0–1	2
1–3	7
3–5	10
5–7	12
7–10	17
>10	25

— I ett poolningssystem kan motparterna dagligen byta ut underliggande tillgångar.

— Vid öronmärkning kan byte av underliggande tillgångar medges av nationella centralbanker.

▼M5

— ECB kan när som helst bestämma sig för att stryka enskilda skuldförbindelser från den publicerade förteckningen över godtagbara omsättbara tillgångar ([1]).

RUTA 8

Beräkning av tilläggssäkerheter

Det totala värdet av godtagbara tillgångar J (för $j = 1$ till J; värde $C_{j,t}$ vid tidpunkt t) som en motpart skall ställa som säkerhet för likvidiserande transaktioner I (för $i = 1$ till I; värde $L_{i,t}$ vid tidpunkt t) beräknas med formeln:

$$\sum_{i=1}^{I} L_{i,t} \leq \sum_{j=1}^{J} (1-h_j) C_{j,t} \quad (1)$$

där:

h_j är värderingsavdraget på en godtagbar tillgång j.

τ avser tiden mellan värderingarna. Vid tidpunkten $t + \tau$ blir skillnaden mellan det belopp som skall täckas och det justerade marknadsvärdet för ställda säkerheter:

$$M_{t+\tau} = \sum_{i=1}^{I} L_{i,t+\tau} - \sum_{j=1}^{J} (1-h_j) C_{i,t+\tau} \quad (2)$$

Beroende på hur systemen för förvaltning av säkerheter är upplagda hos de nationella centralbankerna kan de också inkludera den upplupna räntan på det återstående kreditbeloppet vid beräkning av behov av tilläggssäkerheter.

Begäran om tilläggssäkerheter utlöses endast om skillnaden mellan det belopp som skall täckas och det justerade marknadsvärdet för ställda säkerheter överstiger en viss tröskelpunkt.

$k = 0{,}5\ \%$ markerar tröskelpunkten. I ett öronmärkningssystem ($I = 1$), utlyses begäran när:

$M_{t+\tau} > k \cdot L_{i,t+\tau}$ (motparten betalar tilläggssäkerheter till den nationella centralbanken)

eller

$M_{t+\tau} < -k \cdot L_{i,t+\tau}$ (den nationella centralbanken betalar tilläggssäkerheten till motparten).

I ett poolningssystem måste motparten lämna in ytterligare säkerheter om:

$$M_{t+\tau} > k \cdot \sum_{i=1}^{I} L_{i,t+\tau}$$

Omvänt kan intradagskrediten (IDC) som är tillgänglig för motparten i ett poolningssystem uttryckas som:

$$IDC = -M_{t+\tau} + k \cdot \sum_{i=1}^{I} L_{i,t+\tau} \text{ (vid positivt värde)}$$

I såväl öronmärkningssystems- som poolningssystem skall begäran om tilläggssäkerheter garantera att förhållandet enligt (1) ovan återställs.

6.4.3 *Riskkontrollåtgärder för icke omsättbara tillgångar*

K r e d i t f o r d r i n g a r

I riskkontrollen av godtagbara kreditfordringar ingår följande centrala element:

— På enskilda kreditfordringar tillämpas särskilda värderingsavdrag. Värderingsavdragen varierar med återstående löptid, typ av räntebetalningar (fast eller rörlig) och den värderingsmetod som den nationella

([1]) Om en skuldförbindelse används i en av Eurosystemets lånetransaktioner när den stryks från listan över godtagbara marknadsnoterade värdepapper måste den tas bort så fort som möjligt.

▼M5

centralbanken tillämpar (se avsnitt 6.5). Detta beskrivs i tabell 9 ►M7 [1] ◄.

— Värderingsavdraget som tillämpas på kreditfordringar med rörlig ränta är 7 % oberoende av vilken värderingsmetod den nationella centralbanken använder. En räntebetalning betraktas som en utbetalning till rörlig ränta om den är kopplad till en referensräntesats och om räntejusteringsperioden för den betalningen inte är längre än ett år. Räntebetalningar med en räntejusteringsperiod som är längre än ett år behandlas som betalningar till fast ränta, där relevant löptid för värderingsavdraget är kreditfordringens återstående löptid.

— De riskkontrollåtgärder som används för en kreditfordring med mer än en typ av räntebetalning beror endast på räntebetalningarna under kreditfordringens återstående löptid. Om det finns mer än en typ av räntebetalning under kreditfordringens återstående löptid behandlas de återstående räntebetalningarna som betalningar till fast ränta, där relevant löptid för värderingsavdraget är kreditfordringens återstående löptid.

— De nationella centralbankerna tillämpar (i förekommande fall) samma tröskelpunkt för en begäran om tilläggssäkerheter för omsättbara och icke omsättbara tillgångar.

Icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning

Icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning har ett värderingsavdrag på 20 %.

Tabell 9

Värderingsavdrag på kreditfordringar med fasta räntebetalningar

(procent)

Återstående löptid (år)	Fast räntebetalning och en värdering baserad på ett teoretiskt pris anvisat av den nationella centralbanken	Fast räntebetalning och en värdering enligt det utstående belopp som den nationella centralbanken anvisat
0–1	7	9
1–3	9	15
3–5	11	20
5–7	12	24
7–10	13	29
>10	17	41

6.5 **Värderingsprinciper för underliggande tillgångar**

Då värdet fastställs på de underliggande tillgångarna som används i reverserade transaktioner tillämpar Eurosystemet följande principer:

Omsättbara tillgångar

— För varje godtagbar omsättbar tillgång definierar Eurosystemet den mest representativa priskällan. Den används för beräkning av marknadsvärdet.

— Värdet på en omsättbar tillgång beräknas utifrån det mest representativa priset under bankdagen före värderingsdagen. Om mer än ett pris noteras används det lägsta priset (vanligen köpkursen). I avsaknad av ett representativt pris på en viss tillgång under bankdagen före värderingsdagen används det senaste kontraktspriset. Om det referenspris man får fram är äldre än fem dagar eller inte har förändrats på minst fem dagar definierar Eurosystemet ett teoretiskt pris.

— En skuldförbindelses marknadsvärde eller teoretiska värde beräknas inklusive upplupen ränta.

[1] Värderingsavdragen för skuldförbindelser med fasta kuponger kan även användas för skuldförbindelser vars kupong är inflationsindexerad.

▼M5

— Beroende på skillnader i nationella rättssystem och operativ praxis kan hanteringen av inkomstflödena på värdepapper under transaktionens löptid (t.ex. betalningen av kupongränta) variera mellan de nationella centralbankerna. Överförs betalningen till motparten försäkrar sig centralbankerna om att transaktionen till fullo täcks av tillräckliga underliggande tillgångar innan överföringen sker. De nationella centralbankerna skall se till att den ekonomiska verkan blir densamma som om betalningen överfördes på betalningsdagen ([1]).

Icke omsättbara tillgångar

Icke omsättbara tillgångar tilldelas ett värde som motsvarar aningen det teoretiska priset eller det utestående beloppet.

Om den nationella centralbanken väljer den värdering som motsvarar det utestående beloppet kan den icke omsättbara tillgången få ett högre värderingsavdrag (se avsnitt 6.4.3).

6.6 **Gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar**

Eurosystemets motparter kan använda godtagbara tillgångar gränsöverskridande i hela euroområdet, dvs. de kan få kredit från den nationella centralbanken i den medlemsstat där de är etablerade mot tillgångar som finns i en annan medlemsstat. Underliggande tillgångar skall kunna användas gränsöverskridande vid hantering av alla typer av transaktioner där Eurosystemet tillhandahåller likviditet mot godtagbara tillgångar.

En mekanism har utvecklats av de nationella centralbankerna (och av ECB) som skall garantera att alla godtagbara tillgångar som emitterats/deponerats i euroområdet kan användas gränsöverskridande. Denna modell benämns korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM – correspondent central banking model), där de nationella centralbankerna fungerar som depåhållare (”korrespondenter”) för varandra (och för ECB) av tillgångar som accepterats i deras nationella förvarings- eller avvecklingssystem. Särskilda procedurer kan användas för icke omsättbara tillgångar, dvs. kreditfordringar och skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD), som inte kan överföras via ett värdepappersavvecklingssystem ([2]). CCBM kan användas för att ställa säkerheter för alla typer av kredittransaktioner som genomförs av Eurosystemet. Vid sidan om CCBM kan godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystemen användas för gränsöverskridande överföring av omsättbara tillgångar ([3]).

6.6.1 *Korrespondentcentralbanksmodell*

Korrespondentcentralbanksmodellen illustreras i diagram 3 nedan.

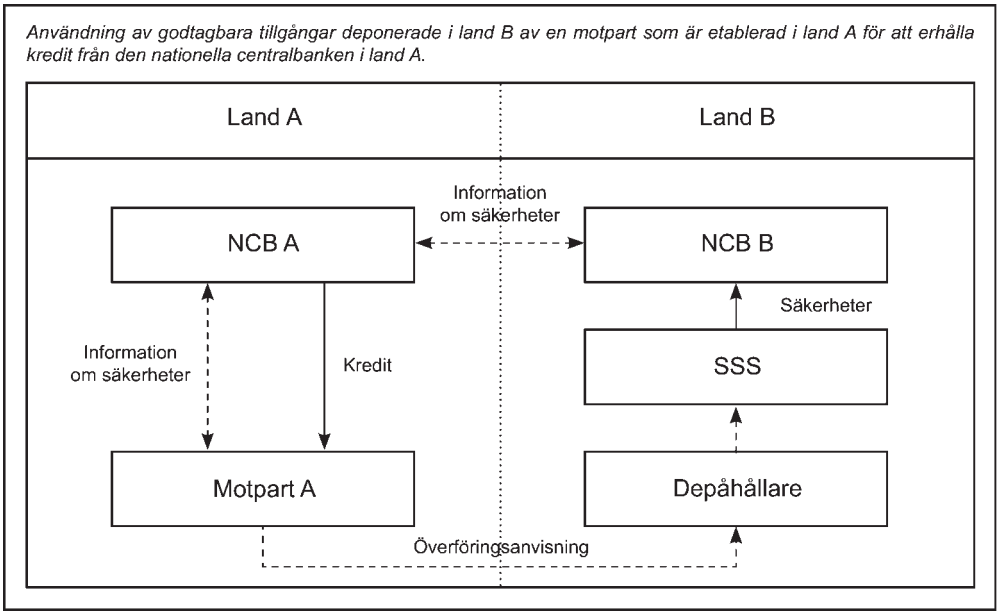
([1]) Nationella centralbanker kan besluta att inte godta underliggande värdepapper vid reverserade transaktioner där dessa utgörs av skuldförbindelser med inkomstflöden (t.ex. en räntebetalning) som uppstår i perioden fram till förfallodagen för den penningpolitiska transaktionen i fråga (se avsnitt 6.2.3).

([2]) Närmare information finns i broschyren ”Korrespondentcentralbanksmodellen” som är tillgänglig på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

([3]) Godtagbara värdepapper kan användas genom ett centralbankskonto i ett värdepappersavvecklingssystem i ett annat land än det där den berörda centralbanken är belägen om Eurosystemet har godkänt utnyttjandet av ett sådant konto. Sedan 1999 får De Nederlandsche Bank använda sitt konto hos Euroclear Belgium för att avveckla säkerheter i euroobligationer som emitterats i detta ICSD. Fr.o.m. augusti 2000 har Central Bank and Financial Services Authority of Ireland fått tillstånd att öppna ett sådant konto hos Euroclear. Detta konto kan utnyttjas för alla godtagbara värdepapper som placerats hos Euroclear, dvs. inbegripet godtagbara värdepapper som överförts till Euroclear via godtagbara förbindelser.

▼M5

DIAGRAM 3
Korrespondentcentralbanksmodellen

Alla nationella centralbanker upprätthåller värdepapperskonton hos varandra med tanke på gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar. Det exakta förfarandet inom CCBM beror på om de godtagbara tillgångarna är öronmärkta för varje enskild transaktion eller om de hålls i en pool av underliggande tillgångar ([1]).

— I ett system med öronmärkning instruerar motparten (vid behov via sin egen depåhållare), så snart som dess begäran om kredit har godtagits av den nationella centralbanken i den medlemsstat där motparten är etablerad (dvs. hemlandscentralbanken), värdepappersavvecklingssystemet i det land där dess omsättbara tillgångar förvaras att överföra tillgångarna till centralbanken i det landet för hemlandets centralbanks räkning. När hemlandets centralbank har informerats av korrespondentcentralbanken om att säkerheterna har mottagits, överför den medlen till motparten. Centralbankerna överför inte medlen förrän de är säkra på att motparternas omsättbara tillgångar har mottagits av korrespondentcentralbanken. Om det finns behov att uppfylla vissa tidsgränser vid avvecklingen kan motparten eventuellt deponera tillgångar i förväg hos korrespondentcentralbanken för hemlandscentralbankens räkning med hjälp av CCBM-förfaranden.

— I ett poolningssystem kan motparten när som helst överföra omsättbara tillgångar till korrespondentcentralbanken för hemlandscentralbankens räkning. Då centralbanken i hemlandet har informerats av korrespondentcentralbanken om att tillgångarna har mottagits registrerar den tillgångarna på motpartens poolningskonto.

Särskilda förfaranden för gränsöverskridande användning har tagits fram för icke omsättbara tillgångar, dvs. kreditfordringar och skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) ([93]). När kreditfordringar används som säkerhet i gränsöverskridande sammanhang ►M6 ——————— ◄ tillämpas en variant av korrespondentcentralbanksmodellen som grundas på överföring av äganderätt, en tilldelning eller en pant till förmån för centralbanken i hemlandet, eller en inteckning till förmån för den korrespondentcentralbank som agerar i hemlandets centralbanks ställe. En ytterligare variant för användning vid behov baserad på inteckning till förmån för den korrespondentcentralbank som agerar som hemlandets centralbanks agent har tillämpats för att möjliggöra gränsöverskridande användning av skuldförbindelser med säkerhet i inteckning.

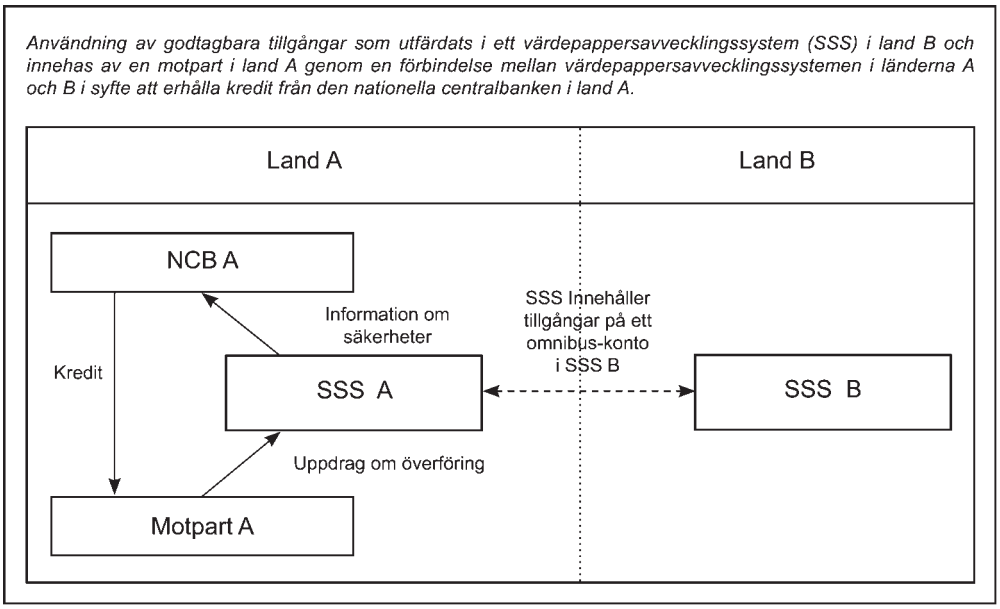
([1]) Se fotnot 46 i detta kapitel.

▼M5

Motparterna har tillträde till CCBM (för både omsättbara och icke omsättbara tillgångar) från kl. 9.00 till kl. 16.00 centraleuropeisk tid alla Eurosystemets bankdagar. En motpart som vill utnyttja CCBM måste anmäla detta till den nationella centralbank från vilken den önskar ta emot kredit – dvs. hemlandets centralbank – före kl. 16.00 centraleuropeisk tid. Motparten måste vidare se till att säkerheter för penningpolitiska operationer överförs till kontot i korrespondentcentralbanken senast kl. 16.45 centraleuropeisk tid. Uppdrag eller överföringar som inte uppfyller dessa tidsfrister kommer att behandlas först påföljande bankdag. När motparterna räknar med att behöva anlita CCBM sent under dagen bör de om möjligt leverera tillgångarna i förväg (dvs. deponera dem i förväg). ►M6 I undantagsfall eller för penningpolitiska syften kan ECB besluta att förlänga öppettiden för CCBM till TARGET2-stängningstiden. ◄

DIAGRAM 4

Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem

6.6.2 *Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem*

Vid sidan om CCBM kan godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystemen i EU användas för gränsöverskridande överföring av omsättbara tillgångar.

En förbindelse mellan två värdepappersavvecklingssystem gör det möjligt för en deltagare i ett värdepappersavvecklingssystem att inneha tillgångar som utfärdats i ett annat värdepappersavvecklingssystem, utan att vara deltagare i detta andra värdepappersavvecklingssystem ([1]). Innan dessa förbindelser kan användas för att överföra säkerheter för Eurosystemets kredittransaktioner måste de utvärderas och godkännas mot standarderna för användning av värdepappersavvecklingssystem i EU ([2]) ([3]),

([1]) En förbindelse mellan två värdepappersavvecklingsystem består av en uppsättning förfaranden och arrangemang för gränsöverskridande överföringar av värdepapper via en kontobaserad process. En förbindelse tar formen av ett omnibus-konto öppnat av ett värdepappersavvecklingssystem (investerarens) i ett annat värdepappersavvecklingssystem (emittentens). En direkt förbindelse betyder att det inte finns någon mellanhand mellan de två systemen. Mellanhandsförbindelser mellan värdepappersavvecklingssystemen användas för gränsöverskridande överföring av värdepapper till Eurosystemet. En mellanhandsförbindelse är ett kontraktuellt och tekniskt arrangemang som låter två värdepappersavvecklingssystem som inte är direkt kopplade till varandra utbyta värdepapperstransaktioner eller –överföringar genom ett tredje värdepappersavvecklingssystem som agerar som mellanhand.

([2]) Den uppdaterade förteckningen över godtagbara förbindelser finns på ECB:s webbplats (www.ecb.int).

([3]) Se ECB:s webbplats (www.ecb.int), ”Standards for the use of EU securities settlement systems in ESCB credit operations”, januari 1998.

▼M5

Ur Eurosystemets perspektiv fyller CCBM och förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen i EU samma funktion, nämligen att låta motparter använda säkerheter på ett gränsöverskridande sätt. Båda gör det alltså möjligt för motparter att använda säkerheter för att erhålla kredit från centralbanken i hemlandet, även om denna säkerhet har utfärdats i ett annat lands värdepappersavvecklingssystem. CCBM och förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen fyller denna funktion på olika sätt. I CCBM handlar det om ett gränsöverskridande förhållande mellan de nationella centralbankerna. De fungerar som depåhållare för varandra. När det gäller förbindelserna handlar det om ett gränsöverskridande förhållande mellan värdepappersavvecklingssystem. De kan öppna omnibuskonton hos varandra. Tillgångar som deponeras hos en korrespondentcentralbank kan bara användas för att ställa säkerhet för Eurosystemets kredittransaktioner. Tillgångar som innehas genom en förbindelse kan användas för Eurosystemets kredittransaktioner och för varje annat ändamål som väljs av motparten. När förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen används håller motparterna tillgångarna på sina egna konton hos värdepappersavvecklingssystemet i sitt hemland och behöver därför inte någon depåhållare.

▼M7

6.7 **Godkännandet av säkerhet i form av värdepapper i andra valutor än euro i fall av oförutsedda händelser**

I vissa situationer kan ECB-rådet besluta om att godta vissa omsättbara skuldinstrument emitterade av en eller flera G-10-stater utanför euroområdet i deras respektive inhemska valutor som godtagbara säkerheter. Vid sådana beslut ska gällande kriterier klargöras och motparterna ska även informeras om vilka förfararanden som ska tillämpas för urval och mobilisering av utländska säkerheter, samt källor och principer för värdering, riskkontrollåtgärder och avvecklingsprocessen.

Trots bestämmelserna i avsnitt 6.2.1 kan sådana tillgångar deponeras/registreras (emitteras), innehas och avvecklas utanför EES och, som fastlagts ovan, utfärdas i andra valutor än euro. Om sådana tillgångar används av motparten måste motparten även äga dessa.

Motparter som är filialer till kreditinstitut utanför EES eller Schweiz får inte använda sådana tillgångar som säkerheter.

▼M5

KAPITEL 7

KASSAKRAV [1]

7.1 **Allmänt**

ECB kräver att kreditinstitut skall hålla kassakravsmedel på konton i de nationella centralbankerna inom ramen för Eurosystemets kassakravssystem. Den rättsliga ramen för detta system är fastställd i artikel 19 i stadgan för ECBS, rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver [2] och Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) [3]. Tillämpningen av förordning (ECB/2003/9) säkerställer att villkoren för Eurosystemets kassakravssystem är enhetliga inom hela euroområdet.

Hur mycket medel varje institut måste ha innestående bestäms utifrån kassakravsbasen. Eurosystemets kassakravssystem tillåter att motparterna tillämpar ett utjämningssystem som innebär att det är tillräckligt om parterna uppfyller kassakravet som genomsnittligt saldo på kassakravskontot vid kalenderdagens slut under uppfyllandeperioden. På institutens kassakravsmedel betalas ränta enligt räntesatsen för Eurosystemets huvudsakliga refinansieringstransaktioner.

Eurosystemets kassakravssystem används primärt för att uppnå följande penningpolitiska syften:

— *Stabilisering av penningmarknadsräntor*: Utjämningssystemet i Eurosystemets kassakravssystem skall tjäna till att stabilisera penningmarknadsräntorna genom att ge instituten ett incitament att jämna ut effekterna av tillfälliga rörelser i likviditeten på marknaden.

— *Skapande eller förstärkande av ett strukturellt likviditetsunderskott*: Eurosystemets kassakravssystem bidrar till att skapa eller förstärka ett strukturellt likviditetsunderskott. Detta kan hjälpa Eurosystemet att bli effektivare i sin uppgift att tillföra likviditet på marknaden.

I sin tillämpning av kassakravet skall ECB handla i överensstämmelse med de mål för Eurosystemet som fastställs i artikel 105.1 i fördraget och artikel 2 i stadgan för ECBS, bl.a. principen om att undvika betydande, icke önskvärda effekter i fråga om undanträngning eller disintermediering.

7.2 **Institut som omfattas av kassakravssystemet**

Med stöd av artikel 19.1 i stadgan för ECBS kräver ECB att kreditinstituten i medlemsstaterna håller kassakravsmedel. Detta innebär att filialer inom euroområdet till institut som har sitt säte utanför euroområdet också är underkastade Eurosystemets kassakrav. Däremot tillämpas Eurosystemets kassakrav inte på filialer utanför euroområdet till kreditinstitut som är etablerade inom området.

▼M7

Institut undantas automatiskt från kassakrav från och med starten av den uppfyllandeperiod inom vilken institutets auktorisation återkallas eller upphör, eller inom vilken ett beslut fattas av domstol eller annan behörig myndighet i en medlemsstat om att institutet ska försättas i likvidation. Enligt förordning (EG) nr 2531/98 och förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) kan ECB dessutom på icke-diskriminerande grunder undanta institut från deras skyldigheter enligt Eurosystemets kassakravssystem om dessa institut är föremål för omorganisering eller vars tillgångar frysts eller om de är föremål för rekonstruktion, frysning av tillgångar och/eller andra åtgärder som gemenskapen eller en medlemsstat ålagt dem att vidta enligt artikel 60.2 i fördraget, så att instituten inte kan använda sina medel, eller om ECB-rådet till följd därav beslutat att tillfälligt eller tills vidare utesluta instituten från möjlighet att delta i öppna marknadsoperationer eller ha tillgång till Eurosystemets stående faciliteter

[1] Innehållet i detta kapitel ges enbart för kännedom.
[2] EGT L 318, 27.11.1998, s. 1.
[3] EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

▼M7

om syftena med systemet inte uppfylls genom att dessa skyldigheter åläggs just dessa institut. Om dess beslut om sådana undantag baseras på syftena med Eurosystemets kassakravssystem tar ECB hänsyn till något (eller flera) av följande kriterier:

— institutet är auktoriserat att driva verksamheten endast för speciella ändamål,

— institutet är förbjudet att driva aktiv bankrörelse i konkurrens med andra kreditinstitut, och/eller

— institutet har lagstadgad skyldighet att hålla all sin inlåning öronmärkt för regionalt och/eller internationellt utvecklingsbistånd.

▼M5

ECB för en förteckning över institut som är underkastade Eurosystemets kassakravssystem. ►M7 ECB offentliggör också en förteckning över institut som befriats från sina skyldigheter enligt systemet av andra skäl än att de är föremål för omorganisation eller vars tillgångar frysts och/eller andra åtgärder som gemenskapen eller en medlemsstat ålagt dem att vidta enligt artikel 60.2 i fördraget vilka begränsar användning av deras medel, eller om ECB-rådet till följd därav beslutat att utesluta institutionen från möjligheten att delta i öppna marknadstransaktioner eller ha tillgång till Eurosystemets stående faciliteter [1]. ◄ Motparterna kan mot förteckningen kontrollera om skulderna avser institut som själva är kassakravspliktiga. Förteckningarna, som offentliggörs efter stängning på Eurosystemets sista bankdag varje kalendermånad, kan användas som underlag för beräkning av kassakravsbasen för den uppfyllandeperiod som börjar den kalendermånad som inleds två månader senare. Den förteckning som publiceras i slutet av februari skulle alltså vara giltig för beräkning av kassakravsbasen för den uppfyllandeperiod som börjar i april.

7.3 **Fastställande av kassakrav**

Kassakravsbas och kassakravsprocent

Kassakravsbasen för ett institut fastställs i förhållande till poster i institutets balansräkning. Balansräkningsdata inrapporteras till de nationella centralbankerna inom den allmänna ramen för ECB:s finansmarknadsstatistik (se avsnitt 7.5) [2]. För institut som har full rapporteringsskyldighet används ställningen vid slutet av en given kalendermånad som underlag för beräkning av kassakravsbasen för den uppfyllandeperiod som börjar två kalendermånader därefter. Den kassakravsbas som beräknas utifrån balansräkningarna från slutet av februari skulle till exempel användas för att beräkna de kassakrav som motparterna skall uppfylla under den uppfyllandeperiod som börjar i april.

Systemet för inrapportering av data för ECB:s penningmängds- och bankstatistik medger att små institut undantas från en del av rapporteringsskyldigheten. Institut som bestämmelsen tillämpas på behöver endast rapportera begränsade balansräkningsdata kvartalsvis (enligt ställningen vid slutet av kvartalet), och rapporteringstiden för dem är längre än vad som gäller för större institut. För dessa institut beräknas kassakravsbasen utgående från inrapporterade balansräkningsdata för ett givet kvartal och fastställs med två månaders eftersläpning för de tre följande uppfyllandeperioderna. Balansräkningen för slutet av det första kvartalet – mars – skulle till exempel gälla för beräkningen av kassakravsbasen för de uppfyllandeperioder som börjar i juni, juli och augusti.

Enligt rådets förordning (EG) nr 2531/98 har ECB rätt att i kassakravsbasen räkna in skulder som uppstår till följd av inlåning och skulder som härrör från poster utanför balansräkningen. I Eurosystemets kassakravssystem räknas endast skuldkategorierna ”inlåning” och ”emitterade skuldförbindelser” in i kassakravsbasen (se ruta 9).

►M7 Skulder till andra institut som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem samt skulder till ECB och till de deltagande nationella centralbankerna räknas inte in i kassakravsbasen. ◄ I fråga om skuldkatego-

[1] Förteckningarna finns på ECB:s webbplats (www.ecb.europa.eu).
[2] Systemet för inrapportering av ECB:s finansmarknadsstatistik beskrivs i bilaga 4.

▼M5

rin ”emitterade skuldförbindelser” måste emittenten kunna bevisa vilken volym av dessa instrument som innehas av andra institut som är underkastade Eurosystemets kassakravssystem för att ha rätt att avräkna sådana skulder från kassakravsbasen. I de fall bevis inte kan uppvisas har emittenterna möjlighet att göra schablonavdrag med en fast procentsats ([1]) från balansposten.

Kassakravsprocenten fastställs av ECB högst till den maximigräns som anges i rådets förordning (EG) nr 2531/98. ECB använder sig av en enhetlig procentsats som överstiger noll på merparten av de poster som inräknas i kassakravsbasen. ►M7 Kassakravsprocenten är fastställd i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9). Procentsatsen noll tillämpas på följande skuldkategorier: ”inlåning med överenskommen löptid över 2 år”, ”inlåning med uppsägningstid över 2 år”, ”repoavtal” och ”skuldförbindelser med ursprunglig löptid över 2 år” (se ruta 9). ◄ ECB har rätt att när som helst ändra procentsatserna. Ändringar i procentsatserna aviseras av ECB före den första uppfyllandeperiod som ändringen gäller.

Beräkning av kassakravet

Kassakravet för varje enskilt institut beräknas på summan av de kassakravsgrundande skulderna enligt kassakravsprocent som gäller för respektive skuldkategorier.

Varje institut gör ett avdrag på 100 000 euro från sitt kassakrav i varje medlemsstat där det är etablerat. De beviljade avdragen påverkar inte de rättsliga skyldigheterna för institut som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem ([2]).

Kassakravet för varje uppfyllandeperiod avrundas till närmaste euro.

▼M7

RUTA 9

Kassakravsbas och kassakravsprocent

A. *Skulder som inräknas i kassakravsbasen och för vilka procentsatsen är positiv*

Inlåning ([1])

— Inlåning över natten

— Inlåning med överenskommen löptid upp till två år

— Inlåning med uppsägningstid upp till två år

Emitterade skuldförbindelser

— Värdepapper med ursprunglig löptid upp till 2 år

B. *Skulder som inräknas i kassakravsbasen och för vilka procentsatsen är noll*

Inlåning ([1])

— Inlåning med överenskommen löptid över två år

— Inlåning med uppsägningstid över två år

— Repoavtal

Emitterade skuldförbindelser

([1]) Se förordning ECB/2003/9. Ytterligare information om schablonavdragets storlek finns på ECB:s webbplats: (www.ecb.int) samt på Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

([2]) Institut som får inrapportera konsoliderade data enligt systemet för inrapportering av ECB:s penningmängds- och bankstatistik (se bilaga 4) beviljas endast ett generellt avdrag för gruppen som helhet, såvida de inte lämnar in så detaljerade data om kassakravsbas och kassakravsmedel att Eurosystemet kan verifiera uppgifterna med avseende på riktighet och kvalitet och fastställa kassakravet för varje enskilt institut i gruppen.

▼M7

— Skuldförbindelser med en ursprunglig löptid över två år

C. *Skulder som inte ingår i kassakravsbasen*

— Skulder till andra institut som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem

— Skulder till ECB och till de deltagande nationella centralbankerna

(1) Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2181/2004 av den 16 december 2004, om ändring av förordning (EG) nr 2423/2001 (ECB/2001/13) om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut och förordning (EG) nr 63/2002 (ECB/2001/18) om statistik över räntesatser som tillämpas av monetära finansinstitut på inlåning och utlåning i förhållande till hushåll och icke-finansiella företag (ECB/2004/21) (EUT L 371, 18.12.2004, s. 42), kräver uttryckligen att inlåning ska rapporteras till nominellt värde. Nominellt värde avser det kapitalbelopp som en gäldenär enligt avtal är skyldig att återbetala till borgenären. Denna ändring blev nödvändig eftersom rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1) ändrats så att vissa finansiella instrument kunde värderas till marknadsvärde.

▼M5

7.4 **Uppfyllande av kassakrav**

Uppfyllandeperiod

ECB publicerar en kalender med uppfyllandeperioderna för kasskraven minst tre månader före varje nytt år (1). Uppfyllandeperioden börjar på dagen för avvecklingen av den första refinansieringstransaktionen efter det ECB-rådsmöte där den månatliga bedömningen av den penningpolitiska inriktningen skall göras. Under särskilda omständigheter kan den publicerade kalendern komma att ändras, bland annat beroende på ändrad planering av ECB-rådets möten.

Kassakravsmedel

Varje institut skall hålla sina kassakravsmedel på ett eller flera konton hos den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat. För institut med flera etableringar i en medlemsstat ansvarar huvudkontoret för att det sammanlagda kassakravet för institutets alla inhemska driftställen uppfylls (2). Institut som har driftställen i fler än en medlemsstat skall hålla kassakravsmedel i den nationella centralbanken i varje medlemsstat där det har driftställen i proportion till sin kassakravsbas i respektive medlemsstat.

De avvecklingskonton som instituten har i de nationella centralbankerna kan användas som kassakravskonton. Kassakravsmedel som finns på avvecklingskonton får användas för avveckling under dagen. Som ett instituts dagliga behållning av kassakravsmedel räknas saldot på institutets kassakravskonto vid dagens slut.

Ett institut kan hos den nationella centralbanken i den medlemsstat där institutet är etablerat ansöka om tillstånd att administrera sina kassakravsmedel via ombud. Att anlita ombud är i regel tillåtet endast för de institut som är organiserade på ett sådant sätt att en del av förvaltningen (t.ex. finansförvaltningen) också annars sköts av ombudet (t.ex. nätverk av sparbanker och kooperativa banker kan centralisera sina kassakravsmedel). Förordning ECB/2003/9 innehåller bestämmelser om kassakravsmedel som administreras via ombud.

Förräntning av kassakravsmedel

På innestående kassakravsmedel betalas ränta enligt ECB:s genomsnittliga räntesats (vägd med antalet kalenderdagar) för de huvudsakliga refinansie-

(1) Kalendern tillkännages normalt i ett pressmeddelande från ECB som publiceras på ECB:s webbplats (www.ecb.int). Dessutom publiceras kalendern i Europeiska unionens officiella tidning samt på Eurosystemets webbplatser (bilaga 5).

(2) Institut som inte har huvudkontor i den medlemsstat de är etablerade skall utse en större filial som ansvarig för att det sammanlagda kassakravet för institutets alla etableringar i medlemsstaten i fråga blir uppfyllt.

▼M5

ringstransaktionerna under uppfyllandeperioden enligt formeln i ruta 10. Ingen ränta betalas på den del som överstiger kassakravet. Ränta betalas ut den andra NCB- bankdagen efter utgången av den uppfyllandeperiod räntan avser.

RUTA 10

Beräkning av räntan på kassakravsmedel

Räntan på innestående kassakravsmedel beräknas enligt följande formel:

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

där:

R_t = ränta som betalas på kassakravsmedel för uppfyllandeperioden *t*.

H_t = genomsnittligt dagsinnehav av kassakravsmedel för uppfyllandeperioden *t*.

n_t = antal kalenderdagar i uppfyllandeperioden *t*

r_t = räntesats för beräkning av ränta på innestående kassakravsmedel för uppfyllandeperioden. Normal avrundning till två decimaler tillämpas på räntesatsen.

i = kalenderdag *i* i uppfyllandeperioden *t*

MR_i = marginalräntan för den senaste huvudsakliga refinansieringstransaktionen som avvecklas på eller före kalenderdagen *i*.

7.5 **Rapportering, godkännande och kontroll av kassakravsbasen**

De poster som skall ingå i kassakravsbasen beräknas av de kassakravspliktiga instituten själva och rapporteras till de nationella centralbankerna inom ramen för ECB:s penningmängds- och bankstatistik (se bilaga 4). I artikel 5 i förordning ECB/2003/9 fastställs förfaranden för anmälan och godkännande av kassakravsbasen och institutets kassakrav.

Förfarandet för anmälan och godkännande av ett instituts kassakrav går till på följande sätt. Den nationella centralbanken eller institutet tar initiativ till att beräkna institutets kassakrav för den aktuella uppfyllandeperioden. Det beräknade kassakravet anmäls av den part som utfört beräkningen senast tre NCB-bankdagar innan uppfyllandeperioden inleds. Den nationella centralbanken kan ange ett tidigare datum som gräns för anmälan av kassakrav. Den kan även ange ytterligare tidsgränser för institutets anmälan av eventuella ändringar av kassakravsbasen och eventuella ändringar av det anmälda kassakravet. Den underrättade parten skall godkänna det beräknade kassakravet senast en NCB-arbetsdag innan uppfyllandeperioden inleds. Om den underrättade parten inte svarat på anmälan senast i slutet av NCB-bankdagen innan uppfyllandeperioden inleds, anses den ha godkänt institutets kassakravsbelopp för den aktuella uppfyllandeperioden. När det väl godkänts kan institutets kassakrav för den aktuella uppfyllandeperioden inte ändras.

Institut som har rätt att fungera som ombud för andra instituts indirekta kassakravsmedel omfattas av särskilda rapporteringskrav, som fast ställs i förordning ECB/2003/9. Att kassakravsmedel förvaltas via ombud ändrar inte på statistikrapporteringskyldigheten för de institut som har sådana indirekta kassakravsmedel.

Inom ramen för rådets förordning (EG) 2351/98 har ECB och de nationella centralbankerna rätt att verifiera insamlade uppgifter med avseende på riktighet och kvalitet.

▼M5

7.6 **Åsidosättande av kassakravet**

Kassakravet är inte uppfyllt då ett instituts genomsnittliga saldo på kassakravskontot vid kalenderdagens slut för uppfyllandeperioden är lägre än det kassakrav som gäller för perioden i fråga.

När ett institut åsidosätter kassakravet helt eller delvis har ECB, med stöd av rådets förordning (EG) 2531/98, rätt att förelägga sanktioner enligt följande:

— en avgift av högst 5 procentenheter över den ränta som gäller för utlåningsfaciliteten, beräknad på det belopp varmed kassakravet understigs,

eller

— en avgift enligt en procentsats som är högst den dubbla räntan på utlåningsfaciliteten, beräknad på det belopp varmed kassakravet understigs,

eller

— ett krav att institutet skall göra räntelösa insättningar i ECB eller de nationella centralbankerna till ett belopp av högst tre gånger det belopp varmed kassakravet understigs. Löptiden för insättningarna får inte vara längre än den period under vilken institutet försummat att uppfylla kassakravet.

Skulle ett institut försumma att uppfylla andra skyldigheter i ECB:s förordningar och beslut om Eurosystemets kassakravssystem (t.ex. om data inte inrapporteras i tid eller om inrapporterade data inte är tillförlitliga) har ECB rätt att ålägga sanktioner med stöd av rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner samt Europeiska centralbankens förordning nr 2157/1999 av den 23 september 1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4) ([1]). ECB:s direktion får ange och offentliggöra de kriterier enligt vilka den kommer att tillämpa de sanktioner som föreskrivs i artikel 7.1 i rådets förordning (EG) nr 2531/98 ([2]).

Vid åsidosättandet av skyldigheten att hålla kassakravsmedel kan Eurosystemet dessutom avstänga motparter från deltagande i öppna marknadsoperationer.

([1]) EGT L 264, 12.10.1999, s. 21.

([2]) Sådana kriterier offentliggjordes i ett meddelande i Europeiska officiella tidning den 11 februari 2000: ”Meddelande från Europeiska centralbanken avseende föreläggandet av sanktioner vid åsidosättande av skyldigheten att hålla kassakravsmedel (minimireserver)”, EGT C 39, 11.2.2000, s. 3.

▼M5

►M6 *TILLÄGG* ◄ *1*

EXEMPEL PÅ PENNINGPOLITISKA TRANSAKTIONER OCH FÖRFARANDEN

LISTA ÖVER EXEMPEL

Exempel 1	Likvidiserande reverserad transaktion genom fastränteanbud
Exempel 2	Likvidiserande reverserad transaktion genom anbud till rörlig ränta
Exempel 3	Emission av ECB:s skuldcertifikat genom anbud till rörlig ränta
Exempel 4	Likviditetsdränerande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs
Exempel 5	Likvidiserande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs
Exempel 6	Riskkontrollåtgärder

EXEMPEL 1

Likvidiserande reverserad transaktion genom fastränteanbud

ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en reverserad transaktion som genomförs som ett fast ränteanbud.

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Motpart	Anbud (miljoner euro)
Bank 1	30
Bank 2	40
Bank 3	70
Totalt	140

ECB fastställer ett totalbelopp för tilldelningarna på 105 miljoner euro.

Tilldelningarnas andel är:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75\%$$

Motparternas tilldelningar är:

Motpart	Anbud (miljoner euro)	Tilldelning (miljoner euro)
Bank 1	30	22,5
Bank 2	40	30,0
Bank 3	70	52,5
Totalt	140	105,0

▼M5

EXEMPEL 2

Likvidiserande reverserad transaktion genom anbud till rörlig ränta

ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en reverserad transaktion med anbud till rörlig ränta.

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Ränta (%)	Belopp (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Anbud totalt	Anbud ackumulerat
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Totalt	30	45	70	145	

ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 94 miljoner euro, vilket ger en marginalränta på 3,05 %.

Alla anbud till en ränta över 3,05 % (upp till ett ackumulerat belopp av 80 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 3,05 % är tilldelningens andel:

$$\frac{94–80}{35} = 40\%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalräntan exempelvis:

$$0{,}4 \times 10 = 4$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	Belopp (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	30,0	45,0	70,0	145
Tilldelning totalt	14,0	34,0	46,0	94

Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) är räntan på motparternas tilldelningar 3,05 %.

Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) tillämpas ingen enhetlig ränta på de belopp som motparterna tilldelas. Bank 1 erhåller t.ex. 5 miljoner euro till 3,07 %, 5 miljoner euro till 3,06 % och 4 miljoner euro till 3,05 %.

▼M5

EXEMPEL 3

Emission av ECB:s skuldcertifikat genom anbud till rörlig ränta

ECB beslutar att dra in likviditet från marknaden genom att emittera skuldcertifikat med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig ränta.

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Ränta (%)	Belopp (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Totalt	55	70	55	180	

ECB beslutar att tilldela ett nominellt belopp på 124,5 miljoner euro, vilket ger en marginalränta på 3,05 %.

Alla anbud under 3,05 % (upp till ett ackumulerat belopp av 65 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 3,05 % är tilldelningens andel:

$$\frac{124,5–65}{70} = 85\%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalräntan exempelvis:

$$0,85 \times 20 = 17$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	Belopp (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	55,0	70,0	55,0	180,0
Tilldelning totalt	42,0	49,0	33,5	124,5

▼M5

EXEMPEL 4

Likviditetsdränerande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs

ECB beslutar att dra in likviditet från marknaden genom en valutaswapp mellan euro och dollar med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig kurs. (Obs! Eurons terminskurs är i detta exempel högre än avistakursen.)

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Swappunkter (× 10 000)	Belopp (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Totalt	65	90	80	235	

ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 158 miljoner euro, vilket ger en marginalswappunkt på 6,63. Alla anbud över 6,63 (på ett ackumulerat belopp av 65 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 6,63 är tilldelningarnas andel:

$$\frac{158–65}{100} = 93\%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalswappunkten exempelvis:

$$0{,}93 \times 25 = 23{,}25$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23{,}25 = 48{,}25$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	Belopp (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	65,0	90,0	80,0	235,0
Tilldelning totalt	48,25	52,55	57,20	158,0

ECB fastställer avistakursen euro/dollar för transaktionen till 1,1300.

Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) köper Eurosystemet vid transaktionsstarten 158 000 000 euro och säljer 178 540 000 dollar. På transaktionens förfallodag säljer Eurosystemet 158 000 000 euro och köper 178 644 754 dollar (terminskursen är 1,130663 = 1,1300 + 0,000663).

Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) sker Eurosystemets växling av euro- och dollarbelopp enligt nedanstående tabell:

Avistatransaktion			Terminstransaktion		
Växelkurs	Köp euro	Försäljning dollar	Växelkurs	Försäljning euro	Köp dollar
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Totalt	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

▼M5

EXEMPEL 5

Likvidiserande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs

ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en valutaswapp mellan euro och dollar med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig kurs. (Obs! Eurons terminskurs är i detta exempel högre än avistakursen).

Tre motparter lämnar in följande anbud:

Swappunkter (× 10 000)	Belopp (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Totalt	60	85	75	220	

ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 197 miljoner euro, vilket ger en marginalswappunkt på 6,54. Alla anbud till en swappunktnotering under 6,54 (upp till ett ackumulerat belopp av 195 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 6,54 är tilldelningarnas andel:

$$\frac{197–195}{20} = 10\%$$

För bank 1 är tilldelningen vid marginalswappunkten exempelvis:

$$0{,}10 \times 5 = 0{,}5$$

Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0{,}5 = 55{,}5$$

Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	Belopp (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	60,0	85,0	75,0	220
Tilldelning totalt	55,5	75,5	66,0	197

ECB fastställer avistakursen euro/dollar för transaktionen till 1,1300.

Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) säljer Eurosystemet vid transaktionsstarten 197 000 000 euro och köper 222 610 000 dollar. På transaktionens förfallodag köper Eurosystemet 197 000 000 euro och säljer 222 738 838 dollar (terminskursen är 1,130654 = 1,1300 + 0,000654).

Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) sker Eurosystemets växling av euro- och dollarbelopp enligt nedanstående tabell:

Avistatransaktion			Terminstransaktion		
Växelkurs	Försäljning euro	Köp dollar	Växelkurs	Köp euro	Försäljning dollar
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Totalt	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

▼M5

EXEMPEL 6

Riskkontrollåtgärder

Exemplet illustrerar riskkontrollåtgärder som tillämpas på underliggande tillgångar som används vid Eurosystemets likvidiserande transaktioner ([1]). Exemplet baseras på antagandet att motparten deltar i följande penningpolitiska transaktioner som utförs av Eurosystemet.

— En huvudsaklig refinansieringstransaktion som börjar den 28 juli 2004 och slutar den 4 augusti 2004 där motparten tilldelas 50 miljoner euro till en ränta på 4,24 %.

— En långfristig refinansieringstransaktion som börjar den 29 juli 2004 och slutar den 21 oktober 2004 där motparten tilldelas 45 miljoner euro till en ränta på 4,56 %.

— En huvudsaklig refinansieringstransaktion som börjar den 4 augusti 2004 och slutar den 11 augusti 2004 där motparten tilldelas 35 miljoner euro till en ränta på 4,26 %.

I tabell 1 nedan beskrivs de underliggande omsättbara tillgångar som motparten använder till täckning av dessa transaktioner.

Tabell 1 Underliggande omsättbara tillgångar vid transaktionerna

Egenskaper						
Namn	Tillgångsklass	Förfallodag	Kupongränta	Kupongfrekvens	Återstående löptid	Avdrag (haircut)
▼M7						
Tillgång A	Bankobligationer av typ Jumbo	30.08.2008	Fast ränta	6 månader	4 år	3,50 %
▼M5						
Tillgång B	Statsobligation	19.11.2008	Rörlig ränta	12 månader	4 år	0,50 %
Tillgång C	Företagsobligation	12.05.2015	Nollkupongare		> 10 år	15,00 %

Priser i procent (inklusive upplupen ränta) (*)						
28.07.2004	29.07.2004	30.07.2004	2.08.2004	3.08.2004	4.08.2004	5.08.2004
102,63	101,98	100,55	101,03	100,76	101,02	101,24
	98,35	97,95	98,15	98,56	98,73	98,57
					55,01	54,87

(*) De priser som visas för ett visst värderingsdatum motsvarar det mest representativa priset under bankdagen före värderingsdatumet.

Öronmärkningssystem

Det antas för det första att transaktionerna genomförs med en nationell centralbank som använder ett system där underliggande tillgångar öronmärks för varje enskild transaktion. I system med öronmärkning värderas de underliggande tillgångarna dagligen. Ramen för riskkontroll kan därmed beskrivas på följande sätt (se också tabell 2 nedan):

1. Den 28 juli 2004 ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång A för 50,6 miljoner euro. ►M7 Tillgång A är en bankobligation av typ jumbo med fast kupongränta som förfaller till betalning den 30 augusti 2008. Den återstående löptiden är således fyra år och ett värderingsavdrag görs därför med 3,5 %. ◄ Marknadskursen för tillgång A på dess referensmarknadsplats samma dag är 102,63 % inklusive upplupen kupongränta. Motparten skall tillhandahålla tillgång A till ett värde som, efter värderingsavdraget (haircut) på 3,5 %, överstiger det tilldelade beloppet på 50 miljoner euro. Motparten levererar alltså tillgång A till ett nominellt värde av 50,6 miljoner euro, medan det justerade marknadsvärdet samma dag är 50 113 203 euro.

2. Den 29 juli 2004 ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång A för 21 miljoner euro (marknadskurs 101,98 %, värderingsavdrag 3,5 %) och tillgång B för 25 miljoner euro (marknadskurs 98,35 %). Tillgång B är en statsobligation med rörliga kupongbetalningar på vilken 0,5 % värderingsavdrag görs. Det justerade marknadsvärdet på tillgång A och B är samma dag 45 130 810 euro, vilket överstiger det erforderliga beloppet på 45 000 000 euro.

▼M5

Den 29 juli 2004 omvärderas de underliggande tillgångarna för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna som inleddes den 28 juli 2004. Med ett marknadspris på 101,98 % är marknadsvärdet på tillgång A efter värderingsavdraget fortfarande mellan den lägre och den högre tröskelpunkten. Den ursprungliga säkerheten bedöms således täcka både det tilldelade ursprungliga likviditetsbeloppet och den upplupna räntan på 5 889 EUR.

3. Den 30 juli 2004 omvärderas de underliggande tillgångarna. Marknadskursen för tillgång A är 100,55 % och för tillgång B 97,95 %. Den upplupna räntan på den huvudsakliga refinansieringstransaktionen från den 28 juli 2004 är 11 778 euro, och på den långfristiga refinansieringstransaktionen från den 29 juli 2004 utgör räntan 5 700 euro. Det justerade marknadsvärdet av tillgång A i den första transaktionen understiger det belopp som skall täckas (tilldelat likviditetsbelopp plus upplupen ränta) med 914 218 euro, men även den undre tröskelpunkten på 49 761 719 euro. Motparten levererar tillgång A till det nominella värdet av 950 000 euro, vilket efter värderingsavdrag med 3,5 % från marknadsvärdet enligt kursen 100,55 %, återställer tillräcklig täckning ([2]).

   I den andra transaktionen behövs också en tilläggssäkerhet eftersom det justerade marknadsvärdet av de underliggande tillgångarna i denna transaktion (44 741 520 euro) understiger den undre tröskelpunkten på 44 780 672 euro. Motparten levererar därför 270 000 euro av tillgång B med ett justerat marknadsvärde på 263 143 euro.

4. Den 2 och 3 augusti 2004 omvärderas de underliggande tillgångarna utan att det behövs någon begäran om tilläggssäkerheter för de transaktioner som ingicks den 28 och 29 juli 2004.

5. Den 4 augusti 2004 betalar motparten tillbaka den likviditet som tillförts i den huvudsakliga refinansieringstransaktionen från den 28 juli 2004, inklusive upplupen ränta på 41 222 euro. Den nationella centralbanken lämnar tillbaka 51 550 000 euro av tillgång A till nominellt värde.

   Samma dag ingår motparten ett nytt repoavtal med den nationella centralbanken som köper tillgång C till ett nominellt värde av 75 miljoner euro. Tillgång C är en företagsobligation med nollkupong med en återstående löptid på över tio år som kräver ett värderingsavdrag på 15 %, motsvarande justerat marknadsvärde efter värderingsavdrag är samma dag 35 068 875 euro.

   Omvärderingen av de underliggande tillgångarna för den långfristiga refinansieringstransaktion som ingicks den 29 juli 2004 visar att de levererade tillgångarnas justerade marknadsvärde ligger cirka 262 000 euro över den övre tröskelpunkten och leder till att den nationella centralbanken lämnar tillbaka tillgång B till ett nominellt värde av 262 000 euro till motparten ([3]).

Poolningssystem

Det antas för det andra att transaktionerna genomförs med en nationell centralbank som tillämpar ett poolningssystem. Tillgångarna i den pool av tillgångar som används av motparten är inte öronmärkta för särskilda transaktioner.

Samma serie transaktioner används i detta exempel som i exemplet på öronmärkningssystemet ovan. Den största skillnaden är att det justerade marknadsvärdet av alla tillgångar i poolen på värderingsdagarna skall täcka behovet av säkerheter för motpartens alla utestående transaktioner med centralbanken. Begäran om tilläggssäkerheter den 30 juli 2004 i detta exempel överensstämmer således exakt (1 178 398 euro) med vad som krävs i öronmärkningssystemet. Motparten levererar tillgång A till det nominella värdet av 1 300 000 euro, vilket efter värderingsavdrag med 3,5 % från marknadsvärdet enligt kursen 100,55 %, återställer tillräcklig täckning.

Vidare kan motparten, när den huvudsakliga refinansieringstransaktionen från den 28 juli 2004 löper ut den 4 augusti 2004, låta tillgången ligga kvar på sitt pantkonto. En tillgång kan också bytas mot en annan tillgång i enlighet med exemplet, där tillgång A med ett nominellt värde på 51,9 miljoner euro ersätts med tillgång C till ett nominellt värde på 75,5 miljoner euro för att täcka den likviditet som levererats och den upplupna räntan i alla refinansieringstransaktioner.

Riskkontrollåtgärderna i poolningssystemet beskrivs i tabell 3.

([1]) Exemplet baseras på antagandet att behovet av tilläggssäkerheter beräknas inklusive upplupen ränta på tillförd likviditet och med en tröskelpunkt på 0,5 % av den tillförda likviditeten.

([2]) De nationella centralbankerna kan begära tilläggssäkerheter i form av kontanter i stället för i värdepapper.

([3]) Om överskjutande säkerhet vid transaktion nummer två behöver betalas tillbaka till motparten kan sådana i vissa fall nettas mot de tilläggssäkerheter som motparten skall betala till den nationella centralbanken vid transaktion nummer ett. Endast en avveckling av säkerheter behöver således utföras.

▼M5

Tabell 2 Öronmärkningssystem

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet	Upplupen ränta	Totalt belopp som ska täckas	Undre tröskelpunkt	Övre tröskelpunkt	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerheter
28.07.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.07.2004	04.08.2004	4,24	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 113 203	—
29.07.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.07.2004	4.08.2004	4,24	50 000 000	5 889	50 005 889	49 755 859	50 255 918	49 795 814	—
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 810	—
30.07.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.07.2004	4.08.2004	4,24	50 000 000	11 778	50 011 778	49 761 719	50 261 837	49 097 560	–914 218
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	5 700	45 005 700	44 780 672	45 230 729	44 741 520	–264 180
2.08.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.07.2004	4.08.2004	4,24	50 000 000	29 444	50 029 444	49 779 297	50 279 592	50 258 131	—
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	22 800	45 022 800	44 797 686	45 247 914	45 152 222	—
3.08.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.07.2004	4.08.2004	4,24	50 000 000	35 333	50 035 333	49 785 157	50 285 510	50 123 818	—
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	28 500	45 028 500	44 803 358	45 253 643	45 200 595	—
4.08.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.08.2004	11.08.2004	4,26	35 000 000	-	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 068 875	—
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	34 200	45 034 200	44 809 029	45 259 371	45 296 029	261 829
5.08.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.08.2004	11.08.2004	4,26	35 000 000	4 142	35 004 142	34 829 121	35 179 162	34 979 625	—
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	39 900	45 039 900	44 814 701	45 265 100	45 043 420	—

▼M5

Tabell 3 Poolningssystem

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet	Upplupen ränta	Totalt belopp som ska täckas	Undre tröskelpunkt (1)	Övre tröskelpunkt (2)	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerheter
28.07.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.07.2004	4.08.2004	4,24	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	Ej relevant	50 113 203	—
29.07.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.07.2004	4.08.2004	4,24	50 000 000	5 889	95 005 889	94 530 859	Ej relevant	94 926 624	—
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	—					
30.07.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.07.2004	4.08.2004	4,24	50 000 000	11 778	95 017 478	94 542 390	Ej relevant	93 839 080	–1 178 398
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	5 700					
2.08.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.07.2004	4.08.2004	4,24	50 000 000	29 444	95 052 244	94 576 983	Ej relevant	95 487 902	—
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	22 800					
3.08.2004	Huvudsaklig refinansiering	28.07.2004	4.08.2004	4,24	50 000 000	35 333	95 063 833	94 588 514	Ej relevant	95 399 949	—
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	28 500					
4.08.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.08.2004	11.08.2004	4,26	35 000 000	—	80 034 200	79 634 029	Ej relevant	80 333 458	—
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	34 200					
5.08.2004	Huvudsaklig refinansiering	4.08.2004	11.08.2004	4,26	35 000 000	4 142	80 044 042	79 643 821	Ej relevant	80 248 396	—
	Långfristig refinansiering	29.07.2004	27.10.2004	4,56	45 000 000	39 900					

(1) I ett poolningssystem är den undre tröskelpunkten det lägsta tröskelvärdet för begäran om tilläggssäkerhet. I praktiken kräver de flesta nationella centralbanker alltid tilläggssäkerhet när säkerhetspoolens marknadsvärde efter värderingsavdrag understiger det belopp som skall täckas.

(2) I ett poolningssystem behövs ingen övre tröskelpunkt eftersom motparten, i avsikt att hålla antalet operativa transaktioner så litet som möjligt, strävar efter att ständigt ha överskjutande säkerhet.

▼M5

►M6 *TILLÄGG* ◄ *2*

ORDLISTA

Amerikansk auktion: se **auktion med multipel ränta**.

Anbud till rörlig ränta (variable rate tender): ett anbudsförfarande varvid **motparterna** lämnar bud både på belopp och ränta för den transaktion de önskar göra med centralbanken.

Anbudsförfarande (tender procedure): ett förfarande där centralbanken tillför eller drar in likviditet från marknaden baserat på konkurrerande anbud från **motparter**. De bästa anbuden tillgodoses först tills det fastställda beloppet har tillförts eller dragits in.

Anskaffningsdag (purchase date): den dag då säljaren de facto säljer en tillgång till köparen.

Anskaffningspris (purchase price): det pris till vilket en tillgång sålts eller skall säljas till köparen av säljaren.

Auktion med enhetlig ränta – holländsk auktion (single rate auction – Dutch auction): en auktion där räntan (eller priset/**swappunkten**) på alla accepterade bud är lika med **marginalräntan**.

Auktion med multipel ränta – amerikansk auktion (multiple rate auction – American auction): en auktion där räntan (eller priset/**swappunkten**) på tilldelade poster är lika med räntan som bjudits vid varje enskilt anbud.

Avdrag (haircut): se **värderingsavdrag**.

Avvecklingsagent (settlement agent): en institution som administrerar avvecklingsprocessen (dvs. fastställer avvecklingspositioner, övervakar utväxlingen av betalningar, etc.) för betalningssystem eller andra arrangemang som kräver avveckling.

Avvecklingsdag (settlement date): den dag då en transaktion avvecklas. Avvecklingen kan ske antingen på kontraktsdagen (avveckling samma dag) eller en eller flera dagar efter kontraktsdagen (avvecklingsdagen = **kontraktsdagen (T)** + avvecklingens tidsförskjutning).

▼M6

Avvecklingskonto (settlement account): ett konto i centralbanken som innehas av en direktdeltagare i TARGET2 hos den nationella centralbanken för att hantera betalningar.

▼M5

Begäran om tilläggssäkerheter (margin call): ett förfarande som hänför sig till **marginalsäkerheterna** och innebär att centralbankerna kräver att **motparterna** ställer tilläggssäkerheter i form av tillgångar (eller kontanter) om värdet på de underliggande tillgångarna enligt regelbundna värderingar sjunker under en viss nivå. På motsvarande sätt kan motparten begära att centralbanken skall ge tillbaka överskjutande säkerheter (eller kontanter) om värdet på de underliggande tillgångarna vid omvärdering överstiger beloppet av motparternas skuld plus marginalsäkerheten.

Bilateralt förfarande (bilateral procedure): ett förfarande varigenom centralbanken agerar direkt med en eller ett flera **motparter**, utan att använda anbudsförfaranden. Bilaterala förfaranden inkluderar transaktioner som görs över börser eller genom ombud.

Bruttoavvecklingssystem (gross settlement system): ett system i vilket betalningar avvecklas eller värdepapper överförs allteftersom uppdragen kommer in.

▼M7

Bruttoavvecklingssystem i realtid (real-time gross settlement system, RTGS): ett avvecklingssystem där betalningar förmedlas och avvecklas kontinuerligt utan nettning i realtid allteftersom uppdragen kommer in. Se även TARGET2.

Dagens slut (end-of-day): den tidpunkt under bankdagen, efter att Targetsystemet har stängt, då de betalningar som förmedlats genom Targetsystemet slutförs för dagen.

▼M5

Dematerialisering (dematerialisation): avskaffande av pappersformen på värdepapper och andra dokument som uttrycker ägande av finansiella tillgångar. De finansiella tillgångarna existerar därefter endast som kontobaserade i bokföringen.

Depåhållare (custodian): en enhet som för andras räkning förvaltar och håller värdepapper och andra finansiella tillgångar i säkert förvar.

Direkt köp/försäljning av värdepapper (outright transaction): en transaktion genom vilken centralbanken köper eller säljer tillgångar på marknaden (avista eller på termin).

EES-länder (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet) (EEA, European Economic Area): EU:s medlemsstater samt Island, Liechtenstein och Norge.

Efterhandsfastställd räntekupong (post-fixed coupon): ränta på **räntejusteringslån** som fastställs utifrån referensindexvärdena vid ett givet datum (givna datum) under ränteperioden.

Elektroniska pengar: ett penningvärde i form av en fordran på utgivaren som lagras på: a) en elektronisk produkt, b) givits ut mot erhållande av medel som värdemässigt inte understiger det penningvärde som givits ut, och c) godkänns som betalningsmedel av andra företag än utgivaren.

Emittent (issuer): den enhet som har gett ut ett värdepapper eller ett annat finansiellt instrument. **Euroområdet**: området består av de EU-**medlemsstater** som har antagit euron som sin gemensamma valuta i enlighet med **fördraget** och där den gemensamma penningpolitiken förs under ledning av Europeiska centralbankens råd.

Europeiska centralbankssystemet (ECBS): Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i EU:s medlemsstater. Det bör påpekas att de nationella centralbankerna i de medlemsstater som inte har antagit den gemensamma valutan i enlighet med **fördraget** behåller sina befogenheter på det penningpolitiska området i enlighet med nationella lagar, och de deltar alltså inte i **Eurosystemets** penningpolitik.

Eurosystemet: Europeiska centralbanken (ECB) och de **nationella centralbankerna** i **euroområdets medlemsstater. Eurosystemets** beslutande organ är ECB-rådet och ECB:s direktion.

Eurosystemets bankdagar (Eurosystem business day): alla dagar då ECB och åtminstone en **nationell centralbank** håller öppet för **Eurosystemets** penningpolitiska transaktioner.

Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF) (Eurosystem credit assessment framework): en uppsättning förfaranden, regler och metoder som garanterar att **Eurosystemets** krav på hög kreditvärdighet uppfylls för alla godtagbara tillgångar. Eurosystemet skiljer mellan omsättbara och icke omsättbara tillgångar när det upprättar standarder för hög kreditvärdighet. Vid bedömning av godtagbara tillgångars kreditvärdighet beaktar Eurosystemet kreditbedömningsinformation från kreditbedömningssystem som tillhör en eller flera källor, nämligen **externa institut för kreditbedömning (ECAI)**, nationella centralbankers **interna kreditbedömningssystem (ICAS)**, motparters **interna ratingsystem (IRB)** samt **ratingverktyg (RT)** som drivs av utomstående operatörer. Vid bedömning av kreditvärdighet beaktar Eurosystemet dessutom institutionella kriterier och egenskaper som ger liknande skydd för instrumentets innehavare, t.ex. borgen. Eurosystemets riktvärde för att uppnå minimikravet på hög kreditvärdighet (kredikvalitetströskeln) definieras som en kreditrating ”A”. Eurosystemet anser att en sannolikhet för betalningsinställelse på 0,10 % på ett års sikt motsvarar kreditrating ”A”.

▼M5

Externa institut för kreditbedömning (ECAI) (External credit assessment institution): en typ av källa för kreditbedömning som används i **Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF)** och består av de institutioner vars kreditbedömningar får användas av kreditinstitut för att fastställa riskvikterna för exponeringar enligt kapitaltäckningsdirektivet. Dessa institut skall formellt godkännas av de nationella tillsynsmyndigheterna.

Faktiskt antal dagar/360 (actual/360): ränteberäkningskonvention som används för att beräkna räntan på en kredit. Räntan beräknas på det faktiska antal kalenderdagar som krediten löper på, på grundval av ett år om 360 dagar. Denna ränteberäkningskonvention tillämpas på **Eurosystemets** penningpolitiska transaktioner.

Fallissemang: en situation till vilken hänvisas i **Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF)** och som överensstämmer med definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (tillsammans kallade ”kapitaltäckningsdirektivet” (CRD)). Ett fallissemang uppstår alltså när ”a) kreditinstitutet anser att det är osannolikt att gäldenären kommer att betala sina kreditförpliktelser helt och hållet till kreditinstitutet, moderföretaget eller till något av dess dotterföretag, utan att kreditinstitutet tillgriper åtgärder som att realisera säkerheter (om sådana ställts)” och/eller ”b) någon av gäldenärens väsentliga kreditförpliktelser gentemot kreditinstitutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag är förfallen till betalning sedan mer än 90 dagar.”

Fastränteanbud (fixed rate tender): ett **anbudsförfarande** där räntan anges i förväg av centralbanken och **motparterna** lämnar bud på vilket belopp de vill handla till den fasta räntesatsen.

Finjusterande transaktion (fine-tuning operation): en icke regelbunden **öppen marknadsoperation** som utförs av **Eurosystemet** huvudsakligen för att hantera oväntade likviditetsfluktuationer på marknaden.

Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem (link between securities settlement systems): en förbindelse består av alla förfaranden och arrangemang mellan två **värdepappersavvecklingssystem** för överföring av värdepapper mellan de två berörda värdepappersavvecklingssystemen via en kontobaserad process.

Fördraget (Treaty): fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Det kallas ofta ”Rom-fördraget” med ändringar.

Förfallodag (maturity date): den dag då en penningpolitisk transaktion löper ut. Vid ett **repoavtal** eller en swapp motsvaras förfallodagen av **återköpsdagen**.

Förutbestämd räntekupong (pre-fixed coupon): ränta på **räntejusteringslån** som fastställs utifrån referensindexvärdena vid ett givet datum (givna datum) innan ränteperiodens början.

Generellt avdrag (lump-sum allowance): en fast summa som instituten får avräkna från **kassakravet** i **Eurosystemets** kassakravssystem.

Gränsöverskridande avveckling (cross-border settlement): avveckling som äger rum i ett annat land än det i vilket en eller båda parterna i transaktionen är etablerad(e).

Holländsk auktion (Dutch auction): se **auktion med enhetlig ränta**.

Huvudsaklig refinansieringstransaktion (main refinancing operation): en regelbunden **öppen marknadsoperation** som utförs av **Eurosystemet** i form av en **reverserad transaktion**. Huvudsakliga refinansieringstransaktioner utförs genom veckovisa **standardiserade anbud** och har normalt en löptid på en vecka.

Högsta anbudsgräns (maximum bid limit): högsta godtagbara bud från en enskild **motpart** i en anbudstransaktion. **Eurosystemet** kan fastställa högsta anbudsgränser för att undvika oproportionerligt stora bud från enskilda motparter.

▼M5

Högsta anbudsränta (maximum bid rate): den högsta ränta till vilken **motparter** får lämna anbud i samband med **anbud till rörlig ränta**. Anbud där räntan ligger över den högsta anbudsränta som tillkännagivits av ECB godkänns inte.

Initial säkerhetsmarginal (initial margin): en riskkontrollåtgärd som kan tillämpas av Eurosystemet vid penningpolitiska **reverserade transaktioner**. Åtgärden innebär att den säkerhet som krävs för transaktionen är lika stor som den kredit som beviljas **motparten** plus den initiala säkerhetsmarginalen.

Inlåning med fast löptid (collection of fixed-term deposits): ett penningpolitiskt instrument som **Eurosystemet** kan använda för finjusteringsändamål varvid Eurosystemet erbjuder ränta på **motparters** inlåning för bestämda löptider på konton i **nationella centralbanker** i syfte att dra in likviditet från marknaden.

Inlåning med uppsägningstid (deposits redeemable at notice): instrumentkategori som består av inlåning för vilken innehavaren är tvungen att iaktta en fast uppsägningstid före uttag. I vissa fall är det möjligt att ta ut ett visst fast belopp under en angiven period eller att göra uttag i förväg mot en straffavgift.

Inlåning med överenskommen löptid (deposits with agreed maturity): instrumentkategori som huvudsakligen består av inlåning med en förutbestämd löptid som, beroende på nationell praxis, antingen inte kan disponeras före löptidens utgång eller kan disponeras mot en straffavgift. Denna kategori omfattar även icke-överlåtbara skuldförbindelser, t.ex. icke-överlåtbara inlåningsbevis.

Inlåningsfacilitet (deposit facility): en av **Eurosystemets stående faciliteter** som **motparter** kan använda för insättning över natten hos en nationell centralbank till en på förhand bestämd ränta.

Instrument med fast ränta (fixed rate instrument): ett finansiellt instrument med fast ränta över hela löptiden.

Instrument med omvänd rörlig ränta (inverse floating rate instrument): en strukturerad skuldförbindelse där den ränta som betalas till innehavaren varierar i omvänd proportion mot en bestämd referensräntas rörelser.

Instrument med räntejusteringsklausul (floating rate instrument): ett finansiellt instrument med periodisk räntebindning enligt ett referensindex som speglar förändringarna i korta eller medelfristiga marknadsräntor. Räntan är antingen fastställd på förhandeller fastställs i efterhand.

▼M6

_____

▼M5

Interna kreditbedömningssystem (ICAS) (in-house credit assessment system): källa för kreditkvalitetbedömning som ingår i **Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF)** och för närvarande omfattar de fyra kreditbedömningssystem som drivs av Deutsche Bundesbank, Banco de España, Banque de France respektive Oesterreichische Nationalbank.

Interna ratingsystem (IRB) (för kreditkvalitetbedömning som ingår i **Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF)** som består av de interna systemen hos de motparter vars kreditbedömningar får användas av kreditinstitut för att avgöra riskvikten av exponeringar i enlighet med EU:s kapitaltäckningsdirektiv. Dessa system godkänns formellt av nationella tillsynsmyndigheter.

Intradagskredit (intraday credit): en kredit som lämnas för en kortare tid än en bankdag. Intradagskredit kan lämnas av centralbanker för att jämna ut likviditetsbehov som uppstår i samband med betalningsavveckling i form av: a) av checkräkningskredit mot säkerhet, eller b) lån mot pant eller i form av ett **repoavtal**.

ISIN-kod (International Securities Identification Number): ett internationellt identifikationsnummer för värdepapper som emitteras på finansmarknaderna.

Kassakrav (reserve requirement): kravet på institut att de skall hålla kassakravsmedel i centralbanken. Inom **Eurosystemets** kassakravssystem beräknas stor-

▼M5

leken på varje **kreditinstituts** kassakrav genom att **kassakravsprocenten** varje post i **kassakravsbasen** multipliceras med respektive belopp i institutets balansräkning. Instituten gör dessutom ett **generellt avdrag** från sitt kassakrav.

Kassakravsbas (reserve base): summan av posterna i balansräkningen som utgör basen för beräkning av **kassakrav** för ett kreditinstitut.

Kassakravskonto (reserve account): ett konto i den **nationella centralbanken** där en **motparts kassakravsmedel** finns. Motparters **avvecklingskonton** i de **nationella centralbankerna** kan användas som kassakravskonton.

Kassakravsmedel (reserve holdings): den behållning på **motparternas kassakravskonton** varmed **kassakravet** uppfylls.

Kassakravsprocent (reserve ratio): den procentsats som centralbanken definierar för varje kategori av balansposter som ingår i **kassakravsbasen**. Procentsatserna används för att beräkna **kassakraven**.

Kontobaserat system (book-entry system): ett bokföringssystem som gör det möjligt att överföra värdepapper och andra finansiella tillgångar utan att fysiskt flytta dokument eller certifikat (t.ex. elektronisk överföring av säkerheter). Se också **dematerialisering**.

Kontraktsdag (Trade date [T]): det datum när överenskommelse om en transaktion (dvs. avtal om en finansiell transaktion mellan två **motparter**) ingås. Kontraktsdagen kan sammanfalla med **avvecklingsdagen** för transaktionen (avveckling samma dag) eller föregå avvecklingsdagen med ett angivet antal bankdagar (avvecklingsdagen uttrycks som T + avvecklingens tidsförskjutning).

Korrespondentbanksverksamhet (correspondent banking): arrangemang som innebär att ett **kreditinstitut** tillhandahåller betalningstjänster och andra tjänster för ett annat kreditinstitut. Betalningar genom korrespondentbanker utförs ofta genom ömsesidiga konton (s.k. nostro- och lorokonton) till vilka kreditlimiter kan knytas. Korrespondentbankstjänster är i huvudsak gränsöverskridande men används även vid agentförhållanden mellan kreditinstitut inom ett och samma land. Lorokonto är den term som används av en korrespondent för ett konto som hålls åt ett utländskt kreditinstitut. Det utländska kreditinstitutet betecknar i sin tur detta konto som sitt nostrokonto.

▼M7

Korrespondentcentralbanksmodell (Correspondent central banking model, CCBM): en mekanism skapad av **Eurosystemet** i syfte att göra det möjligt för motparter att utnyttja underliggande värdepapper mellan olika länder. I korrespondentcentralbanksmodellen agerar de **nationella centralbankerna** som depåhållare för varandra. Det innebär att varje nationell centralbank har ett värdepapperskonto för var och en av de övriga nationella centralbankerna och ECB. CCBM är också tillgänglig för motparter till vissa nationella centralbanker utanför Eurosystemet.

▼M5

Kreditinstitut (credit institution): ett institut enligt definitionen i artikel 1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut. I enlighet härmed är ett kreditinstitut: a) ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning, eller b) ett företag eller annan juridisk person som inte är kreditinstitut enligt a) och som ger ut betalningsmedel i form av elektroniska pengar.

Leverans mot betalning (delivery versus payment system, DVP, delivery against payment system): en mekanism inom avvecklingssystem som säkerställer att **slutgiltig överföring** av tillgångar (värdepapper eller andra finansiella instrument) sker om, och endast om, slutgiltig överföring av en annan tillgång (eller andra tillgångar) sker.

Långfristig refinansieringstransaktion (longer-term refinancing operation): en regelbunden **öppen marknadsoperation** som utförs av **Eurosystemet** i form av en **reverserad transaktion**. Långfristiga refinansieringstransaktioner utförs genom månatliga **standardiserade anbud** och har normalt en löptid på tre månader.

▼M5

Lägsta anbudsränta (minimum bid rate): den lägsta ränta till vilken **motparter** får lämna anbud i samband med **anbud till rörlig ränta**.

Löptidsintervall (maturity bucket): en klass tillgångar med en **återstående löptid** inom ett visst tidsintervall, t.ex. tre till fem års löptid.

Marginalränta (marginal interest rate): den ränta där det totala beloppet som Eurosystemet vill dra in eller tillföra är uttömt.

Marginalswappunktsnotering (marginal swap point quotation): den swappunktsnotering vid vilken hela beloppet som omfattas av anbud uttömts.

Marginalsäkerhet (variation margin) eller marknadsvärdering: Eurosystemet kräver att en viss marginal kontinuerligt upprätthålls på de underliggande tillgångar som används vid likvidiserande **reverserade transaktioner**. Det innebär att **motparterna** måste ställa tilläggssäkerheter (eller tillföra kontanter) om värdet på de underliggande tillgångarna enligt regelbundna värderingar sjunker under en viss nivå (dvs. begäran om **tilläggssäkerheter**). På motsvarande sätt kan motparten få tillbaka överskjutande säkerheter eller kontanter om värdet på de underliggande tillgångarna överstiger en viss nivå efter omvärdering. Se också avsnitt 6.4.

Marknadsvärdering (marking to market): se **marginalsäkerhet**.

Medlemsstat (member state): används i detta dokument om en EU-medlemsstat som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med **fördraget**.

Minsta tilldelningsbelopp (minimum allotment amount): det lägsta belopp som tilldelas enskilda **motparter** i en anbudstransaktion. **Eurosystemet** kan besluta om att tilldela ett minimibelopp till varje motpart i sina anbudstransaktioner.

Minsta tilldelningskvot (minimum allotment ratio): den lägsta kvoten, uttryckt i procent, av anbuden till **marginalräntan** som skall tilldelas i en anbudstransaktion. Eurosystemet kan besluta om att tillämpa en minsta tilldelningskvot i sina anbudstransaktioner.

Monetära finansinstitut (Monetary Financial Institution, MFI): de finansinstitut som tillsammans utgör den sektor som ger ut pengar i **euroområdet**. Häri ingår centralbanker, **kreditinstitut** enligt gemenskapsrättens definition och alla andra finansinstitut inom euroområdet vilkas verksamhet består i att ta emot inlåning och/eller nära substitut för inlåning från andra än monetära finansinstitut och att för egen räkning (åtminstone i ekonomisk bemärkelse) lämna kredit och/eller placera i värdepapper.

Motpart (counterparty): den motsatta sidan i en finansiell transaktion (t.ex. i en transaktion med centralbanken).

Nationell centralbank (national central bank, NCB): används i detta dokument om centralbanken i en EU-**medlemsstat** som har antagit den gemensamma valutan i enlighet med **fördraget**.

NCB-bankdag (NCB business day): alla dagar då den **nationella centralbanken** i en bestämd **medlemsstat** håller öppet för **Eurosystemets** penningpolitiska transaktioner. I vissa medlemsstater kan filialer till den nationella centralbanken hålla stängt på NCB-bankdagar på grund av lokala eller regionala helgdagar. Den nationella centralbanken skall då underrätta **motparterna** i förväg om hur de transaktioner som gäller de stängda kontoren skall skötas.

Nollkupongare (zero coupon bond): ett värdepapper med endast en utbetalning under hela löptiden. I denna dokumentation avses med nollkupongare värdepapper som emitteras till underkurs och värdepapper som ger en enda ränteutbetalning när löptiden går ut. En **strip** är en särskild typ av nollkupongare.

Nära förbindelser (close links): en situation där motparten är förenad med skuldinstrumentens emittent/gäldenär/borgensman genom att a) motparten äger 20 % eller mer av emittentens/gäldenärens/borgensmannens kapital, eller ett eller flera företag, där motparten är majoritetsägare, äger 20 % eller mer av emittentens/gäldenärens/borgensmannens kapital, eller motparten och ett eller flera företag, där motparten är majoritetsägare, tillsammans äger 20 % eller mer av emit-

▼M5

tentens/gäldenärens/borgensmannens kapital, eller b) emittenten/gäldenären/borgensman äger 20 % eller mer av motpartens kapital, eller ett eller flera företag, där emittenten/gäldenären/borgensman är majoritetsägare, äger 20 % eller mer av motpartens kapital, eller emittenten/gäldenären/borgensman och ett eller flera företag, där emittenten/gäldenären/borgensman är majoritetsägare, tillsammans äger 20 % eller mer av motpartens kapital, eller c) en tredje part är majoritetsägare i både motpartens kapital och emittentens/gäldenärens/borgensmannens kapital, antingen direkt eller indirekt genom ett eller flera företag där en tredje part är majoritetsägare.

Pantkonto (safe custody account): ett värdepapperskonto som förvaltas av centralbanken där **kreditinstitut** kan placera värdepapper som kan användas som säkerheter vid centralbankstransaktioner.

Poolningssystem (pooling system): se **poolningssystem för säkerheter (collateral pooling system)**.

Poolningssystem för säkerheter (collateral pooling system): ett centralbankssystem för förvaltning av säkerheter, i vilket **motparterna** öppnar ett konto för att deponera finansiella tillgångar att använda som säkerhet för sina transaktioner med centralbanken. I motsats till **öronmärkningssystemet** är de underliggande tillgångarna i ett poolningssystem inte öronmärkta för enskilda transaktioner.

Ratingverktyg (källa för kreditkvalitetbedömning som ingår i **Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF)**). Det omfattar utomstående operatörers applikationer som bedömer gäldenärers kreditkvalitet genom att bl.a. använda granskade räkenskaper. Dessa applikationer behöver godkännas var för sig av Eurosystemet innan de blir en del av ECAF.

Registerhållare (depository): ett institut vars främsta roll är att föra register över värdepapper, antingen i pappersform eller elektroniskt, och att föra register över ägarna till värdepapperen.

Repa (repo operation): en likvidiserande **reverserad transaktion**som grundar sig på ett **repoavtal**.

Repoavtal (repurchase agreement) eller återköpsavtal: ett återköpsavtal varigenom en tillgång säljs och säljaren samtidigt får rätt och skyldighet att återköpa den till ett närmare angivet pris vid en framtida tidpunkt eller på begäran. Ett sådant avtal liknar upplåning mot säkerhet, med skillnaden att säljaren inte längre är ägare till värdepapperen. **Eurosystemet** använder repoavtal med fast löptid i sina **reverserade transaktioner**.

Reverserad transaktion (reverse transaction): en transaktion genom vilken en **nationell centralbank** köper eller säljer tillgångar enligt ett **repoavtal** eller lånar ut medel mot säkerheter.

Ränteberäkningskonvention (day-count convention): en konvention som bestämmer det antal dagar som används som grund vid beräkningen av kreditens ränta. **Eurosystemet** tillämpar **faktiskt antal dagar/360** vid sina penningpolitiska transaktioner.

Schablonavdrag (standardised deduction): en fast procentuell andel av det utestående beloppet av skuldförbindelser med en avtalad löptid på upp till två år och penningmarknadspapper som kan dras av från **kassakravsbasen** av emittenter som inte kan styrka att ett sådant utestående belopp innehas av andra institut som omfattas av **Eurosystemets**, ECB:s eller en **nationell centralbanks** kassakravssystem.

Slutgiltig överföring (final transfer): en oåterkallelig och ovillkorlig överföring som fullgör skyldigheten att överföra.

▼M7

Snabbt anbud (quick tender): ett anbudsförfarande som Eurosystemet använder vid finjusterande transaktioner när det är angeläget att få en snabb effekt på likviditetsläget på marknaden. Snabba anbud verkställs normalt inom 90 minuter och är vanligtvis begränsade till en mindre krets av motparter.

▼M5

Solvensrisk (solvency risk): risken för förlust på grund av att den som **emitterat** ett värdepapper/en finansiell tillgång går i konkurs eller att **motparten**blir insolvent.

Standardiserade anbud (standard tender): ett **anbudsförfarande** som **Eurosystemet** använder i sina regelbundna **öppna marknadsoperationer**. Standardiserade anbud genomförs inom en tidrymd av 24 timmar. Alla **motparter** som uppfyller de allmänna urvalskriterierna har rätt att delta i standardiserade anbud.

Startdatum (start date): den dag då första ledet i en penningpolitisk transaktion avvecklas. Startdatum motsvarar **anskaffningsdagen** för transaktioner som grundar sig på **repoavtal** och **valutaswappar**.

Strip (separate trading of interest and principal: separat handel i kupong- och mantelbevis, se **nollkupongare**.

Strukturell transaktion (structural operation): en **öppen marknadsoperation** som **Eurosystemet** utför, huvudsakligen för att korrigera banksystemets strukturella likviditetsposition gentemot Eurosystemet.

Stående facilitet (standing facility): en centralbanksfacilitet som **motparter** kan använda på eget initiativ. **Eurosystemet** erbjuder två stående faciliteter över natten, **utlåningsfaciliteten** och **inlåningsfaciliteten**.

Swappunkt (swap point): skillnaden mellan avistakursen och terminskursen i en **valutaswapp**.

▼M7

TARGET: föregångare till TARGET2, med en decentraliserad struktur som länkar ihop olika RTGS-system på nationell nivå och ECB:s betalningsmekanism. TARGET har ersatts med TARGET2 i enlighet med övergångsplanen i artikel 13 i ECB:s riktlinje ECB/2007/2.

▼M6

TARGET2 (transeuropeiskt automatiserat system för bruttoavveckling av betalningar i realtid, Trans European Automated Real-time Gross Settlement Express Transfer System): ett system för bruttoavveckling i realtid för euro, där avvecklingen av eurobetalningar sker i centralbankspengar. TARGET2 är uppbyggt och fungerar med utgångspunkt i en gemensam plattform, genom vilken alla betalningsorder lämnas, verkställs och genom vilka betalningar tas emot på samma tekniska sätt. TARGET2 kommer rättsligt sett att struktureras som ett flertal RTGS-system (TARGET2 komponentsystem).

▼M5

Tröskelpunkt (trigger point): den på förhand specificerade nivå på värdet av tillförd likviditet som utlöser **begäran om tilläggssäkerheter** (margin call).

Uppfyllandeperiod (maintenance period): den period som uppfyllandet av kassakravet beräknas på. ECB publicerar en kalender med uppfyllandeperioderna för kasskraven minst tre månader före varje nytt år. Uppfyllandeperioden börjar på dagen för avvecklingen av den första huvudsakliga refinansieringstransaktionen efter det ECB-rådsmöte där den månatliga bedömningen av den penningpolitiska inriktningen skall göras. Vanligtvis slutar de dagen före avvecklingsdagen nästföljande månad. Under särskilda omständigheter kan den publicerade kalendern komma att ändras, bland annat beroende på ändrad planering av ECB-rådets möten.

Utjämningssystem (averaging provision): ett system som tillåter **motparter** att uppfylla sina **kassakrav** på basis av sina genomsnittliga **kassakravsmedel** över **uppfyllandeperioden**. Utjämningssystemet bidrar till att stabilisera penningmarknadsräntorna genom att ge instituten ett incitament att utjämna effekterna av tillfälliga fluktuationer i likviditeten. **Eurosystemets** kassakravssystem tillåter utjämning.

Utlåningsfacilitet (marginal lending facility): Eurosystemets stående facilitet som **motparter** kan använda för att få krediter över natten från en nationell centralbank till en förutbestämd ränta mot godtagbara säkerheter.

▼M7

Valutasäkringstransaktion (currency hedge transaction): ett avtal mellan utfärdaren och en valutasäkringsmotpart enligt vilket en del av valutarisken som uppstår genom mottagande av kassaflöden i andra valutor än euron minskas genom att swappa kassaflödena till betalningar i euro vilka ska betalas av valutasäkringsmotparten, inklusive garantier som valutasäkringsmotparten gjort avseende dessa betalningar.

▼M5

Valutaswapp (foreign swapp): samtidiga avista köp/försäljning och terminsköp/-försäljning av en valuta mot en annan. **Eurosystemet** utför penningpolitiska transaktioner i form av valutaswappar varvid de **nationella centralbankerna** (eller ECB) köper (eller säljer) euro avista mot en utländsk valuta och samtidigt säljer (eller köper) den tillbaka genom en terminsaffär.

Volymanbud (volume tender): se **fastränteanbud**.

▼M7

Värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet (Asset-backed security, ABS): ett skuldinstrument med säkerheter i en bakomliggande pool av avskilda finansiella tillgångar (med fast förfallodag eller som kan förlängas) som omvandlas till kontanter efter en fastställd/begränsad tidsperiod. Dessutom kan det finnas rättigheter och andra tillgångar som säkerställer att innehavaren av värdepapperet uppfyller sina åtaganden i rätt tid. I allmänhet är värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet ett specialtillverkat investeringsverktyg som förvärvat poolen av säkerheter från upphovsmannen/säljaren. I det avseendet är betalningar på värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet främst beroende av de kassaflöden som genereras av de underliggande tillgångarna i poolen och på andra rättigheter som utvalts att säkerställa betalning i rätt tid, som t.ex. likviditetsfaciliteter, garantier och andra detaljer som allmänt kvalificeras som kreditförbättring.

▼M5

Värdepappersavvecklingssystem (Securities settlement system, SSS): ett system som möjliggör förvar och överföring av värdepapper eller andra finansiella tillgångar oavsett om betalning erhållits (free of payment, FOP) eller enligt principen **leverans mot betalning** (delivery versus payment, DVP).

Värdepapperscentral, VPC (central securities depository, CSD): en organisation som håller och administrerar värdepapper eller andra finansiella tillgångar, håller konton för värdepappersutgivning samt möjliggör genomförande av kontobaserade värdepapperstransaktioner. Tillgångarna kan existera antingen i fysisk form (men i förvar hos centralen) eller i dematerialiserad form (dvs. de existerar bara som elektroniska registreringar).

▼M7

Värderingsnedsättning (valuation markdown): en riskkontrollåtgärd som tillämpas på underliggande tillgångar som används i reverserade transaktioner; värderingsavdrag innebär att centralbanken värderar de underliggande tillgångarna till marknadsvärde minus en viss procent (**värderingsavdrag/haircut**) ([1])

▼M5

Värderingsavdrag (valuation haircut): en riskkontrollåtgärd som tillämpas på underliggande tillgångar som används i **reverserade transaktioner**. Värderingsavdrag innebär att centralbanken värderar de underliggande tillgångarna till marknadsvärde minus en viss procent (**avdrag/haircut). Eurosystemet** tillämpar värderingsavdrag som avspeglar vissa drag hos tillgångarna i fråga, exempelvis återstående löptid.

Värderingsdag (valuation date): den dag då de underliggande tillgångarna för en kreditoperation värderas.

Återköpsdag (repurchase date): den dag då köparen är skyldig att sälja tillbaka tillgångar till säljaren i samband med en transaktion enligt ett **repoavtal**.

([1]) T.ex. för värdepapper med bakomliggande tillgångar i likviditetskategori V som är ett värderas till ett teoretiskt pris tillämpas en värdenedsättning på 5 % på det teoretiska priset före värderingsavdraget på 12 %. Detta motsvarar ett värderingsavdrag på 16,4 %.

▼M5

Återköpspris (repurchase price): det pris till vilket köparen är skyldig att sälja tillbaka tillgångar till säljaren i samband med en transaktion enligt ett **repoavtal**. Återköpspriset är lika med summan av **anskaffningspriset** och den prisdifferens som svarar mot räntan på den likviditet som tillförts under transaktionens löptid.

Återstående löptid (residual maturity): den tid som återstår tills en skuldförbindelse förfaller till betalning.

Öppen marknadsoperation(open market operation): en transaktion som utförs på finansmarknaderna på initiativ av centralbanken. Beroende på deras syfte, regelbundenhet och förfaranden kan Eurosystemets öppna marknadsoperationer indelas i fyra olika kategorier: **huvudsakliga refinansieringstransaktioner, långfristiga refinansieringstransaktioner, finjusterande transaktioner** och **strukturella transaktioner**. När det gäller vilka instrument som används är **reverserade transaktioner** Eurosystemets viktigaste instrument för öppna marknadsoperationer och kan användas vid samtliga fyra kategorier av transaktioner. ►M6 Emission av skuldcertifikat och direkta köp/försäljningar av värdepapper kan användas för strukturella transaktioner, medan valutaswappar och inlåning med fast löptid kan användas för finjusterande transaktioner. ◄

Öronmärkningssystem (earmarking system): ett system för förvaltning av säkerheter i centralbankerna där likviditet tillförs mot tillgångar som är öronmärkta för varje enskild transaktion.

▼M5

►M6 *TILLÄGG* ◄ *3*

URVAL AV MOTPARTER VID VALUTAINTERVENTIONER OCH VALUTASWAPPAR FÖR PENNINGPOLITISKA ÄNDAMÅL

Urvalet av motparter vid valutainterventioner och valutaswappar för penningpolitiska ändamål följer en enhetlig ansats oberoende av vilket organisatoriskt arrangemang som väljs för Eurosystemets externa transaktioner. Urvalspolicyn innebär inte att man avlägsnar sig påtagligt från nuvarande marknadspraxis, eftersom den utgår från harmoniseringen av de nationella centralbankernas aktuella ”bästa praxis”. Urvalet av motparter vid Eurosystemets valutainterventioner grundas huvudsakligen på två uppsättningar kriterier.

Den första uppsättningen kriterier grundar sig på försiktighetsprincipen. Ett första försiktighetskriterium är kreditvärdighet. För att bedöma denna används en kombination av olika metoder (t.ex. rating av kreditvärderingsföretag och intern analys av kvoten eget kapital och andra nyckeltal). Ett andra kriterium är att Eurosystemet kräver att alla dess potentiella motparter vid valutainterventioner är föremål för tillsyn av ett erkänt tillsynsorgan. Ett tredje kriterium anger att samtliga motparter i Eurosystemets valutainterventioner måste leva upp till höga etiska krav och ha ett gott anseende.

Så snart minimikravet på försiktighet uppfyllts tillämpas den andra uppsättningen kriterier, som grundar sig på effektivitetshänsyn. Ett första effektivitetskriterium är relaterat till beteendet vad gäller konkurrensprissättning och motpartens förmåga att hantera stora volymer, också under turbulenta marknadsförhållanden. Övriga effektivitetskriterier är bl.a. kvaliteten på den information som motparterna lämnar och hur heltäckande den informationen är.

Kretsen av potentiella valutamotparter är tillräckligt stor och varierande för att garantera att interventioner kan genomföras med nödvändig flexibilitet. Den möjliggör för Eurosystemet att välja mellan olika kanaler vid interventioner. För att kunna intervenera effektivt på olika platser och i olika tidszoner kan Eurosystemet använda motparter i varje internationellt finansiellt centrum. I praktiken återfinns emellertid en betydande del av motparterna inom euroområdet. Kretsen av motparter för valutaswappar för penningpolitiska ändamål motsvarar den krets av motparter etablerade i euroområdet som Eurosystemet väljer ut för valutainterventioner.

De nationella centralbankerna kan tillämpa limitbaserade system för kontroll av sin kreditexponering emot enskilda motparter vid valutaswappar som genomförs i penningpolitiskt syfte.

▼M5

►M6 *TILLÄGG* ◄ *4*

SYSTEM FÖR INRAPPORTERING AV EUROPEISKA CENTRALBANKENS FINANSMARKNADSSTATISTIK ([1])

1 Inledning

I rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ([2]) fastställs kretsen av uppgiftsskyldiga fysiska och juridiska personer (den s.k. referenspopulationen av uppgiftslämnare), sekretessföreskrifter samt lämpliga bestämmelser om genomförande och påföljder i enlighet med artikel 5.4 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (ECBS stadga). I förordningen ges ECB vidare rätt att utöva sina föreskrivande befogenheter för att

— fastställa den faktiska rapporterande populationen,

— fastställa de krav på inrapportering av statistik som ECB skall ålägga den faktiska rapporterande populationen i deltagande medlemsstater,

och

— ange på vilka villkor ECB och de nationella centralbankerna får utöva sin rätt att verifiera eller inhämta statistiska uppgifter.

2 Allmänt

Syftet med Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2423/2001 av den 22 november 2001 om konsoliderade balansräkningar för monetära finansinstitut (ECB/2001/13), i dess ändrade lydelse ([3]), är att göra det möjligt för ECB och, i enlighet med artikel 5.2 i stadgan, de nationella centralbankerna – som så långt som möjligt skall utföra detta arbete – att samla in det statistiska underlag som behövs för att fullgöra Europeiska centralbankssystemets (ECBS) uppgifter, inte minst uppgiften att utforma och genomföra gemenskapens penningpolitik i enlighet med artikel 105.2 första strecksatsen i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (fördraget). De statistiska uppgifter som samlas in i enlighet med förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse, används för att upprätta den konsoliderade balansräkningen för monetära finansinstitut (MFI), vars främsta syfte är att ge ECB en övergripande statistisk bild av den monetära utvecklingen i fråga om aggregerade finansiella tillgångar och skulder för de monetära finansinstituten i medlemsstaterna, vilka betraktas som ett enda ekonomiskt territorium.

ECB:s krav på inrapportering av statistik när det gäller den konsoliderade balansräkningen för MFI-sektorn baseras på tre huvudprinciper.

ECB behöver för det första jämförbar, tillförlitlig och aktuell statistik som samlas in under jämförbara förhållanden inom hela euroområdet. Även om uppgifterna i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i stadgan samlas in på ett decentraliserat sätt av de nationella centralbankerna, och i nödvändig utsträckning tillsammans med annan statistik som krävs på gemenskapsnivå eller nationell nivå, behövs det en tillräcklig grad av harmonisering och efterlevnad av minimikrav på rapportering för att säkerställa ett tillförlitligt statistiskt underlag för fastställandet och genomförandet av den gemensamma penningpolitiken.

För det andra måste de rapporteringsskyldigheter som fastställs i förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse, följa principerna om öppenhet och rättssäkerhet. Anledningen är att den nämnda förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig inom hela euroområdet. Genom förordningen åläggs fysiska och juridiska personer direkta skyldigheter och ECB kan förelägga sanktioner om dess rapporteringskrav inte uppfylls (se artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 2533/98. Rapporteringsskyldigheterna är därför klart definierade och eventuella beslut som fattas av ECB när det gäller verifikation och inhämtning av statistik kommer att följa identifierbara principer.

([1]) Innehållet i denna bilaga ges endast för kännedom.
([2]) EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.
([3]) EGT L 333, 17.12.2001, s. 1. Den här förordningen har ersatt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2819/98, av den 1 december 1998, (ECB/1998/16).

▼M5

För det tredje måste ECB så långt som möjligt begränsa rapporteringsbördan (se artikel 3.a i rådets förordning (EG) nr 2533/98. Det statistiska underlag som de nationella centralbankerna samlar in med stöd av förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse, används därför också för att beräkna kassakravsbasen enligt Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003, av den 12 september 2003 angående tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) ([1]).

I artiklarna i förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse, fastställs den faktiska rapporteringspopulationen, dess rapporteringsskyldigheter och de principer enligt vilka ECB och de nationella centralbankerna normalt utövar sin behörighet att verifiera eller inhämta statistik bara i allmänna ordalag. Närmare information om den statistik som skall inrapporteras för att uppfylla ECB:s rapporteringskrav och de miniminormer som skall iakttas finns i bilagorna I–IV till förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse.

3 **Faktisk rapporterande population – lista över MFI för statistiska ändamål**

MFI omfattar inhemska kreditinstitut enligt gemenskapsrättens definition och alla andra inhemska finansinstitut, vars verksamhet består i att de mottar inlåning och/eller nära substitut för inlåning från andra enheter än MFI och i att de för egen räkning (åtminstone i ekonomisk bemärkelse) lämnar kredit och/eller placerar i värdepapper. ECB skall upprätta och underhålla en lista över institut som motsvarar denna definition enligt de klassificeringsprinciper som anges i bilaga I till förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse. Det är ECB:s direktion som har behörighet att upprätta och underhålla denna lista över MFI för statistiska ändamål. Euroområdets inhemska monetära finansinstitut utgör den faktiska rapporterande populationen.

Nationella centralbanker får bevilja små monetära finansinstitut undantag från rapporteringsskyldigheten om de monetära finansinstitut som bidrar till den månatliga konsoliderade balansräkningen står för minst 95 % av den sammanlagda MFI-balansräkningen i varje deltagande medlemsstat. Dessa undantag ger de nationella centralbankerna möjlighet att tillämpa den metod som kallas ”cutting off the tail”.

4 **Skyldigheter i fråga om statistikrapportering**

För att upprätta den konsoliderade balansräkningen måste den faktiska rapporterande populationen inkomma med statistiska uppgifter om sin balansräkning varje månad. Ytterligare uppgifter skall lämnas in varje kvartal. Den statistiska information som skall rapporteras finns specificerad i bilaga I till förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse.

De relevanta statistiska uppgifterna samlas in av de nationella centralbankerna, som måste fastställa vilka rapporteringsförfaranden som skall följas. Förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse, hindrar inte de nationella centralbankerna från att, genom den faktiska rapporteringspopulationen, samla in den statistisk som behövs för att uppfylla ECB:s statistikkrav tillsammans med annan statistikrapportering. Detta kan utgöra en del av en mer omfattande datainsamling för andra statistiska syften som de nationella centralbankerna har upprättat inom sina egna ansvarsområden i enlighet med gemenskapsrätten, nationell lag eller vedertagen praxis. Detta får emellertid inte hindra uppfyllande av statistikkraven i förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse. I enskilda fall kan ECB låta sina krav uppfyllas medelst statistiska uppgifter som samlats in för sådana andra ändamål.

Följden av att en nationell centralbank beviljar ett undantag enligt ovan är att de berörda små monetära finansinstituten åläggs de minskade rapporteringsskyldigheter (bl.a. endast kvartalsrapportering) som är obligatoriska i samband med kassakraven och anges i bilaga II förordning EGB/2001/13, i dess ändrade lydelse. Kraven för små monetära finansinstitut som inte är kreditinstitut fastställs i bilaga III till denna förordning. Monetära finansinstitut som har beviljats undantag kan emellertid välja att fullgöra de fullständiga rapporteringsskyldigheterna.

([1]) EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

▼M5

5 **Användning av statistiska uppgifter inom ramen för ECB:s förordning om kassakrav**

För att så långt som möjligt begränsa rapporteringsbördan och undvika dubbel insamling av statistik kommer de statistikuppgifter som inrapporteras av monetära finansinstitut inom ramen för förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse, även att användas för att beräkna kassakravsbasen inom ramen för förordning ECB/2003/9.

För statistikändamål måste uppgiftslämnarna i själva verket inrapportera uppgifter till sina respektive nationella centralbanker i enlighet med tabell 1 nedan, som ingår i bilaga I till förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse. I tabell 1 använder de uppgiftslämnande instituten de rutor som har markerats med ”*” för att beräkna sin kassakravsbas (se ruta 13 i kapitel 7 i denna publikation).

För att göra en korrekt beräkning av den kassakravsbas på vilken en positiv kassakravsprocent skall tillämpas krävs en detaljerad uppdelning på ”inlåning med en överenskommen löptid på över två år”, ”inlåning med en uppsägningstid på över två år” och ”kreditinstituts skulder avseende repoavtal mot”MFI”(”inhemska motparter”och”motparter i andra medlemsstater”)”, ”kassakravspliktiga kreditinstitut samt ECB och nationella centralbanker (NCB)”, ”staten” och ”motparter i övriga utlandet”.

▼M5

Tabell 1

Uppgifter som ska lämnas varje månad

Celler i normal stil rapporteras endast av kassakravspliktiga kreditinstitut

BALANSRÄKNINGSPOSTER	A. Inhemska motparter									B. Övriga deltagande medlemsstater									C. Övriga utlandet	D. Ofördelat
		Icke-MFI									Icke-MFI									
			Övrig inhemskla sektorer									Övrig inhemskla sektorer								
	MFI	Offentliga sektorn	Totalt	Andra finansinstitut + finansiella serviceföretag (S.123+S.124)	Försäkrings-företag och pensions-institut (S.125)	Icke-finansiella företag (S.11)	Hushåll + hushållens icke vinstdrivande organisationer (S.14+S.15)			MFI	Offentliga sektorn	Totalt	Andra finansinstitut + finansiella serviceföretag (S.123+S.124)	Försäkrings-företag och pensions-institut (S.125)	Icke-finansiella företag (S.11)	Hushåll + hushållens icke vinstdrivande organisationer (S.14+S.15)				
							Konsum-tions-krediter	Bostadslån	Övrigt (restpost)							Konsum-tions-krediter	Bostadslån	Övrigt (restpost)		
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)
TILLGÅNGAR																				
1 Kassa																				
1e varav euro																				
2 Utlåning																				
upp till 1 år																				
över 1 och upp till 5 år																				
över 5 år																				
2e varav euro																				
3 Obligationer och andra räntebärande värdepapper																				
3e Euro																				
upp till 1 år																				
över 1 och upp till 2 år																				
över 2 år																				
3x Utländska valutor																				
upp till 1 år																				
över 1 och upp till 2 år																				
över 2 år																				
4 Andelar i penningmarknadsfonder																				
5 Aktier och andra andelar																				
6 Anläggningstillgångar																				
7 Övriga tillgångar																				

▼M5

Tabell 1

Uppgifter som ska lämnas varje månad *(stockar)*

BALANSRÄKNINGSPOSTER	A. Inhemska motparter									B. Övriga deltagande medlemsstater									C. Övriga utlandet	D. Ofördelat
	MFI (1)		Icke-MFI							MFI (1)		Icke-MFI								
			Offentlig sektor		Övriga inhemska sektorer							Offentlig sektor		Övriga inhemska sektorer						
	(a)	Varav kassakravspliktiga kreditinstitut, ECB, NCB (b)	Staten (c)	Övrig offentlig sektor (d)	Totalt (e)	Andra finansinstitut + finansiella serviceföretag (S.123+S.124) (f)	Försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.125) (g)	Icke-finansiella företag (S.11) (h)	Hushåll + hushållens icke vinstdrivande organisationer (S.14+S.15) (i)	(j)	Varav kassakravspliktiga kreditinstitut, ECB, NCB (k)	Staten (l)	Övrig offentlig sektor (m)	Totalt (n)	Andra finansinstitut + finansiella serviceföretag (S.123+S.124) (o)	Försäkringsföretag och pensionsinstitut (S.125) (p)	Icke-finansiella företag (S.11) (q)	Hushållens icke vinstdrivande organisationer (S.14+S.15) (r)	(s)	(t)
SKULDER																				
8 Utelöpande sedlar och mynt																				
9 Inlåning	*	*	*							*	*	*							*	
upp till 1 år																				
över 1 år																				
9e Euro	*	*								*	*									
9.1e Över natten				*	*								*	*						
9.2e Med överenskommen löptid																				
upp till 1 år				*	*								*	*						
över 1 och upp till 2 år				*	*								*	*						
över 2 år (1)	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
9.3e Med uppsägningstid																				
upp till 3 månader (2)				*	*								*	*						
över 3 månader				*	*								*	*						
varav över 2 år (3)	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
9.4e Repoavtal	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
9x Utländska valutor																				
9.1x Över natten				*	*								*	*						
9.2x Med överenskommen löptid																				
upp till 1 år				*	*								*	*						
över 1 och upp till 2 år				*	*								*	*						
över 2 år (1)	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
9.3x Med uppsägningstid																				
upp till 3 månader (2)				*	*								*	*						
över 3 månader				*	*								*	*						
varav över 2 år (3)	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
9.4x Repoavtal	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*					*	
10 [illegible]																				
11 Emiterade värdepapper																				
11e Euro																				
upp till 1 år																				*
över 1 och upp till 2 år																				*
över 2 år																				*
11x Utländska valutor																				
upp till 1 år																				*
över 1 och upp till 2 år																				*
över 2 år																				*
12 Kapital och reserver																				
13 Övriga skulder																				

(1) Inklusive administrativt reglerad inlåning.
(2) Inklusive icke överförbar avistainlåning.
(3) Kreditinstitut kan rapportera positioner gentemot MFI exklusive kassakravspliktiga kreditinstitut, ECB och NCB snarare än gentemot MFI och kassakravspliktiga kreditinstitut, ECB och NCB, förutsatt att det inte medför någon informationsförlust och att inga positioner i fetstil berörs.
(4) Rapporteringen av denna post är frivillig tills vidare.

▼M5

Dessutom kan kreditinstitut som omfattas av kassakrav – beroende på de nationella systemen för insamling av statistikuppgifter och förutsatt att definitioner och klassifikationsprinciper för MFI-balansräkningen i förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse, följs helt och fullt – alternativt välja att lämna de uppgifter som behövs för beräkning av kassakravsbasen, med undantag av uppgifter om överlåtbara instrument, i enlighet med tabellen nedan, förutsatt att inga poster i fetstil i den föregående tabellen påverkas.

Bilaga II till förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse, innehåller specifika bestämmelser och övergångsbestämmelser samt bestämmelser rörande fusioner av kreditinstitut avseende tillämpningen av kassakravssystemet.

I bilaga II till förordning ECB/2001/13 i dess ändrade lydelse, ingår ett rapporteringsschema för små ”tail”-klassificerade kreditinstitut. ”Tail”- klassificerade kreditinstitut skall som ett minimikrav rapportera de kvartalsdata som behövs för att i enlighet med tabell 1a beräkna kassakravsbasen. Dessa institut skall säkerställa att rapporteringen i enlighet med tabell 1a överensstämmer helt med de definitioner och klassificeringar som används i tabell 1. De ”tail”-klassificerade institutens kassakravsbas för tre uppfyllandeperioder beräknas på de kvartalsdata enligt ställningen vid utgången av kvartalet som samlas in av de nationella centralbankerna.

Tabell 1a

Uppgifter för kassakravssystemet som skall lämnas kvartalsvis av små kreditinstitut

	Kassakravsbasen beräknas som summan av följande kolumner i tabell 1 (Skulder): (a)-(b)+(c)+(d)+(e)+(j)-(k)+(l)+(m)+(n)+(s)
INLÅNING (euro och utländska valutor sammanlagt)	
9. INLÅNING TOTALT 9.1e + 9.1x 9.2e + 9.2x 9.3e + 9.3x 9.4e + 9.4x	
varav: 9.2e + 9.2x med överenskommen löptid över 2 år	
varav: 9.3e + 9.3x med uppsägningstid över 2 år	Frivillig uppgift
varav: 9.4e + 9.4x repor	
	Utelöpande emissioner, kolumn (t) i tabell 1 (Skulder)
OMSÄTTBARA INSTRUMENT (euro och utländska valutor sammanlagt)	
11 EMITTERADE VÄRDEPAPPER 11e + 11x med överenskommen löptid upp till 2 år	
11 EMITTERADE VÄRDEPAPPER 11e + 11x med överenskommen löptid över 2 år	

I bilagan ingår också bestämmelser om rapportering på konsoliderad basis. Efter tillstånd från Europeiska centralbanken (ECB) får kassakravspliktiga kreditinstitut tillämpa konsoliderad statistikrapportering för en grupp av kas-

▼M5

sakravspliktiga kreditinstitut inom samma nationella territorium, förutsatt att alla de berörda instituten har avstått från möjligheten att avräkna ett generellt avdrag från sitt kassakrav. Avdragsmöjligheten kvarstår dock för gruppen som helhet. Alla sådana institut uppräknas var för sig i ECB:s lista över monetära finansinstitut (MFI).

Bilagan innehåller även bestämmelser som skall tillämpas på fusionerande kreditinstitut. I denna bilaga har termerna ”fusion”, ”fusionerande institut” och ”förvärvande institut” den betydelse som anges i förordning ECB/2003/9. För den uppfyllandeperiod under vilken en fusion träder i kraft skall kassakraven för det förvärvande institutet beräknas och fullgöras i enlighet med artikel 13 i nämnda förordning. För de följande uppfyllandeperioderna skall kassakravet för det förvärvande institutet i tillämpliga fall beräknas på grundval av en kassakravsbas och statistikuppgifter i enlighet med särskilda regler (se tabellen i tillägget till bilaga II till förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse). I annat fall skall de vanliga reglerna för rapportering av statistikuppgifter och beräkning av kassakrav i enlighet med artikel 3 i förordning ECB/2003/9 gälla. Den berörda nationella centralbanken får vidare ge det förvärvande institutet tillstånd att uppfylla sin skyldighet att lämna statistiska uppgifter genom ett tillfälligt förfarande. Detta undantag från normala rapporteringsförfaranden måste begränsas till att gälla kortast möjliga tid och får inte överskrida sex månader räknat från det att fusionen trätt i kraft. Detta undantag påverkar inte det förvärvande institutets skyldighet att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter enligt förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse, och, i förekommande fall, dess skyldighet att uppfylla de fusionerande institutens rapporteringsskyldigheter. Det förvärvande institutet är skyldigt att när avsikten att fusionera har blivit offentlig och i god tid innan fusionen träder i kraft informera den relevanta nationella centralbanken om vilka förfaranden som det har för avsikt att tillämpa för att fullgöra sina skyldigheter att rapportera statistik i samband med fastställandet av kassakraven.

6 **Verifikation och inhämtning av statistik**

I normala fall utövar ECB och de nationella centralbankerna sin rätt att kontrollera och samla in statistiska uppgifter när miniminormerna för överföring, riktighet, begreppsmässig överensstämmelse och revidering inte uppfylls. Miniminormerna anges i bilaga IV till förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse.

7 **Icke deltagande medlemsstater**

Eftersom en förordning utfärdad med stöd av artikel 34.1 i stadgan inte medför några rättigheter eller skyldigheter för medlemsstater med undantag (artikel 43.1 i stadgan) eller för Danmark (punkt 2 i protokollet om vissa bestämmelser angående Danmark) och inte är tillämplig på Storbritannien (punkt 8 i protokollet om vissa bestämmelser angående Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland) är förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse, endast tillämplig i de deltagande medlemsstaterna.

Artikel 5 i stadgan rörande ECB:s och de nationella centralbankernas behörighet på statistikområdet och rådets förordning (EG) nr 2533/98 är emellertid tillämpliga i alla medlemsstater. Tillsammans med artikel 10 (f.d. artikel 5) i fördraget innebär detta också en skyldighet för de icke deltagande medlemsstaterna att på nationell nivå utforma och genomföra alla åtgärder som de anser nödvändiga för att statistiska uppgifter skall kunna samlas in i enlighet med ECB:s krav på statistikrapportering och för att förberedelser i god tid skall kunna göras på statistikområdet så att de kan bli deltagande medlemsstater. Denna skyldighet anges uttryckligen i artikel 4 och i det sjuttonde skälet i rådets förordning (EG) nr 2533/98. För tydlighetens skull erinras om denna skyldighet i de inledande skälen i förordning ECB/2001/13, i dess ändrade lydelse.

▼M5

►M6 *TILLÄGG* ◄ *5*

EUROSYSTEMETS WEBBPLATSER

▼M8

Centralbank	Webbplats
European Central Bank	www.ecb.europa.eu
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	www.nbb.be eller www.bnb.be
Deutsche Bundesbank	www.bundesbank.de
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	www.centralbank.ie
Bank of Greece	www.bankofgreece.gr
Banco de España	www.bde.es
Banque de France	www.banque-france.fr
Banca d'Italia	www.bancaditalia.it
Central Bank of Cyprus	www.centralbank.gov.cy
Banque centrale du Luxembourg	www.bcl.lu
Bank Centrali ta' Malta/Central Bank of Malta	www.centralbankmalta.org
De Nederlandsche Bank	www.dnb.nl
Österreichische Nationalbank	www.oenb.at
Banco de Portugal	www.bportugal.pt
Národná banka Slovenska	www.nbs.sk
Banka Slovenije	www.bsi.si
Finlands Bank	www.bof.fi

▼M5

►M6 *TILLÄGG* ◄ *6*

FÖRFARANDEN OCH SANKTIONER SOM SKALL TILLÄMPAS OM EN MOTPART INTE FULLGÖR SINA SKYLDIGHETER

1. **Straffavgifter**

Om en motpart bryter mot reglerna rörande anbud ([1]), bilaterala transaktioner ([2]), användningen av underliggande tillgångar ([3]), eller mot förfarandena vid dagens slut och villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten ([4]) skall Eurosystemet utdöma straffavgifter enligt följande:

a) Vid överträdelser av reglerna rörande anbud, bilaterala transaktioner och användning av underliggande tillgångar ska, för den första och den andra överträdelsen som inträffar under en tolvmånadersperiod, en straffavgift utdömas för varje överträdelse. De tillämpliga straffavgifterna skall beräknas till utlåningsräntan plus 2,5 procentenheter.

Vid överträdelser av reglerna rörande anbud och bilaterala transaktioner skall straffavgifterna beräknas på grundval av den säkerhet eller det kontanta belopp som motparten inte har kunnat avveckla, multiplicerat med koefficienten 7/360.

Vid överträdelser av reglerna rörande användningen av underliggande tillgångar skall straffavgifterna beräknas på grundval av de icke godtagbara tillgångar (eller de tillgångar som motparten inte får använda), vilka motparten antingen 1) har levererat till en nationell centralbank eller till ECB eller 2) inte har dragit tillbaka inom 20 arbetsdagar räknat från den händelse varigenom tillgångarna blev icke godtagbara eller inte längre får användas av motparten. Den resulterande siffran skall multipliceras med koefficienten 1/360.

b) Den första gången reglerna avseende förfaranden vid dagens slut eller tillträde till utlåningsfaciliteten överträds skall den straffavgift som kan utdömas beräknas till utlåningsräntan plus 5 procentenheter. Vid upprepade överträdelser skall räntan på straffavgifterna höjas med ytterligare 2,5 procentenheter varje gång som detta inträffar under en tolvmånadersperiod, beräknat på grundval av det berörda beloppet i samband med den obehöriga användningen av utlåningsfaciliteten.

2. **Andra påföljder än straffavgifter**

Eurosystemet skall avstänga en motpart för överträdelser av reglerna rörande anbud och bilaterala transaktioner eller reglerna rörande underliggande tillgångar enligt följande:

2.1 **Avstängning efter överträdelse av reglerna rörande anbud och bilaterala transaktioner**

Om en tredje överträdelse av samma slag inträffar under en tolvmånadersperiod skall Eurosystemet, förutom att utdöma en straffavgift, som beräknas i enlighet med avsnitt 1, under en bestämd period avstänga motparten från senare marknadsoperation(er) som är av samma slag och som genomförs enligt samma förfarande. Avstängning skall tillämpas enligt följande skala:

a) Avstängningen skall gälla i en månad om de icke levererade säkerheterna eller kontanterna utgör upp till 40 % av de totala säkerheter eller kontanter som skulle ha levererats när den tredje överträdelsen ägde rum.

([1]) Detta gäller om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd underliggande tillgångar för att avveckla det likviditetsbelopp som har tilldelats i en likvidiserande transaktion eller om den inte kan leverera tillräckligt med kontanta medel för att avveckla det belopp som har tilldelats i en likviditetsdränerande transaktion.

([2]) Detta gäller om en motpart inte kan leverera en tillräcklig mängd godtagbara underliggande tillgångar eller inte kan leverera tillräckligt med kontanta medel för att avveckla det belopp som överenskommits i bilaterala transaktioner.

([3]) Detta gäller om en motpart använder värdepapper som är, eller har blivit, icke godtagbara (eller som motparten inte får använda) som säkerhet för ett utestående lån.

([4]) Detta gäller om en motpart har negativt saldo på avvecklingskontot vid slutet av dagen och inte uppfyller villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten.

▼M5

b) Avstängningen skall gälla i två månader om de icke levererade säkerheterna eller kontanterna utgör mellan 40 % och 80 % av de totala säkerheter eller kontanter som skulle ha levererats när den tredje överträdelsen ägde rum.

c) Avstängningen skall gälla i tre månader om de icke levererade säkerheterna eller kontanterna utgör mellan 80 % och 100 % av de totala säkerheter eller kontanter som skulle ha levererats när den tredje överträdelsen ägde rum.

Utan att detta påverkar tillämpningen av delavsnitt c nedan skall dessa straffavgifter och avstängningsåtgärder även tillämpas vid varje därpå följande överträdelse under varje tolvmånadersperiod.

2.2 *Avstängning efter överträdelse av reglerna rörande underliggande tillgångar*

Om en tredje överträdelse inträffar inom en tolvmånadersperiod skall Eurosystemet, förutom att utdöma en straffavgift, som beräknas i enlighet med avsnitt 1 ovan, avstänga motparten från den därpå följande öppna marknadsoperationen.

Utan att detta påverkar tillämpningen av delavsnitt c nedan skall dessa straffavgifter och avstängningsåtgärder även tillämpas vid varje därpå följande överträdelse under varje tolvmånadersperiod.

2.3 *I exceptionella fall avstängning från tillträde till alla kommande penningpolitiska transaktioner under en bestämd period*

I exceptionella fall, när detta är nödvändigt med hänsyn till överträdelsens allvarliga karaktär och särskilt det berörda beloppet samt överträdelsens frekvens och varaktighet, kan man utdöma en straffavgift som beräknas i enlighet med avsnitt 1 ovan och dessutom överväga att avstänga motparten från tillträde till alla kommande penningpolitiska transaktioner under en tremånadersperiod.

2.4 *Institut som är belägna i andra medlemsstater*

Eurosystemet får vidare besluta huruvida den avstängningsåtgärd som enligt förslaget skall vidtas gentemot den överträdande motparten också skall omfatta institutets filialer i andra medlemsstater.

▼M5

►M6 *TILLÄGG* ◄ *7*

UPPLÅTANDE AV GILTIGA SÄKERHETER UPPLÅTS I KREDITFORDRINGAR

För att säkerställa att en giltig säkerhet upplåts i kreditfordringar och att kreditfordringarna snabbt kan realiseras om en motpart fallerar, skall följande rättsliga krav uppfyllas:

— *Kontroll av att kreditfordringar existerar*: De nationella centralbankerna skall vidta åtminstone följande åtgärder för att kontrollera att de kreditfordringar som lämnas som säkerhet till Eurosystemet existerar: i) Minst en gång i kvartalet skall motparten göra en självcertifiering och lämna garantier till den nationella centralbanken att de kreditfordringar som lämnats som säkerhet existerar. Istället för detta kan man även göra en avstämning mot uppgifter i centrala kreditregister när dylika register finns. ii) De berörda nationella centralbankerna, tillsynsmyndigheterna eller externa revisorerna skall genomföra en engångskontroll av de förfaranden som motparten tillämpar för att lämna uppgifter till Eurosystemet om huruvida kreditfordringar existerar. iii) De nationella centralbankerna, de berörda kreditregistren, tillsynsmyndigheterna eller externa revisorerna skall göra stickprov av kvaliteten och riktigheten i självcertifieringen.

  Den kvartalsvisa självcertifieringen och garantin i punkt i) ovan innebär att Eurosystemets motparter i skriftlig form måste

  — bekräfta och försäkra att de kreditfordringar som lämnats till den nationella centralbanken uppfyller de kriterier på godtagbarhet som tillämpas inom Eurosystemet,

  — bekräfta och försäkra att ingen av de kreditfordringar som inlämnats som underliggande tillgångar samtidigt används som säkerhet med någon tredje part som förmånstagare, samt garantera att motparten inte kommer att mobilisera någon kreditfordran och lämna den som säkerhet till någon tredje part,

  — bekräfta och försäkra att de omedelbart eller senast inom loppet av följande arbetsdag meddelar vederbörande nationella centralbank om allt som i väsentlig grad påverkar det egentliga avtalsförhållandet mellan motparten och den berörda nationella centralbanken, i synnerhet om förtida, partiella eller fullständiga återbetalningar, nedgraderingar eller väsentliga förändringar i villkoren för kreditfordran.

  För att sådana kontroller som beskrivs i punkt ii) och iii) ovan (engångskontroller och stickprovskontroller) skall kunna genomföras, måste tillsynsmyndigheterna och i synnerhet de nationella centralbankerna eller de externa revisorerna vara behöriga att genomföra denna utredning. Detta bemyndigande kan vid behov fastställas genom avtal. Det kan också baseras på gällande nationella krav.

— *Meddelande till gäldenären om att kreditfordran mobiliseras eller om att en dylik mobilisering registreras*: Nedanstående krav gäller för meddelandet till gäldenären om att kreditfordran mobiliseras och lämnas som säkerhet, med beaktande av att de berörda jurisdiktionerna har olika karaktär:

  a) I vissa medlemsstater är villkoret för att mobiliseringen skall vara giltig enligt nationell lagstiftning att gäldenären får ett meddelande om att kreditfordran mobiliseras och lämnas som säkerhet. Detta fastställs i förekommande fall i tillämplig nationell dokumentation. I dessa medlemsstater ställs det rättsliga krav på att gäldenären får ett sådant meddelande i förväg för att kreditfordran skall vara godtagbar. Kravet på att meddela gäldenären i förväg för att kreditfordran skall vara godtagbar innebär att gäldenären skall få meddelande av motparten eller av den nationella centralbanken (fastställs i tillämplig nationell dokumentation) om att motparten mobiliserar en kreditfordran och lämnar den som säkerhet med den nationella centralbanken som förmånstagare. Detta skall meddelas i förväg eller vid den tidpunkt då kreditfordran mobiliseras och lämnas som säkerhet.

▼M5

b) I vissa andra medlemsstater är villkoret för att mobiliseringen skall vara giltig att man i ett register med publicitetsverkan antecknar att kreditfordran mobiliseras och lämnas som säkerhet. I vissa fall är registreringen och offentliggörandet ett villkor för att den berörda kreditfordran ges prioritet enligt nationell lagstiftning. Detta fastställs i förekommande fall i tillämplig nationell dokumentation. I dessa fall kommer sådan registrering att krävas i förväg eller vid den tidpunkt då kreditfordran mobiliseras och lämnas som säkerhet.

c) Den sista kategorin omfattar de medlemsstater där det som nämns i a) och b) ovan inte gäller, dvs. där det enligt vad som fastställs i berörd nationell dokumentation inte krävs att gäldenären skall få ett meddelande i förväg eller att man skall anteckna kreditfordran i ett register med publicitetsverkan att den mobiliseras och lämnas som säkerhet. I sådana fall måste gäldenären få meddelandet i efterhand. I sådana fall då gäldenären meddelas i efterhand måste gäldenären omedelbart efter kredithändelsen få meddelande av motparten eller av den nationella centralbanken (enligt nationella regler) om att kreditfordran har mobiliserats och lämnas som säkerhet med den nationella centralbanken som förmånstagare. ”Kredithändelse” innebär betalningsinställelse eller liknande händelse, enligt vad som fastställs i tillämplig nationell dokumentation.

Det föreligger inget krav på att meddelande skall lämnas i sådana fall där kreditfordringarna är innehavarinstrument för vilka det enligt tillämplig nationell lagstiftning inte erfordras att meddelande lämnas. I dylika fall krävs det att sådana innehavarinstrument konkret skall överföras till den berörda nationella centralbanken. Detta skall göras i förväg eller vid den tidpunkt då kreditfordran mobiliseras och lämnas som säkerhet.

Ovanstående krav är minimikrav. De nationella centralbankerna kan fatta beslut om att kräva antingen meddelande i förväg eller registrering även i andra fall än i de ovan nämnda, i enlighet med nationella regler.

— *Inga begränsningar gällande banksekretess och konfidentialitet*: Motparten är inte tvungen att inhämta godkännande från gäldenären för att offentliggöra uppgifter om kreditfordran och gäldenären. Detta krävs av Eurosystemet för att säkerställa att en giltig säkerhet skapas för kreditfordringar samt att kreditfordringarna snabbt kan realiseras om motparten fallerar. Motparten och gäldenären skall genom avtal fastställa att gäldenären utan förbehåll godkänner att sådana uppgifter om kreditfordran och gäldenären lämnas till Eurosystemet. Avtal fordras inte om det i nationell dokumentation fastställs, att nationell lagstiftning inte inskränker spridning av sådan information.

— *Inga begränsningar gällande mobilisering av kreditfordran*: Motparterna skall säkerställa att kreditfordringarna är fullt överförbara och kan mobiliseras utan inskränkning och lämnas som säkerhet med Eurosystemet som förmånstagare. Det bör inte finnas några förbehåll gällande mobilisering i avtalet om kreditfordran eller i andra kontraktsarrangemang mellan motparten och gäldenären, såvida inte nationell lagstiftning uttryckligen ger Eurosystemet en privilegierad ställning i fråga om mobilisering av säkerheter, oberoende av kontraktuella restriktioner.

— *Inga begränsningar gällande realisering av kreditfordran*: Avtalet om kreditfordran eller övriga kontraktsarrangemang mellan motparten och gäldenären skall inte innehålla några begränsningar gällande realiseringen av den kreditfordran som används som säkerhet, och inte heller något krav på form, tid eller andra krav gällande realiseringen.

▼B

BILAGA II

KOMPLETTERANDE MINSTA GEMENSAMMA GRUNDELEMENT

I. **Kompletterande minsta gemensamma grundelement för alla arrangemang avseende penningpolitiska transaktioner**

1. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall säkerställa att bankernas standardvillkor är tillämpliga på penningpolitiska transaktioner.

2. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall säkerställa att de nationella centralbankerna kan verkställa ändringar avseende det penningpolitiska regelverket utan opåkallat dröjsmål. Det skall finnas regler om att motparterna skall underrättas om sådana ändringar med exakt uppgift om när ändringarna träder i kraft.

3. I de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall föreskrivas att alla betalningar med anknytning till penningpolitiska transaktioner skall ske i euro (med undantag av betalningar i utländsk valuta enligt valutasvappavtal).

4. Om det för en effektiv avvecklings- och avslutningsnettning är nödvändigt att låta samtliga transaktioner under ett avtal utgöra ett enda avtalsarrangemang och/eller att låta avtalet vara ett ramavtal, skall regler med den innebörden ingå.

5. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall säkerställa att förhållandet mellan de nationella centralbankerna och motparterna omfattas av lämpliga och klara regler om användningen av formulär (inbegripet bekräftelse av transaktionsvillkor), datamedium, kommunikationsvägar och närmare villkor för kommunikation.

6. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall ange vad som kan utgöra grund för avslut i förtid (events of default).Sådana grunder skall inte väsentligen avvika från vad som anges i det följande:

a) En behörig domstol eller annan myndighet beslutar att inleda ett konkursförfarande beträffande motparten, att utse en konkursförvaltare eller motsvarande eller att inleda något annat liknande förfarande.

b) En behörig domstol eller annan myndighet beslutar att med avseende på motparten verkställa en rekonstruktionsåtgärd eller annat liknande förfarande i syfte att skydda eller återställa motpartens finansiella situation och därigenom undvika beslut enligt punkt a ovan.

c) Motparten förklarar sig skriftligen vara oförmögen att betala alla eller någon del av sina skulder, eller att fullgöra sina skyldigheter avseende penningpolitiska transaktioner, eller ingår en ackordsöverenskommelse med sina fordringsägare, eller om motparten är, eller bedöms vara, på obestånd eller oförmögen att betala sina skulder.

d) Förberedande åtgärder vidtas för ett beslut enligt punkt a eller b ovan.

e) En utfästelse eller annan förklaring som motparten före avtalets ingående har gjort, eller som denne enligt tillämplig lag anses ha gjort, visar sig vara felaktig eller osann.

▼M7

f) Suspendering eller återkallelse sker av motpartens tillstånd att bedriva verksamhet enligt de föreskrifter varigenom den berörda medlemsstaten i Eurosystemet har genomfört antingen direktiv 2006/48/EG eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och

▼M7

93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG ([1]).

▼B

g) Motparten suspenderas eller utesluts från medlemskap i betalningssystem eller betalningsarrangemang varigenom betalningar avseende penningpolitiska transaktioner görs eller (utom vad gäller valutasvapptransaktioner) suspenderas eller utesluts från medlemskap i system för avveckling av värdepapperstransaktioner som används för avveckling av Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

▼M7

h) Sådana åtgärder vidtas med avseende på motparten som avses i artiklarna 30, 31, 33 och 34 i direktiv 2006/48/EG.

▼B

i) Motparten underlåter att i samband med en reverserad transaktion följa reglerna om åtgärder för riskkontroll.

j) Motparten underlåter i samband med repotransaktioner att betala anskaffningspriset eller återköpspriset eller underlåter att leverera anskaffade eller återköpta värdepapper, alternativt underlåter (i samband med lån mot säkerhet) att leverera värdepapper eller återbetala kredit på dag som utsatts för leverans eller betalning.

k) Motparten underlåter att (i samband med valutasvapptransaktioner och inlåning med fast löptid) betala belopp i euro eller underlåter att (i samband med valutasvapptransaktioner) betala belopp i utländsk valuta på dag som utsatts för betalning.

l) Grund för avslut i förtid uppkommer med avseende på motparten (under omständigheter som inte väsentligen skiljer sig från de fall som definieras i denna punkt 6) enligt ett avtal vars syfte är förvaltning av en Eurosystemsmedlems valutareserver eller egna medel.

m) Motparten underlåter att lämna relevant information, vilket får allvarliga konsekvenser för den berörda nationella centralbanken.

n) Motparten underlåter att fullgöra andra skyldigheter enligt arrangemang avseende reverserade transaktioner eller valutasvapptransaktioner och underlåter - där åtgärd är möjlig - att åtgärda sin underlåtenhet inom viss tid efter det att den berörda nationella centralbanken har krävt detta: senast inom 30 dagar för transaktioner mot säkerhet och senast inom 10 dagar för valutasvapptransaktioner.

o) Grund för avslut i förtid uppkommer med avseende på motparten enligt ett avtal som ingåtts för genomförande av penningpolitiska transaktioner med någon annan medlem i Eurosystemet, och den berörda medlemmen i Eurosystemet har utövat sin rätt att på grund härav avveckla transaktioner som omfattas av avtalet.

▼M7

p) Motpartens tillgångar har frusits och/eller blir föremål för andra åtgärder vidtagna av gemenskapen som begränsar motpartens möjlighet att förfoga över tillgångarna.

q) Motpartens tillgångar har frusits och/eller blir föremål för andra åtgärder vidtagna av en medlemsstat enligt artikel 60.2 i fördraget som begränsar motpartens möjlighet att förfoga över tillgångarna.

r) Alla eller en betydande del av motpartens tillgångar omfattas av ett beslut om kvarstad, beslagtagning, utmätning eller någon annan form av förfarande som är avsett att skydda allmänintresset eller de rättigheter som motpartens borgenärer har.

([1]) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

▼M7

s) Alla eller en betydande del av motpartens tillgångar överlåts till en annan enhet.

t) En annan överhängande eller rådande händelse som då den inträffar kan äventyra en motparts förmåga att fullgöra sina skyldigheter enligt de överenskommelser som ingåtts för att genomföra penningpolitiska transaktioner eller andra regler som påverkar förhållandet mellan motparten och någon av centralbankerna i Eurosystemet.

I fall enligt punkt a och p ska avslut följa automatiskt; i fall enligt punkterna b och c och q kan det följa automatiskt i vissa fall; i fall enligt punkterna d–o och r–t följer inte avslut automatiskt utan måste vara diskretionärt (dvs. motparten ska först ha delgivits meddelande om uppsägning). I ett sådant meddelande kan motparten ges högst tre öppethållandedagar att avhjälpa situationen i fråga. För de diskretionära fallen ska reglerna ge klart besked om verkan av ett sådant meddelande.

7. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar ska säkerställa att den berörda nationella centralbanken har rätt att vidta följande åtgärder om grund för avslut i förtid uppkommer: suspendering eller avstängning av motparten från alla transaktioner på öppna marknaden, suspendering eller avstängning av motpartens tillgång till Eurosystemets stående faciliteter, upphörande av alla löpande avtal och transaktioner eller krav på förtida betalning av fordringar som ännu inte har förfallit till betalning eller är villkorade. Därutöver kan den nationella centralbanken ha rätt att vidta följande åtgärder: kvittning av fordringar på motparten mot dennes inlåning till den nationella centralbanken, suspendering av fullgörandet av skyldigheter gentemot motparten tills denne har betalat sin skuld, yrkande om dröjsmålsränta eller skadestånd för skada till följd av att motparten inte fullgjort något av sina åtaganden. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar ska dessutom säkerställa att den berörda nationella centralbanken har laglig rätt att, om det föreligger omständigheter som kan leda till avslut i förtid, utan opåkallat dröjsmål realisera alla värdepapper som ställts som säkerhet på ett sådant sätt att den nationella centralbanken kan erhålla betalning för beviljad kredit ur säkerheten om motparten inte skyndsamt avvecklar sin negativa skuldposition. För att de införda reglerna ska genomföras på ett likvärdigt sätt får ECB-rådet besluta om olika åtgärder, bl.a. suspendering eller stänga av tillgången till öppna marknadstransaktioner eller till Eurosystemets stående faciliteter.

▼B

8. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall säkerställa att de nationella centralbankerna kan från motparterna erhålla all information som är relevant för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

9. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall innehålla regler om att alla uppsägningar och andra meddelanden skall vara skriftliga eller i elektronisk form. I de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall vidare tydligt anges på vilket sätt uppsägningar och andra meddelanden skall ske och när de börjar gälla. Tiden innan de börjar gälla får inte vara så lång att den ekonomiska verkan av arrangemangen som helhet påverkas. I synnerhet skall bekräftelser lämnas och kontrolleras skyndsamt.

10. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall innehålla regler om att motparten inte utan den berörda nationella centralbankens skriftliga förhandsmedgivande får överlåta, inteckna eller på annat sätt förfoga över sina rättigheter och skyldigheter.

11. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall innehålla regler om att endast den berörda nationella centralbanken och den angivna motparten har de rättigheter och skyldigheter som följer av en viss transaktion (men förbehåll skall göras dels för de förbindelser mellan nationella centralbanker (och/eller ECB) som härrör från gränsöverskridande användning av godtagbara värdepapper, dels - där så är nödvändigt - för transaktioner som genomförs med motparter som ingår i ett nätverk).

▼B

12. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall innehålla regler om att tillämplig lag för dessa avtal eller författningsenliga arrangemang och för alla transaktioner härunder skall (utom när gränsöverskridande användning av godtagbara värdepapper medför krav på annat) vara lagen i den medlemsstat där den nationella centralbanken är belägen och att rätt forum för lösning av tvister skall vara de offentliga domstolarna i den medlemsstaten, dock utan att detta inverkar på behörigheten för Europeiska gemenskapernas domstol.

13. Varje inlåningsarrangemang skall innehålla en uppgift om att betalningen (både in- och utbetalning) vid inlåning med fast löptid skall ske på de dagar som anges i ECB:s tillkännagivande av inlåningstransaktionen.

II. **Kompletterande minsta gemensamma grundelement för reverserade transaktioner**

Gemensamma element för alla reverserade transaktioner

14. Dagen för en transaktions andra led skall fastställas när transaktionen ingås.

15. ►**M6** I de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall ”öppethållandedag” i samband med skyldigheten att göra en betalning definieras som varje dag när TARGET2 ►**M7** ———— ◄ håller öppet och kan verkställa betalningen i fråga, och i samband med skyldigheten att leverera värdepapper definieras som varje dag när de avvecklingssystem för värdepapperstransaktioner genom vilka leveransen skall göras håller öppet på den plats där leveransen av de berörda värdepapperen skall ske. ◄

16. I reglerna om omräkning av belopp från annan valuta till euro skall anges att växelkursen skall vara ECB:s dagliga referensväxelkurs för euron eller, om den kursen inte är tillgänglig, den avistaväxelkurs som ECB anger på öppethållandedagen före den dag då omräkning skall ske för den nationella centralbankens försäljning av euro mot dess köp av den andra valutan.

Element som avser endast repotransaktioner

17. Försäljning av godtagbara värdepapper skall ske mot kontanta medel i euro, samtidigt som en överenskommelse ingås om att likvärdiga värdepapper vid en angiven tidpunkt skall säljas tillbaka mot kontanta medel i euro.

18. När det gäller skyldigheten att sälja tillbaka likvärdiga värdepapper skall likvärdighet definieras som att värdepapperen skall ha samma emittent, ingå i samma emission (oavsett emissionsdag), vara av samma typ och ha samma nominella värde, belopp och benämning som de värdepapper med vilka jämförelse görs. Om de värdepapper med vilka jämförelse görs har konverterats, redenominerats eller om en köpoption har ställts ut, måste definitionen ändras enligt följande. Vid konvertering avses med likvärdiga värdepapper de värdepapper till vilka de ursprungliga värdepapperen har konverterats. I det fall en köpoption har ställts ut avses värdepapper som motsvarar de inlösta värdepapperen, förutsatt att säljaren har betalat köparen ett belopp som är lika med värdet av köpoptionen. Vid redenominering avses värdepapper likvärdiga med de värdepapper till vilka de ursprungliga värdepapperen har redenominerats jämte, vid behov, ett belopp som motsvarar skillnaden mellan värdepapperens värde före och efter redenomineringen.

19. De omständigheter som ger de nationella centralbankerna rätt att avsluta och avveckla alla utelöpande transaktioner skall inte i väsentlig grad skilja sig från vad som anges i punkt 6.

20. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall innehålla regler om nettning avsedda att åstadkomma ekonomiska effekter motsvarande dem som anges nedan.

a) Om det föreligger grund för avslut i förtid skall återköpsdagen för varje transaktion anses infalla omedelbart och eventuella värdepapper

▼B

som ställts som marginalsäkerhet skall, med förbehåll för vad som sägs nedan, omedelbart levereras (varvid parternas fullgörande av sina respektive skyldigheter i fråga om leverans av värdepapper och betalning av återköpspriset för återköpta värdepapper skall ske enbart i överensstämmelse med punkt b nedan), eller också skall repotransaktionen avslutas.

b) i) Avvecklingsvärdet av de återköpta värdepapperen och av eventuella värdepapper vilka ställts som marginalsäkerhet och skall överföras samt det återköpspris som vardera parten skall betala skall vid avslut i förtid fastställas för alla transaktioner av den berörda nationella centralbanken per återköpsdagen.

ii) ►M6 På grundval av de därvid fastställda beloppen skall den nationella centralbanken beräkna vardera partens skuld per återköpsdagen. De belopp som en part skall betala skall kvittas mot vad den andra parten skall betala och endast nettobeloppet skall betalas av parten med den minsta fordran. Detta nettobelopp förfaller och skall betalas nästa dag då TARGET2 är öppet för sådana betalningar. Vid denna beräkning skall eventuella belopp som inte är uttryckta i euro på den aktuella dagen räknas om till euro med tillämpning av den växelkurs som beräknas enligt punkt 16. ◄

c) Med avvecklingsvärde *(default market value)* avses:

i) Marknadsvärdet av värdepapperet vid den tidpunkt då värdering görs i anledning av ett avslut i förtid, beräknat på grundval av den mest representativa kursen på den öppethållandedag som föregår värderingsdagen.

ii) Om det inte finns någon representativ kurs för ett visst värdepapper på den öppethållandedag som föregår värderingsdagen, skall den senaste kurs till vilken handel har skett tillämpas. Om ingen sådan kurs finns att tillgå skall den nationella centralbanken fastställa en kurs med hänsyn tagen till den senast bestämda kursen för värdepapperet på referensmarknaden.

iii) Om det är fråga om ett värdepapper för vilket ingen marknadskurs finns, skall någon annan skälig värderingsmetod användas.

iv) Om den nationella centralbanken har sålt värdepapperet eller likvärdiga värdepapper till marknadskursen före den tidpunkt då värdering görs i anledning av avslut i förtid, skall marknadsvärdet vara nettobehållningen av denna försäljning efter avdrag för alla skäliga kostnader, avgifter och omkostnader med anknytning till försäljningen, varvid den nationella centralbanken gör beräkningen och fastställer beloppen.

21. Om de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar innehåller en regel om substitution av ställd säkerhet, skall även säkerställas att nödvändiga regler om åtgärder för riskkontroll efterlevs.

22. Om de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar innehåller en regel om att betalning (eller återlämnande) av marginalsäkerheter skall ske kontant, skall det finnas en regel som innebär att eventuella ytterligare skyldigheter att återlämna (eller ställa) marginalsäkerhet först skall fullgöras med användning av kontanter upp till samma belopp (jämte eventuell ränta).

Element som avser endast arrangemang för lån mot säkerhet

23. De värdepapper som tillhandahålls inom ramen för ett arrangemang för lån mot säkerhet (t.ex. panter) måste vara lagligen realiserbara och det får inte finnas anspråk på dem med bättre rätt. Det får inte vara möjligt för tredje part (inbegripet konkursförvaltare vid obestånd) att ingripa och med framgång göra anspråk på de värdepapper som ställts som säkerhet (med undantag för rättshandlingar till skada för borgenärerna [fraud]) eller på någon rättighet som hör samman med dessa värdepapper.

▼B

24. Nationella centralbanker skall ha laglig möjlighet att realisera det ekonomiska värdet av värdepapper som ställts som säkerhet inom ramen för en likviditetsskapande transaktion enligt på förhand angivna villkor som inte väsentligen avviker från dem som anges i punkt 6. I dessa villkor skall även anges under vilka förhållanden den nationella centralbanken kan behandla motparten som om denne brustit i fullgörandet av ett repoarrangemang.

25. Arrangemang för lån mot säkerhet skall medge att transaktioner som ingås över dagen kan göras om till transaktioner över natten.

III. **Ytterligare minsta gemensamma grundelement för valutasvapptransaktioner**

26. Varje transaktion utgörs av samtidigt köp och försäljning avista och på termin av euro mot en utländsk valuta.

27. De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall innehålla regler om när och hur betalningsöverföringar skall ske. Dagen för köpet/försäljningen på termin skall bestämmas när transaktionen ingås.

28. I de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall begreppen utländsk valuta, avistakurs, terminskurs, överföringsdag och återöverföringsdag definieras i överensstämmelse med vad som sägs i det följande.

a) *utländsk valuta*: varje annan enligt lag giltig valuta än euro.

b) *avistakurs*: den kurs (beräknad enligt punkt 16) som för en viss transaktion används för att räkna om beloppet i euro till det belopp i den berörda utländska valutan som den ena parten är skyldig att på överföringsdagen överföra till den andra parten mot betalning av beloppet i euro; avistakursen skall anges i bekräftelsen.

c) *terminskurs*: den kurs (beräknad enligt punkt 16) som används för att räkna om beloppet i euro till det belopp i den utländska valutan som den ena parten är skyldig att på återöverföringsdagen överföra till den andra parten mot betalning av beloppet i euro; terminskursen skall anges i bekräftelsen och definieras i de avtal och föreskrifter som den nationella centralbanken tillämpar.

d) *belopp för återöverföring i utländsk valuta*: det belopp i utländsk valuta som behövs för att köpa beloppet i euro per återöverföringsdagen.

e) *överföringsdag*: den dag (och eventuellt den tidpunkt under den dagen) då den ena partens överföring till den andra parten av beloppet i euro skall bli gällande; för undvikande av tvivel skall detta vara den dag (och eventuellt den tidpunkt under den dagen) då överföringen av beloppet i euro enligt parternas överenskommelse skall avvecklas.

f) *återöverföringsdag*: den dag (och eventuellt den tidpunkt under den dagen) då den ena parten skall återöverföra beloppet i euro till den andra parten.

29. I de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall finnas regler om att vissa omständigheter (jämför punkt 30) medför att alla utelöpande transaktioner avvecklas, och det skall finnas regler om hur sådan avveckling (inbegripet avslutningsnettning) skall ske.

30. De omständigheter som ger de nationella centralbankerna rätt att i förtid avsluta och avveckla alla löpande transaktioner skall inte i väsentlig grad skilja sig från vad som anges i punkt 6.

31. I de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar skall finnas regler om nettning avsedda att åstadkomma ekonomiska effekter motsvarande dem som beskrivs nedan.

▼B

a) Om grund för avslut i förtid uppkommit skall varje transaktion anses ha avslutats, och återanskaffningsvärdet av beloppet i euro och beloppet för återöverföring i utländsk valuta skall fastställas av den nationella centralbanken på grundval av principen att dessa återanskaffningsvärden skall vara de belopp som behövs för att den nationella centralbanken skall få behålla den ekonomiska motsvarigheten till de betalningar som annars skulle ha krävts.

b) ►M6 På grundval av de därvid fastställda beloppen skall den nationella centralbanken beräkna vardera partens skuld per återöverföringsdagen. Parternas fordringar på varandra skall vid behov räknas om till euro enligt punkt 16 och därefter kvittas mot varandra. Endast nettobeloppet skall betalas av parten med den minsta fordran. Detta nettobelopp förfaller och skall betalas nästa dag då TARGET2 är öppet för sådana betalningar. ◄